

AGRAART
dom aukcyjny

AUKCJA MALARSTWA

23 marca 2025

J. Malczewski
1914-1915

Wojciech Kossak 1891

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI

NIEDZIELA, 23 MARCA 2025

SZTUKA WSPÓŁCZESNA
godz. 17⁰⁰

MALARSTWO TRADYCYJNE
godz. 19⁰⁰

WYSTAWA I LICYTACJA W NASZEJ SIEDZIBIE

Galeria AGRA-ART – Warszawa, ul. Wilcza 70

Rezerwacja linii telefonicznych, asysty internetowej oraz zlecenia
agra@agraart.pl lub tel. 22 625 08 08, 601 352 916

Aukcja odbędzie się w galerii Agra-Art.

Zachęcamy do licytacji on-line, przez telefon lub pozostawienia zlecenia licytacji w Państwa imieniu.

INDEKS ARTYSTÓW

Iwan Ajwazowski	4	Rafał Malczewski	86, 87
Teodor Axentowicz	36	Jan Matejko	1
Emanuel Bachrach-Baree	70	Piotr Michałowski	3
Giulio Beda	74	Nikifor	91
Józef Brandt	26	Jan Piotr Norblin	2
Walery Brochocki	8	Fryderyk Pautsch	79
Jan Chełmiński	13	Józef Rapacki	29
Wawrzyniec Chorembski	53	Jan Rosen	12
Władysław Czachórski	68	Tadeusz Rybkowski	10
Stanisław Czajkowski	44	Bronisława Rychter-Janowska	59
Xawery Dunikowski	61	Leopold Schmutzler	75
Eugeniusz Eibisch	80	Kazimierz Stabrowski	65
Julian Fałat	27, 41	Zofia Stankiewicz	35
Stefan Filipkiewicz	49	Leonard Stroynowski	56
Stanisław Gałek	42, 50	Adam Styka	66
Stanisław Górski	48	Jan Styka	62
Max Haenger Senior	72, 73	Tadeusz Styka	64
Alicja Halicka	84	Wacław Szymanowski	28
Henryk Hayden	85	Alfred Terlecki	51
Wlastimil Hofman	23, 30, 38, 54, 55	Włodzimierz Terlikowski	81
Eliasz Kanarek	83	Stanisław Tondos	57
Rajmund Kanelba	82	Antoni Trzeszczkowski	5, 6
Georg Karl Koch	71	Fritz Van Der Venne	34
Roman Kochanowski	18, 22, 37	Miloslava Vrbova-Štefková	88
Jan (?) Konarski	9	Czesław Wasilewski	40, 45, 58
Wiktor Korecki	14, 46	Wojciech Weiss	60
Jerzy Kossak	15, 19	Alfred Wierusz-Kowalski	11
Juliusz Kossak	7	Stanisław Witkiewicz	20
Wojciech Kossak	16, 17, 32, 43, 47	Stanisław Ignacy Witkiewicz	52
Paul Ludwig Kowalczewski	77	Wincenty Wodzinowski	24, 33
Józef Kraczkowski	67	Eugeniusz Wrzeszcz	21, 25
Charles Euphrasie Kuwasseg	69	Feliks Michał Wygrzywalski	63
Jacek Malczewski	31, 39	Eugeniusz Zak	78
		Włodzimierz Zakrzewski	89, 90
		August Zamoyski	76

REGULAMIN AUKCJI STACJONARNYCH DOMU AUKCYJNEGO AGRA-ART S.A.

§ 1. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejszy *Regulamin* określa zasady przeprowadzenia oraz uczestnictwa w aukcji, której przedmiotem są dzieła sztuki oraz inne obiekty kolekcjonerskie, powierzone Domowi Aukcyjnemu Agra-Art S.A. celem ich sprzedaży.

§ 2. DEFINICJE

Ilekróć w niniejszym *Regulaminie* jest mowa o poniższych pojęciach, należy przez nie rozumieć:

1. *DOM AUKCYJNY* – Dom Aukcyjny Agra-Art S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Wilczej 55/63, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie pod numerem KRS 0000101181.
2. *ESTYMACJE* – orientacyjny przedział cen, podany na podstawie analizy rynku aktualnej dla terminu aukcji, w którym w wyniku licytacji z największym prawdopodobieństwem może znaleźć się cena uzyskana; wartość ta nie uwzględnia kwoty *Premium*.
3. *PRZEDMIOT AUKCJI* – dzieło sztuki oraz inne rzeczy nie wyłączone z obrotu, powierzone przez osoby trzecie do sprzedaży.
4. *CENA REZERWOWA* – najniższa cena sprzedaży Przedmiotu Aukcji brutto ustalona dla Przedmiotu Aukcji przez właściciela Przedmiotu Aukcji.
5. *CENA WYWOŁAWCZA* – cena, od której aukcjoner rozpoczyna licytację Przedmiotu Aukcji.
6. *SPRZEDAJĄCY* – osoba zgłaszająca przedmiot do sprzedaży (wliczając agenta, wykonawcę lub osobistego reprezentanta, który działa w jego imieniu).
7. *UCZESTNIK* – osoba zarejestrowana zgodnie z postanowieniami niniejszego Regulaminu, biorąca udział w aukcji osobiście lub za pośrednictwem Pełnomocnika działającego na podstawie pisemnego Pełnomocnictwa.
8. *NABYWCZA* – Uczestnik lub mocodawca (w przypadku licytacji przez pełnomocnika), która zgłosiła najwyższą ofertę zaakceptowaną przez Aukcjонера (przybicie), lub nabyła przedmiot w sprzedaży poaukcyjnej.
9. *AUKCJONER* – osoba upoważniona przez Dom Aukcyjny do prowadzenia aukcji.
10. *UMOWA* – umowa sprzedaży zawarta między Domem Aukcyjnym a Nabywcą z chwilą udzielenia przybicia, tj. w momencie zaakceptowania przez aukcjонера najwyższej oferty poprzez uderzenie młotkiem (zgodnie z art. 70² § 2 Kodeksu Cywilnego).
11. *USTAWA AML* – ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu z dnia 1 marca 2018 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1132, 163 z późn. zm.)
12. *PREMIUM* – prowizja płacona przez Nabywcę Domowi Aukcyjnemu, zawierająca podatek VAT, określona w § 12 ust. 2.
13. *CENA ZAKUPU* – jest to cena całkowita do zapłaty (cena przybita młotkiem z dodaną kwotą *Premium* i ewentualnie z innymi opłatami wymienionymi w § 12, lub w przypadku sprzedaży poaukcyjnej – uzgodniona cena sprzedaży), która nie podlega negocjacji po zakończeniu aukcji.
14. *CENA UZYSKANA* – najwyższa oferta zaakceptowana przez aukcjонера przez uderzenie młotkiem.
15. *VAT GRANICZNY* – podatek od towarów i usług, który na podstawie art. 120 ust. 2 i 3 ustawy o podatku od towarów i usług stosuje się do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich, antyków oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia dzieł sztuki oraz do ich dostawy dokonywanej przez podmioty określone w tym przepisie, naliczany przy obiektach sprowadzonych spoza Unii Europejskiej – opłata pobierana od Nabywcy.
16. *OPŁATA KOMPENSACYJNA* – opłata w wysokości 20% wycycytowanej Ceny uzyskanej stanowiąca zryczałtowane odszkodowanie, obejmujące między innymi koszty przygotowania Dzieła do

aukcji, Prowizję, utracone przez Dom Aukcyjny korzyści, a także szkody wizerunkowe. Dom Aukcyjny naliczy Opłatę kompensacyjną w przypadku odstąpienia od Umowy przez Dom Aukcyjny wobec opóźnienia wpłaty od Nabywcy.

§ 3. PRZEDMIOT AUKCJI

1. Przedmiotami Aukcji są rzeczy nie wyłączone z obrotu. Przedmioty Aukcji, zgodnie z oświadczeniami osób zgłaszających Przedmioty Aukcji do sprzedaży, stanowią wyłączną własność tych osób, są wolne od wad prawnych, nie są objęte jakimkolwiek postępowaniem administracyjnym, sądowym lub skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych oraz nie są przedmiotem jakichkolwiek roszczeń osób trzecich.
2. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za wady fizyczne i prawne oferowanych Przedmiotów Aukcji, jeśli Nabywca wiedział o wadzie w chwili przybicia. Z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa dotyczących ochrony konsumentów, Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za wady fizyczne i prawne Przedmiotów Aukcji, o których to wadach nie posiadał wiedzy.
3. Dom Aukcyjny może wycofać Przedmiot Aukcji bez podania przyczyny.
4. Przed aukcją Dom Aukcyjny publikuje katalog zawierający wskazanie Przedmiotów Aukcji oferowanych na najbliższej aukcji. Dom Aukcyjny zastrzega sobie możliwość składania oświadczeń i poprawek po publikacji katalogu, które uzupełniają opisy tam zawarte. Oświadczenia i poprawki ogłoszone w czasie sprzedaży uzupełniają opis katalogowy.
5. Opisy zawarte w katalogu, o którym jest mowa w ust. 4 powyżej, przygotowywane są przez historyków sztuki posiadających rozległe i udokumentowane doświadczenie, potwierdzone pracą zawodową.
6. Przedmioty Aukcji są oceniane przez konserwatora dzieł sztuki.
7. Dom Aukcyjny gwarantuje zgodność cech sprzedawanych obiektów opisanych w katalogu ze stanem faktycznym, w momencie zawarcia transakcji.
8. Przedmioty Aukcji są udostępniane zainteresowanym do zapoznania się z nimi w siedzibie Domu Aukcyjnego na nie mniej niż 10 dni przed aukcją na wystawie poprzedzającej aukcję. Dom Aukcyjny zaleca wykorzystanie tej możliwości bliższego zapoznania się z obiektem, jego opisem katalogowym i stanem faktycznym.

§ 4. ORGANIZACJA AUKCJI

1. Nie później niż na 10 dni przed planowanym terminem aukcji Dom Aukcyjny publikuje ogłoszenie informacyjne na stronie internetowej www.agraart.pl.
2. W ogłoszeniu, o którym jest mowa w ust. 1 powyżej, Dom Aukcyjny określa termin aukcji, miejsce oraz katalog Przedmiotów Aukcji.
3. Dom Aukcyjny do chwili rozpoczęcia licytacji danego Przedmiotu Aukcji jest uprawniony do jednostronnej zmiany warunków określonych w ogłoszeniu informacyjnym dotyczących tego Przedmiotu Aukcji bez podania przyczyny.
4. Aukcja jest prowadzona zgodnie z prawem polskim i w języku polskim przez Aukcjонера.

§ 5. WARUNKI I SPOSOBY UCZESTNICTWA W AUKCJI

1. Uczestnikiem może być osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, ale posiadająca zdolność prawną.
2. Osoby, które zamierzają pierwszy raz uczestniczyć w aukcji Domu Aukcyjnego, proszone są o uprzedni kontakt z Domem Aukcyjnym w celu weryfikacji danych osobowych oraz ustalenia warunków ewentualnej płatności (rejestracja uczestników).
3. Wszelkie dane Uczestników pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego.
4. Do udziału w licytacji będą dopuszczone wszystkie osoby, które spełniają przesłanki wskazane w ust. 1 powyżej, zarejestrowały się do aukcji (podały Domowi Aukcyjnemu swoje dane wskazane w formularzu rejestracyjnym), oraz które zostaną pozytywnie zweryfikowane przez Dom Aukcyjny, dotychczas wywiązały się ze swoich zobowiązań lub wobec których złożono wiarygodne referencje, a także – w przypadku gdy cena wywoławcza będzie wyższa aniżeli 10.000 EUR – które zostaną zidentyfikowane i zweryfikowane w ramach stosowania przepisów Ustawy AML,

oraz w stosunku do których nie zachodzi uzasadnione podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W każdym przypadku podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, Dom Aukcyjny ma prawo odmówić dopuszczenia do aukcji.

- Dom Aukcyjny może uzależnić uczestnictwo osoby w aukcji od wykazania przez tę osobę, iż jest osobą uprawnioną do udziału w aukcji.
- W uzasadnionych przypadkach Dom Aukcyjny zachowuje sobie prawo niedopuszczenia danej osoby do uczestnictwa w aukcji bez podania przyczyny.
- Dom Aukcyjny jest uprawniony do rejestracji przebiegu aukcji w formie audio video, z zastrzeżeniem należytej ochrony wizerunku Uczestników.
- Do udziału w aukcji można przystąpić:
 - osobiście – udział osobisty na sali aukcyjnej,
 - licytacja telefoniczna,
 - w imieniu uczestnika – licytacja zlecona Domowi Aukcyjnemu,
 - przez Internet w czasie rzeczywistym.
- Dom Aukcyjny ma prawo zorganizować aukcję bez fizycznego udziału osób na sali aukcyjnej, jeżeli będzie to konieczne z uwagi na obowiązujące przepisy prawa lub dla zachowania bezpieczeństwa Uczestników.
- Warunkiem przystąpienia do Aukcji jest akceptacja niniejszego Regulaminu.

§ 6. UDZIAŁ OSOBISTY

- Każdemu Uczestnikowi przed aukcją zostanie przypisany indywidualny numer identyfikacyjny. Przed rozpoczęciem aukcji przy stanowisku rejestracyjnym Domu Aukcyjnego Uczestnik biorący osobisty udział w aukcji, otrzyma tabliczkę z tym numerem. Uczestnik posługuje się w/w tabliczką w trakcie licytacji w celu akceptacji kolejnych postąpień i jest zobowiązany okazać ją na każde wezwanie Aukcjонера.
- Przy stanowisku rejestracyjnym Uczestnik potwierdza swoją tożsamość ważnym dokumentem tożsamości ze zdjęciem na każdą prośbę pracownika Domu Aukcyjnego dokonującego rejestracji.
- Bezpośrednio po zakończeniu aukcji Uczestnik obowiązany jest zwrócić tabliczkę, o której jest mowa w ust. 1 powyżej.
- Uczestnik aukcji jest odpowiedzialny za skutki użycia otrzymanej od Domu Aukcyjnego tabliczki licytacyjnej przez osobę trzecią.
- W przypadku dokonania zakupu przez Uczestnika, Dom Aukcyjny na prośbę Uczestnika wyda mu pisemne potwierdzenie zawartych umów.

§ 7. LICYTACJA TELEFONICZNA

- Uczestnicy aukcji mają możliwość wzięcia udziału w aukcji przez telefon (licytacja telefoniczna).
- Uczestnik licytacji telefonicznej powinien nie później niż na 12 godzin przed rozpoczęciem aukcji skontaktować się z Domem Aukcyjnym, celem zarezerwowania linii telefonicznej.
- Osoba, która zgłasza chęć uczestnictwa w licytacji telefonicznej jest zobowiązana do wskazania numerów Przedmiotów Aukcji, które zamierza licytować oraz numeru telefonu, pod który pracownik Domu Aukcyjnego zadzwoni do niej w czasie aukcji.
- Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej z powodu trudności z połączeniem z numerem podanym przez Uczestnika.
- Licytacja telefoniczna może być nagrywana, a złożenie zlecenia jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na nagrywanie rozmowy telefonicznej. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do archiwizowania rozmów.
- Dom Aukcyjny zapewnia możliwość uczestnictwa w licytacji telefonicznej w języku angielskim francuskim lub niemieckim.

§ 8. LICYTACJA W IMIENIU UCZESTNIKA

- Uczestnik może zlecić Domowi Aukcyjnemu licytowanie wybranych Przedmiotów Aukcji w jego imieniu. W tym celu Uczestnik wypełnia formularz zamieszczony w katalogu aukcyjnym lub w Internecie pod adresem www.agraart.pl.

- Wypełniony i podpisany formularz zlecenia licytacji należy dostarczyć osobiście do siedziby Domu Aukcyjnego lub mailem na adres agra@agraart.pl, nie później niż na 2 godziny przed rozpoczęciem aukcji.

- Dom Aukcyjny licytuje Przedmioty aukcji w imieniu Uczestnika do kwoty maksymalnej, oznaczonej przez Uczestnika na formularzu zlecenia.

- Dom Aukcyjny doloży wszelkich starań, by zakupić Przedmiot Aukcji po najniższej możliwej cenie.

- Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez limitu ceny.

§ 9. LICYTACJA PRZEZ INTERNET W CZASIE RZECZYWISTYM

- Dom Aukcyjny udostępnia możliwość licytacji w czasie rzeczywistym przez Internet razem z Uczestnikami zgromadzonymi na sali aukcyjnej.

- Warunkiem uczestnictwa w aukcji w sposób opisany w ust. 1 powyżej, jest zarejestrowanie się przez Uczestnika na stronie internetowej www.agraart.pl oraz uzyskanie statusu VIP, z zastrzeżeniem ust. 3 poniżej.

- Status VIP można uzyskać kontaktując się z Domem Aukcyjnym w sposób opisany pod adresem www.agraart.pl.

- Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za wszelkie problemy, utrudnienia, a w szczególności brak możliwości licytacji spowodowany trudnościami lub awarią techniczną po stronie Uczestnika lub operatora łącza internetowego, z którego korzysta Uczestnik.

§ 10. CENA

- Wszystkie Przedmioty Aukcyjne, o ile nie są oznaczone inaczej, posiadają Cenę Rezerwową, znaną jedynie Domowi Aukcyjnemu, która mieści się w przedziale między Ceną Wywoławczą, a dolną Estymacją. W przypadku braku osiągnięcia Ceny Rezerwowej, nie jest możliwe zakończenie aukcji sprzedażą Przedmiotu Aukcyjnego. W takiej sytuacji aukcja zostaje zamknięta pomimo braku sprzedaży Przedmiotu Aukcji.

- W katalogu podaje się orientacyjne Ceny Wywoławcze oraz Estymacje. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do zmiany Ceny Wywoławczej przed aukcją.

- Aukcjoner może w zależności od zainteresowania Przedmiotem Aukcji rozpocząć licytację od Ceny Wywoławczej niższej lub wyższej niż umieszczona w katalogu.

- Estymacje są określane przez Dom Aukcyjny na podstawie analizy wyników aukcji podobnych obiektów oraz aktualnej tendencji rynkowej.

§ 11. PRZEBIEG AUKCJI

- Licytację prowadzi Aukcjoner, który określa postąpienia w licytacji, rozstrzyga wszelkie spory i wskazuje Nabywcę obiektu.

- Aukcjoner stosuje postąpienia ustalone wcześniej według poniższej tabeli:

PRZEDZIAŁ CENOWY	MINIMALNE POSTĄPIENIE
do 5 000 zł	100 zł
5 000 – 10 000 zł	500 zł
10 000 – 100 000 zł	1 000 zł
100 000 – 200 000 zł	2 000 zł
200 000 – 500 000 zł	5 000 zł
powyżej 500 000 zł	10 000 zł

- Aukcjoner może stosować wielokrotność minimalnych postąpień.

- Stawki postąpień nie podlegają zmianie z uwagi na spójność z systemem internetowym Domu Aukcyjnego.

- Oferta Uczestnika jest wiążąca po zaakceptowaniu jej przez Aukcjонера.

- Oferta złożona w toku aukcji przestaje wiązać, gdy inny Uczestnik złoży ofertę wyższą.

- Aukcjoner ma prawo, o ile uzna to za niezbędne z uwagi na przepisy prawa, postanowień Regulaminu lub ochronę interesów Uczestników aukcji lub Domu Aukcyjnego, wycofać ofertę, odmówić przyjęcia oferty, wycofać Przedmiot Aukcji lub ponownie zaproponować Przedmiot Aukcji do licytacji.

8. Aukcjoner jest uprawniony do samodzielnego podnoszenia minimalnej kwoty oferty aż do poziomu Ceny Rezerwowej.
9. Przedmioty Aukcji, których licytacja zakończyła się poniżej Ceny Rezerwowej nie zostają sprzedane. Aukcjoner wówczas poinformuje o takim fakcie, wskazując osobę, która zaofferowała najwyższą cenę. Obiekt może być sprzedany po aukcji pod warunkiem uzyskania zgody właściciela.
10. Zawarcie Umowy następuje z chwilą udzielenia przybicia, czyli w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjонера. Chwila ta jest równoznaczna z zawarciem umowy sprzedaży zgodnie z art. 70³ § 2 Kodeksu cywilnego.

§ 12. PŁATNOŚĆ

1. Dom Aukcyjny oświadcza, że jest podatnikiem podatku od towarów i usług i z tytułu dokonania sprzedaży opodatkowany jest podatkiem od towarów i usług na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r. poz. 685 ze zm.) niekorzystającym ze zwolnienia z tego podatku, wobec czego nabycie zwolnione jest z Podatku od czynności cywilnoprawnych stosownie do art. 2 pkt 4) ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 815 ze zm.).
2. Do wycycytowanej ceny doliczona zostanie opłata organizacyjna (Premium) w wysokości 20%, zawierająca podatek VAT.
3. W przypadku obiektów, które zostały sprowadzone spoza obszaru Unii Europejskiej (oznaczonych *), do Ceny Zakupu doliczona zostanie dodatkowo kwota VAT-u granicznego w wysokości 8% Ceny Uzyskanej.
4. Do Ceny Zakupu obiektów oznaczonych ♣ doliczana będzie dodatkowo opłata wynikająca z prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymania wynagrodzenia zgodnie z Ustawą z dnia 4 lutego 1994 – o prawie autorskim i prawach pokrewnych z tytułu odsprzedaży oryginału utworu (droit de suite).
5. Opłata, o której mowa w ust. 4 powyżej, wycylizowana będzie na podstawie Ceny Uzyskanej, wg poniższego zestawienia (źródło: Dz.U.2022.2509 t.j., wersja od: 6 XII 2022 r. – Art. 19. [Droit de suite]):
1. Twórcy i jego spadkobiercom, w przypadku dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu plastycznego lub fotograficznego, przysługuje prawo do wynagrodzenia stanowiącego sumę poniższych stawek:
 - 1) 5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro, oraz
 - 2) 3% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro, oraz
 - 3) 1% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro, oraz
 - 4) 0,5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro, oraz
 - 5) 0,25% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro
 – jednak nie wyższego niż równowartość 12 500 euro.

Kurs euro wg bieżącego kursu walut, a w przypadku gdy aukcja odbywa się w dzień ustawowo wolny od pracy lub w sobotę – z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego aukcję.

6. Prawo własności Przedmiotu Aukcji przechodzi na Nabywcę z chwilą zapłacenia pełnej wysokości ceny oraz Premium i, jeżeli znajdzie to zastosowanie w danej sytuacji, kwot wskazanych w ust. 3 i – odpowiednio – 4 powyżej.
7. O ile nie uzgodniono inaczej, Nabywca obowiązany jest wpłacić należność za zakupione obiekty w terminie 10 dni od dnia zakończenia aukcji na podstawie faktury *pro forma* wystawionej przez Dom Aukcyjny.
8. W przypadku opóźnienia, Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie.
9. Wpłat można dokonywać przelewem bankowym, gotówką lub kartami płatniczymi w siedzibie Domu Aukcyjnego. Dom Aukcyjny przyjmuje płatności kartami Visa, Mastercard/Eurocard, JBC.
10. Numer rachunku bankowego właściwego do dokonania płatności podany jest w katalogu, na stronie internetowej i na fakturze *pro forma*.
11. W przypadku dokonania płatności przelewem bankowym, wszelkie koszty transferu środków i opłaty bankowe pokrywa Nabywca.

12. W przypadku dokonywania przelewów z zagranicy i w walutach obcych, kwoty będą księgowane w złotych po kursie stosowanym przez bank prowadzący rachunek bankowy Domu Aukcyjnego.
13. Nabywca zobowiązany jest do pokrycia wszelkich kosztów związanych i wynikłych z faktu wycycytowania Przedmiotu Aukcji, w tym ewentualnych roszczeń wynikających z zawartej Umowy sprzedaży.
14. W przypadku, gdy Nabywca nie zapłaci ceny za zakupione obiekty w pełnej wysokości w terminie 10 dni od dnia zakończenia aukcji, Dom Aukcyjny będzie uprawniony do odstąpienia od Umowy w trybie natychmiastowym i zażądania od Nabywcy zapłaty Opłaty Kompensacyjnej. Uprawnienie do odstąpienia od Umowy Dom Aukcyjny może zrealizować w terminie do 6 miesięcy od daty aukcji.
15. Niezależnie od uprawnień powyższych, Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo sądowego dochodzenia realizacji Umowy i obciążenia Nabywcy kosztami stąd wynikłymi.

§ 13. ODPOWIEDZIALNOŚĆ

1. Dom Aukcyjny wyłącza w najszerszym zakresie dopuszczonym prawem wszelkie gwarancje inne niż potwierdzenie autentyczności, oraz zgodność wymiarów i techniki wykonania Przedmiotu Aukcji z opisem katalogowym (o ile ewentualne błędy opisu nie zostały skorygowane np. przez Aukcjонера lub w inny sposób).
2. Z zastrzeżeniem ust. 1 powyżej oraz postanowień zdania kolejnego, całkowita odpowiedzialność Domu Aukcyjnego będzie ograniczona wyłącznie do Ceny Zakupu zapłaconej przez Nabywcę.
3. Żadne postanowienie w niniejszym Regulaminie nie wyklucza lub nie ogranicza odpowiedzialności Domu Aukcyjnego wobec kupującego, wynikającej z jakiegokolwiek oszustwa bądź świadomego wprowadzenia w błąd, lub z winy umyślnej Domu Aukcyjnego.

§ 14. PRAWA AUTORSKIE

1. Dom Aukcyjny nie przekazuje wraz z obiektem prawa autorskiego ani prawa do reprodukcji obiektu.
2. Prawa autorskie do wszystkich zdjęć, ilustracji oraz tekstów dotyczących Przedmiotu Aukcji, w tym zawartość katalogu aukcyjnego sporządzanych przez lub na rzecz Domu Aukcyjnego stanowią własność Domu Aukcyjnego.

§ 15. OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

1. **Administrator danych.** Możliwość uczestnictwa w aukcjach prowadzonych przez Dom Aukcyjny wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych Uczestnika jak również mocodawcy (w przypadku licytacji przez pełnomocnika). Dom Aukcyjny będzie przetwarzać powierzone dane osobowe we własnym imieniu jako Administrator w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO).
2. **Zakres przetwarzanych danych.** Dom Aukcyjny będzie przetwarzać dane w zakresie:
 - a) zawartym w formularzu rejestracyjnym,
 - b) danych przekazanych w ramach wykonywanych zleceń przez Dom Aukcyjny (np. rozmowa telefoniczna),
 - c) danych osobowych pełnomocników do reprezentacji mocodawców w danej licytacji.
3. **Cel przetwarzania udostępnionych danych.** Dom Aukcyjny przetwarza wyżej wskazane dane w celu:
 - a) Umóżliwienia wykonania zlecenia licytacji telefonicznej, o ile Dom Aukcyjny dostanie takie zlecenie, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) RODO,
 - b) dopuszczenia Cię do aukcji oraz zawarcia Umowy na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO,
 - c) obsługi reklamacji na podstawie art. 6 ust. 1 lit. b) RODO,
 - d) ustalenia, dochodzenia lub obrony przed roszczeniami kierowanymi wobec Administratora – na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) RODO,
 - e) realizacja obowiązków nałożonych na Dom Aukcyjny na mocy Ustawy AML, w tym w szczególności stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, których katalog określony został w treści Ustawy AML.
4. **Podstawa do przetwarzania danych.** Podanie wyżej wskazanych danych osobowych jest dobrowolne, jednakże konieczne do zawarcia i wykonania Umowy, a także jej rozliczenia.
5. **Odbiorcy danych.** Dane osobowe możemy przekazywać innym podmiotom, które będą je przetwarzały, w szczególności:
 - a) podmiotom prowadzącym działalność pocztową lub kurierską,
 - b) bankom, w przypadku konieczności prowadzonych rozliczeń,
 - c) podmiotom wspierającym Dom Aukcyjny w prowadzonej działalności na zlecenie Domu Aukcyjnego, w szczególności dostawcom IT, księgowości, obsługa prawna.

6. Okres przetwarzania danych.

- a) Dane udostępnione Domu Aukcyjnemu będą przetwarzane przez czas niezbędny do wykonania Umowy, nie dłużej niż do czasu przedawnienia roszczeń z Umowy, z zastrzeżeniem lit. b) poniżej;
- b) Dane przetwarzane przez Dom Aukcyjny w celu realizacji obowiązków wynikających z Ustawy AML, w tym w szczególności pozyskane w ramach stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, przetwarzane są przez Dom Aukcyjny na zasadach wynikających z przepisów Ustawy AML.

7. Prawa osób, których dane przetwarza Dom Aukcyjny.

- a) dostęp do treści swoich danych,
- b) sprostowanie danych,
- c) usunięcie danych,
- d) ograniczenie przetwarzania danych,
- e) przeniesienie danych,
- f) wniesienie sprzeciwu wobec przetwarzania danych.

8. **Realizacja praw.** Realizacja praw, o których mowa powyżej może odbywać się poprzez wskazanie swoich żądań na adres mail agra@agraart.pl lub pisemnie na adres siedziby Administratora.

9. **Prawo do skargi.** Przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych przez osobę, której dane Dom Aukcyjny przetwarza z naruszeniem przepisów.

10. **Źródło danych.** Przetwarzane dane osobowe pochodzą bezpośrednio od Uczestnika lub mocodawcy Uczestnika Aukcji, a także z powszechnie dostępnych rejestrów prowadzonych i udostępnianych na podstawie przepisów prawa.

11. **Spełnienie obowiązku informacyjnego przez mocodawcę** (w przypadku udziału w licytacji przez pełnomocnika). Mocodawca zobowiązuje się poinformować swojego pełnomocnika o treści § 15 Regulaminu i na żądanie Domu Aukcyjnego przedstawić dowód spełnienia tego obowiązku.

§ 16. ODSTĄPIENIE OD UMOWY

1. W przypadku zwłoki w zapłacie za wycytywany Przedmiot Aukcji, Dom Aukcyjny wezwie zwycięzcę aukcji do zapłaty w terminie nie krótszym niż 10 dni z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu Dom Aukcyjny odstąpi od umowy i naliczy Oplatę kompensacyjną.
W przypadku braku zapłaty w wyznaczonym terminie, Dom Aukcyjny uprawniony jest do odstąpienia od Umowy i naliczenia Oplaty kompensacyjnej lub rozpoczęcia procedury windykacji.
2. W każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, Dom Aukcyjny ma prawo odstąpić od realizacji Umowy, niezależnie od stopnia zaawansowania jej realizacji.

§ 17. ODBIÓR PRZEDMIOTU AUKCJI

1. Przeniesienie własności Przedmiotu Aukcji oraz wydanie obiektu Nabywcy następuje po zaksięgowaniu całej należnej kwoty na rachunku bankowym Domu Aukcyjnego.
2. Dom Aukcyjny wydaje potwierdzenie dokonania zakupu podpisane przez historyka sztuki, które jest jednoznaczne z potwierdzeniem autentyczności.
3. Odbiór zakupionych obiektów odbywa się w siedzibie Domu Aukcyjnego. Na życzenie i ryzyko Nabywcy Dom Aukcyjny może wysłać obiekt pod wskazany przez niego adres, jeżeli wszelkie koszty wysyłki, zapakowania i ubezpieczenia pokryje nabywca.
4. Dla niektórych Przedmiotów Aukcji może być wymagane pozwolenie na wywóz za granicę Rzeczypospolitej Polskiej. Kwestie te reguluje to ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W przypadku chęci wywiezienia zakupionego Przedmiotu Aukcji za granicę, w niektórych przypadkach wskazana wyżej ustawa nakłada na wywoźcę obowiązek uzyskania odpowiednich pozwoleń. Brak możliwości uzyskania pozwolenia na wywóz nie może być przesłanką do odstąpienia od Umowy lub opóźnienia płatności pełnej ceny za zakupiony Przedmiot Aukcji.
5. Odpowiedzialność Domu Aukcyjnego za Przedmiot Aukcji, w tym w szczególności za jego uszkodzenie lub utratę, ustaje w chwili odbioru obiektu w siedzibie Domu Aukcyjnego lub z chwilą nadania Przedmiotu Aukcji w urzędzie pocztowym lub firmie przewozowej.
6. O ile nie ustalono inaczej, za zakupione obiekty nie odebrane w terminie 30 dni od daty aukcji, Dom Aukcyjny będzie liczył składowe w wysokości 40 zł dziennie za jeden obiekt.

§ 18. REKLAMACJE

1. Uczestnik ma prawo składać reklamacje dotyczące nabytych Przedmiotów Aukcyjnych.
2. Reklamacja może zostać złożona w terminie 6 miesięcy od dnia zawarcia Umowy. Liczy się data dostarczenia reklamacji do Domu Aukcyjnego.
3. Reklamacja powinna zostać złożona w formie pisemnej oraz przesłana na adres korespondencyjny: Agra-Art SA, ul. Wilcza 70, 00-670 Warszawa.
4. Dom Aukcyjny ma obowiązek rozpatrzenia każdej reklamacji w terminie 14 dni od jej otrzymania.
5. Prawdopodobnie złożona reklamacja powinna zawierać dane Uczestnika (imię, nazwisko, adres zamieszkania) oraz uzasadnienie reklamacji.

§ 19. PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU

1. Dom Aukcyjny jako instytucja obowiązana na mocy postanowień Ustawy AML, zgodnie z dyspozycją art. 2 ust. 1 pkt 24a), dokłada należytej staranności w zakresie realizacji działań zmierzających do rozpoznania i określenia poziomu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a w konsekwencji skutecznego przeciwdziałania jego materializacji.
2. W celu przeciwdziałania ryzyku, o którym mowa w ust. 1 powyżej, Dom Aukcyjny stosuje wobec Nabywców środki bezpieczeństwa finansowego w sytuacji, w której wartość Przedmiotu Aukcji równa jest lub przekracza kwotę 10.000 (słownie: dziesięć tysięcy) euro po kursie średniego kursu waluty ogłoszonego przez NBP, obowiązującego w dniu przeprowadzania transakcji.
3. W związku z realizacją obowiązku, o którym mowa powyżej, Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do żądania dodatkowych dokumentów lub informacji czy też złożenia oświadczenia określającego wystąpienia ryzyka rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń Ustawy AML albo niezbędnych do wykonania przez Dom Aukcyjny obowiązków wynikających z przepisów Ustawy AML. Dom Aukcyjny może wystąpić z żądaniem, o którym mowa w zdaniu poprzednim, również po zakończeniu aukcji (przybiciu).
4. Dom Aukcyjny ma prawo do odstąpienia od Umowy w przypadku:
 - a) nieprzekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 powyżej,
 - b) stwierdzenia nieprawidłowości lub braku aktualizacji informacji lub dokumentów przekazanych przez Nabywcę,
 - c) wystąpienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego, w szczególności przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu,
 - d) w sytuacji uzasadnionego podejrzenia, iż przeprowadzenie transakcji mogłoby spowodować naruszenie prawa, jego obejście lub byłoby niezgodne z regulami obrotu.

§ 20. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2022 roku.
2. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do dokonywania zmian w Regulaminie, w każdym czasie. Przy czym w odniesieniu do aukcji już ogłoszonych, stosuje się Regulamin w brzmieniu dotychczasowym, nawet jeżeli zmiany Regulaminu weszłyby w życie przed jej rozpoczęciem.
3. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wywóz dzieł sztuki z Polski jest dozwolony, o ile obiekt spełnia warunki wymienione w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. nr 162 poz. 1568 ze zm.).
4. Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych klientów dokonujących transakcji powyżej równowartości 15 000 euro zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000 r. nr 116, poz. 1216 z późniejszymi zmianami).
5. Muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wycyelowaną powiększoną o opłatę aukcyjną zgodnie z ustawą o muzeach z dnia 21 listopada 1996 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 5, poz. 24, ze zm.).

1 JAN MATEJKO

(Kraków 1838 – Kraków 1893)

WŁADYSŁAW WARNEŃCZYK, przed 1879

ołówek, papier, 25,5 x 19,5 cm (w świetle passe-partout)

sygn p.d.: JM. [monogram wiązany]

Po lewej u dołu na marginesie numer (ołówek): 80.

27 000 zł

estymacja: 30 000 – 40 000

Oferowany szkic to zapewne rysunkowe notatki do słynnego obrazu *Bitwa pod Warną*, który Matejko namalował w roku 1879. Artysta być może zamierzał pierwotnie przedstawić moment śmierci opuszczonego przez uchodzące na koniach wojsko Władysława Warneńczyka. Stąd też monarcha leży, spoglądając za siebie na rycerzy w odwrocie. Matejko jednak ten pomysł porzucił i ostatecznie wybrał inny moment bitwy – straceńczy atak króla na wroga.

Dynamiczne przedstawienia koni znajdują liczne analogie w rysunkach Matejki, również tych, które służyły jako szkice do obrazów z końca lat 70. i początku lat 80. XIX w., np. do *Bitwy pod Grunwaldem*, *Sobieskiego pod Wiedniem* czy właśnie do *Władysława Warneńczyka*.

Wśród szkiców artysty odnajdujemy także studia innych zwierząt. Wśród nich bliskiej analogii dla przedstawionego z humorem psa jednak nie ma, mimo, że artysta nie stronił od karykatury.

2 JAN PIOTR NORBLIN DE LA GOURDAINE

(Misy Faut-Yonne w Szwajcarii 1745 – Paryż 1830)

KAZANIE ŚW. JANA CHRZCICIELA WG REMBRANDTA

akwaforta, sucha igła, papier

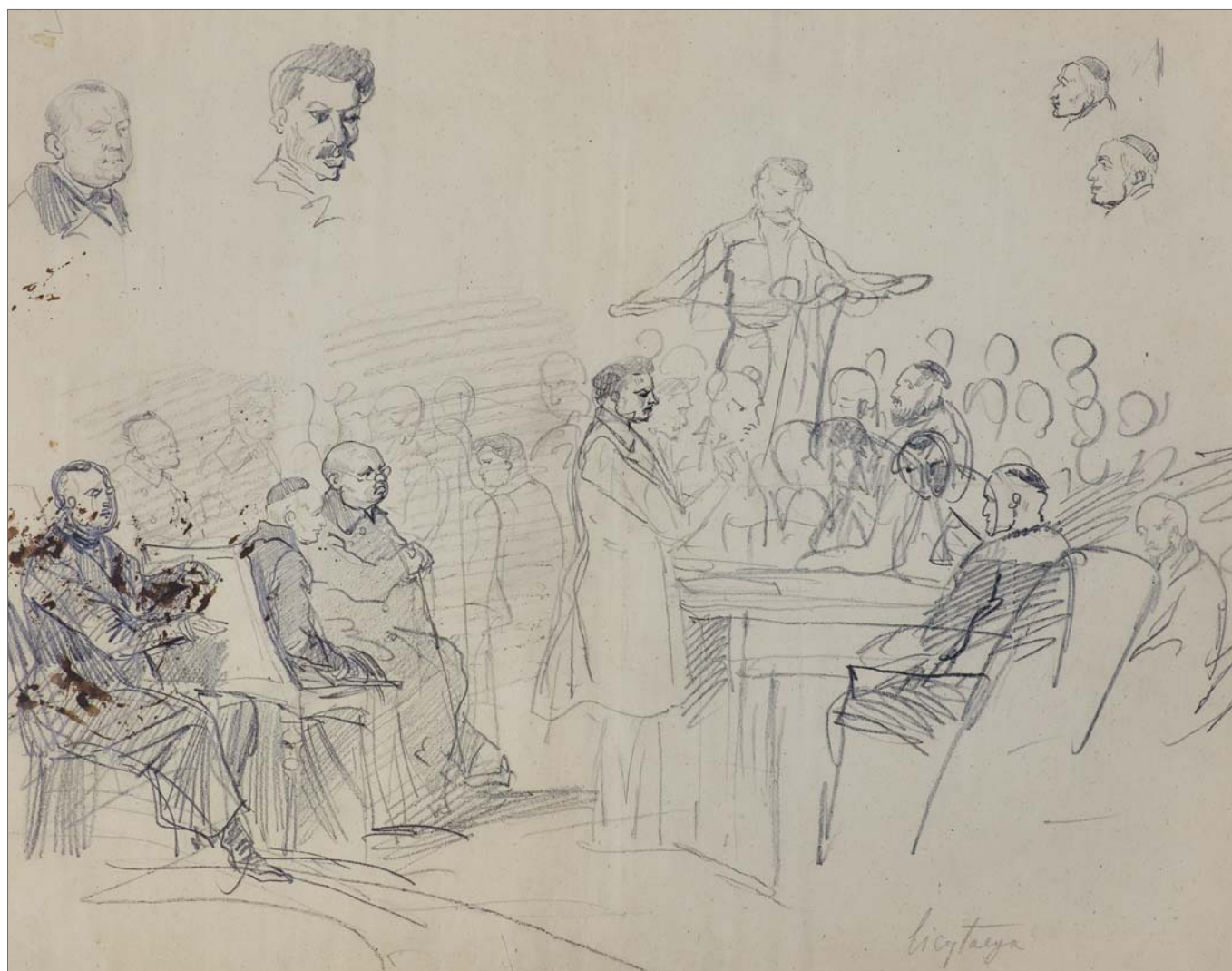
52,5 x 67,5 cm

sygn. na płycie p.d.: *Rembrandt sc.* | 1656

Na odwrocie numery (ołówki) po prawej u dołu: 4000/A66 | D-33/1, p.d.: 146425

4 000 zł

estymacja: 5 000 – 8 000

3 PIOTR MICHAŁOWSKI

(Kraków 1800 – Krzysztoforzyce / Krzyżtoporzyce 1855)

LICYTACJA

ołówek, papier, 35,3 x 43,2 cm
p.d. (ołówkiem): *licytacja*

7 000 zł

estymacja: 9 000 – 18 000

Pochodzenie: krąg Rodziny artysty.

Obraz wystawiany i reprodukowany:

- *Piotr Michałowski 1800-1855. Wystawa dzieł artysty w dwusetną rocznicę urodzin* [kat. wystawy], Muzeum Narodowe w Krakowie, Kraków 2000, s. 351, nr kat. 380;
- *Zarys myśli: szkice rysunkowe i akwarele Piotra Michałowskiego z kolekcji prywatnej*, Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyślu, V – VII 2016;
- A. Król, *Piotr Michałowski 1800-1855. Niezależny, bezinteresowny, wolny* [kat. wystawy], Muzeum Regionalne w Stalowej Woli, Muzeum Okręgowe w Toruniu, Stalowa Wola 2016, s. 25.

4 IWAN KONSTANTINOWICZ AJWAZOWSKI

(Teodozja na Krymie 1817 – Teodozja 1900)

SZTORM, 1886

gwasz, akwarela, papier, 12 x 18 cm

sygn. p.d.: A.

Na passe-partout autorska dedykacja: *ИВАНУ АРТЕМЬЕВИЧУ ЕЗОВУ | ВЪ ЗНАКЪ | ГЛУБОКОГО УВАЖЕНІЯ, ОТЪ | И. АИВАЗОВСКА. | 1886*

[Iwanowi Artemjewiczowi Ezowowi na znak głębokiego szacunku od I. Ajwazowsk.]

Na odwrociu powtórzona: *ГЛУБОКУУВАЖАЕМОМУ | ИВАНУ АРТЕМЬЕВИЧУ | ЕЗОВУ | И. АИВАЗОВСКИИ* [ogonek sygnatury przechodzi w paletę, gdzie umieszczono datę 1886] [Wielce szanownemu Iwanowi Artemjewiczowi Ezowowi I. Ajwazowski]

Do obrazu jest załączona opinia Agnieszki Pospiszil z lutego 2023 r.

35 000 zł

estymacja: 40 000 – 60 000

Pochodzenie:

Obraz pochodzi ze zbiorów Władysława Szaniawskiego (1891-1975) – dr. filozofii i nauk przyrodniczych.

Szaniawski do końca życia pracował jako profesor nadzwyczajny na Uniwersytecie Warszawskim.

Z zainteresowania był taternikiem, fotografikiem i myśliwym.

Data powstania obrazu zbiega się z jubileuszem 50-lecia pracy twórczej artysty, który celebrowany był w latach 1886 i 1887.

Przedstawienie motywu katastrofy okrętu wśród wzburzonych fal Morza Czarnego lub Azowskiego był jednym z lejtmotywów twórczości Ajwazowskiego, powtarzanych przez niego w różnych formatach, konfiguracjach i technikach. Jest to żaglowiec lub statek parowy, z rozbitkami lub bez, na pełnym morzu lub przy skałach, namalowany tak w oleju, jak i w gwaszu. Dzieła te, ze względu na dramatyzm i zarazem romantyczne ujęcie sceny, cieszyły się dużą popularnością. Oferowany *Sztorm* to typowa dla artysty kompozycja. Podobne ujęcia prezentują m.in. obrazy: *Katastrofa morska* z 1884 r. (Sotheby's, 21 IV 2005), *Fala* z 1886 (Musee des Beaux-Arts, Brest) *Statek pośród wzburzonego morza* z 1887 (Ermitaż), *Statek na morzu pod zachmurzonym niebem* z 1888 r. (Sotheby's, 15 XII 1993). Miniaturowy format bywał często prezentem, jak w przypadku podobnego obrazu przedstawiającego okręt z lat 90. XIX w., ze zbiorów Metropolitan Museum w Nowy Jorku, który był prezentem dla tłumaczki.

Tak też mogło być w przypadku oferowanego *Sztormu*, jaki autor zadedykował Iwanowi Artiemjewiczowi Ezowowi, który był lekarzem dermatologiem-wenerologiem.

Iwan Artiemjewicz Ezow (Owanes (Ioanes, Ioannes) Arutiunowicz Jezjan) (1845-1907) był synem ormiańskiego kupca Artiemija Ezowa (Artiuna Awietowa Jezjana). Jego matka pochodziła ze słynnej rodziny kupieckiej Kistowów (Kistjanów) z Nachiczewanu. W 1868 r. ukończył Cesarską Akademię Medyczno-Chirurgiczną w Petersburgu. Pracował w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, gdzie szybko awansował. Później był zatrudniony jako lekarz wojskowy oraz ordynator w Nikołajewskim Lazarecie Wojskowym w Petersburgu (1890-1906). W 1893 r. otrzymał order św. Anny 3 klasy, w 1902 r. order św. Stanisława 2 klasy. Starszym bratem Iwana był słynny orientalista oraz działacz społeczny i polityczny ormiańskiej diaspory Gierasim (Karapet) Ezow (1835-1905), który był znajomym Iwana Ajwazowskiego (zachowała się ich obszerna, ponad 20-letnia korespondencja).

Wg opinii Agnieszki Pospiszil

5 ANTONI TRZESZCZKOWSKI

(Warszawa 1902 – Warszawa 1977)

SZARŻA HUSARII NA JAZDĘ TURECKĄ

akwarela, gwasz, papier

26 x 35,8 cm (w świetle passe-partout)

sygn. p.d.: *Trzeczowski*

♣ 8 000 zł

estymacja: 9 000 – 12 000

6 ANTONI TRZESZCZKOWSKI

(Warszawa 1902 – Warszawa 1977)

EPIZOD Z WOJEN POLSKO-TURECKICH

olej, płótno, 60 x 73,5 cm
sygn. p.d.: *Trzeczowski*

♣ 18 000 zł

estymacja: 20 000 – 30 000

Trzeczowskiego fascynowała historia Rzeczypospolitej Obojga Narodów, zwłaszcza okres XVII wieku, kiedy to Polska toczyła liczne wojny z Imperium Osmańskim. Przedstawianie zwycięstw polskiego oręża nad Turkami było popularnym motywem w malarstwie batalistycznym, a artysta chciał ukazać chwałę i męstwo polskich żołnierzy. Ponadto, malowanie takich scen wpisywało się w nurt patriotyczny, mający na celu podtrzymywanie narodowej tożsamości i dumy z przeszłości.

7 JULIUSZ KOSSAK

(Wiśnicz 1824 – Kraków 1899)

PIOTR WYSOCKI, 1888

akwarela, gwasz, papier, 31 x 25 cm
sygn. l.d.: *Juliusz Kossak | 1888*

35 000 zł

estymacja: 40 000 – 60 000

Wybiła godzina zemsty. Dziś umrzeć lub zwyciężyć potrzeba! Idźmy, a piersi wasze niech będą Termopilami dla wrogów – tymi słowami 29 listopada 1830 r. podporucznik Piotr Wysocki wezwał słuchaczy Szkoły Podchorążych Piechoty w warszawskich Łazienkach do chwycenia za broń i walki o niepodległą Polskę. Wysocki (1797-1875) był przywódcą sprzysiężenia podchorążych, które doprowadziło do wybuchu powstania listopadowego. Stał się on bohaterem III części *Dziadów* Adama Mickiewicza i *Nocy listopadowej* Stanisława Wyspiańskiego.

„Sprzysiężenie Wysockiego“, liczące około dwustu członków, Piotr Wysocki założył w grudniu 1828 roku. Należeli do niego, oprócz zaufanych przyjaciół ze Szkoły Podchorążych i młodszych oficerów garnizonu warszawskiego, również studenci Uniwersytetu Warszawskiego. Piotr Wysocki brał udział w wielu militarnych starciach podczas powstania listopadowego. W 1831 r. odznaczono go Krzyżem Złotym Orderu Virtuti Militari. W ręce Rosjan wpadł 6 września 1831 roku, ciężko ranny, podczas obrony reduty na Woli. W czasie procesu całą winę za wybuch powstania wziął na siebie, za co został skazany w lipcu 1833 roku na karę śmierci przez powieszenie. Mimo, iż odrzucił propozycję ułaskawienia, car Mikołaj I w 1834 roku zamienił jego wyrok śmierci na dwudziestoletnią zsyłkę na Sybir. Próbował, wraz z kilkoma innymi zesłańcami, zbiec i wrócić na ziemię polskie, jednakże został pojmany. Wymierzono mu bardzo dotkliwą karę chłosty, której skutki odczuwał do końca życia, i przedłużono wyrok o kolejne trzy lata. Po pewnym czasie Wysockiemu zezwolono na dokończenie kary poza więzieniem. Założył wówczas fabrykę mydła, z której dochody pozwoliły mu się utrzymywać i wspierać innych zesłańców będących w trudniejszym położeniu. Do kraju wrócił w październiku 1857 roku; zamieszkał wówczas w Warce, gdzie spędził resztę swojego życia, w domu zakupionym ze składek rodaków. Jego życiowym mottem było *Wszystko dla ojczyzny – nic dla mnie*.

Julius Rossini

8 WALERY BROCHOCKI

(Włocławek 1847 – Warszawa 1923)

NIEDZIELA PO KOŚCIELE. WYPADEK W DRODZE, 1873

olej, płótno naklejone na sklejkę, 41 x 65 cm

sygn. p.d.: *W. Brochocki 1873 r.*

Na lewej listwie ramy fragment naklejki (druk, maszynopis): 9.4 | Museum of Art |

[EX]HIBITION | [p]aintings; na g. listwie (*biała kreda*): *Property of Mr & Mrs Sylwin Strakacz*,

ponadto na dolnej listwie nalepka warszawskiego domu aukcyjnego.

12 000 zł

estymacja: 18 000 – 35 000

Pochodzenie:

- kolekcja Sylwina Strakacza (1892-1973) w Los Angeles;
- kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017) w Sankt Gallen w Szwajcarii;
- od 2019 r. w kolekcji prywatnej w Polsce.

Porównaj:

- *Wypadek w drodze*, „Tygodnik Ilustrowany“, R. 1874, nr 356, s. 279.

Obraz wystawiany, reprodukowany i wzmiankowany:

- *Nineteenth Century Polish Paintings. A Loan Exhibition* The Metropolitan Museum of Art, Nowy Jork, 16 II – 19 III 1944, il. 11, s. 17 (*Sunday after Church*);
- Irena Piotrowska, *Polish landscape painting*, “The Polish Review“, 1944, T. IV, nr 12, s. 8-9, il. (*Sunday after Church*);
- *American Collector: Biweekly for Dealers and Collectors*, T. XIII, 1944, s. 5;
- N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas (red.), *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego. Katalog wystawy*, Fundacja Take Care, 24 V – 31 VIII 2019, Bydgoszcz 2019, s. 111, il.

W latach 1869-1977 artysta studiował w Monachium, gdzie szybko zdobył sobie powodzenie wśród publiczności oraz marszandów. Zostało ono ugruntowane medalem, który Brochocki otrzymał w Wiedniu na Wystawie Powszechnej w roku 1873, a zatem w czasie, kiedy stworzył również oferowane dzieło. Nad tą kompozycją artysta pracował dłuższy czas, o czym świadczy inna jej wersja reprodukowana w drzeworycie na łamach „Tygodnika Ilustrowanego“ w 1874 r.

Niedziela po kościele znajdowała się w zbiorach Sylwina Strakacza, sekretarza Ignacego Paderewskiego, kompozytora i dyplomaty. Wraz z jego kolekcją obraz trafił do Stanów Zjednoczonych, gdzie był eksponowany na wystawie w prestiżowym Metropolitan Museum of Art.

Krytycy, analizując oferowane płótno, zwracali uwagę na związek jego autora z barbizończykami, a także podkreślali, że był on znakomitym kolorystą.

9 JAN (?) KONARSKI

NA DRODZE

olej, deska, 17,8 x 24 cm

sygn. p.d.: *J. Konarski*

Na odwrocie przy górnej krawędzi (czarny flamaster):

JAN KONARSKI

10 000 zł

estymacja: 12 000 – 15 000

10 TADEUSZ RYBKOWSKI

(Kielce 1848 – Lwów 1926)

PRZEWÓZ NA DNIESTRZE, ok. 1892

olej, deska, 25,6 x 40 cm

sygn. l.d.: *Tadeusz Rybkowski*

Na odwr. (cienkopisem): *Tadeusz Rybkowski – Polski malik* | 1848-1926; p.d. dane adresowe.

28 000 zł

estymacja: 30 000 – 40 000

Obraz znany z nieco odmiennej w szczegółach wersji kompozycyjnej, reprodukowanej w polskiej prasie w roku 1903 („Tygodnik Ilustrowany“) i pocztówkach wydanych nakładem S.W. Niemojowskiego we Lwowie (patrz obok).

Na aukcji w 2022 r. prezentowaliśmy niewielką akwarelę, która stanowiła zapewne szkic do późniejszych kompozycji olejnych. Artysta z niemal etnograficzną sumiennością oddał przegląd warstw społecznych, które w ten pochmurny dzień przeprawiają się promem przez Dniestr. Widzimy włościański zaprzęg, chłopów przy wozie z sianem oraz myśliwych z psami rozproszonymi po pokładzie.

11 ALFRED WIERUSZ-KOWALSKI

(Suwałki 1849 – Monachium 1915)

SANNA, po 1900

olej, płótno naklejone na płytę pilśniową, 46,6 x 65,7 cm

sygn. l.d: A. Wierusz-Kowalski

Na odwrocie (czarną kredką): 00268

370 000 zł

estymacja: 400 000 – 800 000

Wierusz-Kowalski – jak pisał współczesny mu recenzent – *przędę swych pomysłów kompozytorskich*, w których krajobraz, ludzie i konie grają równoważną rolę snu z życia wiejskiego, z rodzimych, polskich realiów. Dzieła te były wysoko cenione i poszukiwane na rynku sztuki, tak ze względu na „egzotyczny“ dla zachodnich odbiorców temat, jak i mistrzostwo malarza. W obrazach tych uderza dbałość o realia, doskonała charakterystyka postaci ludzi i świetnie uchwyconych w ruchu koni, a także wirtuozersko odtworzone światło i śniegi, mieniące się odcieniami różu, błękitów i słonecznych żółci. W „Tygodniku Ilustrowanym“ pisano: *Znany nasz artysta-malarz, prof. Alfred Wierusz Kowalski, chociaż przebywający stale w Monachium, wszakże podczas częstych odwiedzin kraju rodzinnego, chwyta temata swojskie i ze znanym naszym czytelnikom talentem przenosi je na płótno. Obraz którego kopię dziś podajemy, przedstawia właśnie, jak wśród płaszczyzn naszych, tem jednostajniejszych, że przykrytych wielkim całunem świeżego śniegu, tak, że nawet drogi nie znać na nim, pędzi pośpiesznie z miasta do zagród wiejskich szereg sań ze świątecznymi snadź sprawkami. Konie, śnieżny krajobraz, typy wiejskie – to specyfikalność A. Kowalskiego* („Tygodnik Ilustrowany“ 1895, nr 52, s. 489). Słowa te, choć opisują inne dzieło Wierusza, znakomicie oddają charakterystykę również i naszej mroźnej Sanny.

Genezę zamiłowania Wierusza do zimowych pejzaży przeanalizował H.P. Bühler. Uważał on, że *cofnąć się trzeba do okresu pobytu malarza w Dreźnie, dokąd przybył on mając lat zaledwie dwadzieścia, w roku 1869. Przypadek zrzędził, że na wystawie sztuki Akademii Drezdeńskiej młody artysta natknął się na obrazy, które wprawdzie nie wpłynęły decydująco na jego późniejszą twórczość, ale stanowiły istotny czynnik w ewolucji malarskich zainteresowań. Były to pejzaże zimowe Nikołaja Swierczkowa, ożywione elementami rosyjskiego folkloru. Płótna Swierczkowa przedstawiają najczęściej pędzące sanie, zaprzężone w trzy konie, tzw. trojkę. Scenie dodaje uroku pomarańczowa lub purpurowa poświata zachodu na linii horyzontu. Jest to przykład typowego dla artystów rosyjskich zastosowania kontrastu jaskrawych i kremowych barw pejzażu, co przypomina nieco ówczesnych malarzy-*

orientalistów i ich widoki znad Nilu. Z pewnością Wierusz-Kowalski zauroczony był płótnami petersburskiego artysty. (...) Dwaj polscy malarze, Alfred Wierusz-Kowalski i jego nauczyciel – Józef Brandt, przeformułowali rosyjski wzorzec krajobrazu zimowego. W ten sposób powstał słynny „polski pejzaż zimowy“. Od Swierczkowa przejął Wierusz-Kowalski tematykę i upodobania kolorystyczne, natomiast od Brandta zasady portretowania postaci z niewielkiej perspektywy. Wypracowawszy odpowiadającą gatunkowi technikę, mógł artysta puścić wodze fantazji i przelać na płótno miłość do ojczystego kraju i jego przyrody, uwieczniając sceny wesole i dramatyczne, orszaki weselne, myśliwych jadących na łowy. (H.P. Bühler, *Józef Brandt, Alfred Wierusz-Kowalski i inni*, Warszawa 1998, s. 52, 54)

Zimowy pejzaż, w którym artysta osadził scenę, daje mu sposobność do śmiałych, a równocześnie efektownych rozwiązań luministyczno-kolorystycznych. Niebo rozświetla żółto-różowy blask zimowego słońca, od którego barwę biorą śniegi pokrywające równinne pole. Wierusz wiedział, że kolor biały w przyrodzie nie istnieje a na ostateczną jego barwę ma wpływ całe otoczenie, zwłaszcza niebo. Zatem na śnieżnych połączeniach muszą się znaleźć wszelkie kolory sąsiadujące. W prezentowanym obrazie widać rękę w pełni ukształtowanego artysty, świadomego swojego talentu i umiejętności. Artysta studiuje kolory i ich reakcje na zróżnicowane światło. Odważnie zestawia pierwszy, mocno zacieniony plan, na którym rozgrywa się główna scena całej kompozycji, z drugim skąpanym w intensywnym słońcu, co uwypukla głębię i bezkresność pejzażu. Pogodna scenka, rozgrywająca się w mroźny dzień, ujawnia niezwykle mistrzostwo artysty w oddaniu efektów, jakie daje mocne, zimowe światło słoneczne, od którego intensywnieją barwy, różowieją śniegi i wydobywa efekty działania światła. Malowany swobodnymi pociągnięciami pędzla, odznacza się wyrazistą fakturą i zachowuje impresyjną swobodę. W obrazie czuje się dynamizm, głębię i przestrzenność zimowego pejzażu. Uwagę zwraca też żywa, choć oszczędna kolorystyka z mocnymi akcentami ostrego słońca na obłokach.

12 JAN ROSEN

(Warszawa 1854 – Warszawa 1936)

HUZAR 13. PUŁKU WOJSK KSIĘSTWA WARSZAWSKIEGO, 1915

akwarela, gwasz, tusz, papier, 46,7 x 38,2 cm
sygn. p.d.: J. Rosen | 1915.

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

13 JAN CHEŁMIŃSKI

(Brzustów k. Opoczna 1851 – Nowy Jork 1925)

KIRASJER 14. PUŁKU ARMII KSIĘSTWA WARSZAWSKIEGO, ok. 1913

akwarela, gwasz, tektura, 37,3 x 25,1 cm

sygn. p.d.: *Jan V. Chelminski*

Na odwr., wzdłuż dolnej krawędzi, nr (niebieską kredką): E74; powyżej (ołówkiem): [...] 14; ponadto na tzw. „zaplecku“, nalepka z dedykacją w języku angielskim (tuszą): ORIGINAL WATER COLOUR OF CUIRASSIER | BY CHELMINSKI. PURCHASED IN PARIS 1935. | *With luck to the new home* | [podpis] | *Sept 1949*

14 Pułk Kirasjerów był jedynym polskim pułkiem kirasjerskim i ostatnim używającym kirysów – zbroi ochraniającej korpus. Utworzony 1 września 1809 roku w Końskich przez płk. Stanisława hr. Małachowskiego, pierwotnie nosił na-

zwę 1 Pułku Broni Kirasjerów. Od 18 stycznia 1813 roku, dowództwo nad oddziałem przejął płk Kazimierz Dziekoński. Ubiór tego pułku zbliżony był do ubioru kirasjerów francuskich, z wyjątkiem guzików i ozdób żółtych i złotych, które u kirasjerów francuskich były białe i srebrne. Dnia 12 maja 1812 pułk wyruszył wraz z Napoleonem na wojnę z Rosją. Dzięki szarży polskich kirasjerów pod Możajskiem (7 IX 1812), droga na Moskwę stanęła otworem. Oddział walczył również w bitwach pod: Friedland – 17 VIII 1813, Pittersbach – 20 VIII, Krakau – 24 VIII, Strohoweide – 6 IX, Weida – 4 X, Lipskiem – 19 X.

Bibliografia:

– B. Gembarzewski, *Rodowody pułków polskich i oddziałów równorzędnych od r. 1717 do r. 1831*, Warszawa 1925, s. 62.

19 000 zł

estymacja: 22 000 – 30 000

14 WIKTOR KORECKI

(Kamieniec Podolski 1890 – Komorów k. Warszawy 1980)

DROGA W ZIMOWYM LESIE, przed 1939

olej, płyta, 99,3 x 79,8 cm

sygn. l.d.: WIKTOR KORECKI

Na tzw. „zaplecku“ przy dolnej krawędzi naklejka zakładu ramiarskiego.

♣ 18 000 zł

estymacja: 20 000 – 30 000

15 JERZY KOSSAK

(Kraków 1886 – Kraków 1955)

ODWRÓT SPOD MOSKWY, 1935

olej, tektura, 54,6 x 79,9 cm

sygn. p.d.: Jerzy Kossak | 1935

♣ 28 000 zł

estymacja: 30 000 – 40 000

16 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

AUTOPORTRET NA KONIU, 1891

olej, deska mahoniowa, 41 x 31 cm

sygn. p.d.: *Wojciech Kossak | 1891*

Na odwr. przy g. krawędzi papierowa nalepka firmy ramiarskiej John Tanous z Londynu;

pośrodku fragment papierowej nalepki, przy d. krawędzi – ślad po zdartej.

Na dolnej listwie ramy nalepka domu aukcyjnego.

120 000 zł

estymacja: 140 000 – 200 000

Pochodzenie:

Kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017) w Sankt Gallen w Szwajcarii.

Obraz wystawiany i reprodukowany:

- N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas (red.),
Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego. Katalog wystawy,
Fundacja Take Care, 24 V – 31 VIII 2019, Bydgoszcz 2019, s. 34, il.

Z zamiłowaniem portretował też Wojciech Kossak siebie; wczesny autoportret to jeszcze nie pewny swej wartości młody człowiek wspierający się na rękojeści szabli, lecz późniejsze konterfekty to niemal zawsze wizerunki przystojnego, butnego, rasowego szlagona, często w mundurze wojskowym.

Stefania Krzysztofowicz-Kozakowska, w: *Juliusz Kossak...*, dz. cyt., s. 50.

Już w najwcześniejszym okresie twórczości Wojciech Kossak osiągnął pierwsze i od razu wysokie wyróżnienia, zdobywając również sporą popularność. Jego dzieła pochodzące z XIX w. pojawiają się na rynku sztuki bardzo rzadko, stąd oferowany *Autoportret na koniu* uznać trzeba za kolekcjonerski rarytas.

17 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

ODPOCZYNEK, 1930

olej, płótno, 100,7 x 80,4 cm

sygn. l.d.: *Wojciech Kossak | 1930*

Na odwr. p.d. (czarną farbą): *Moja robota | Wojciech Kossak*,
ponadto na górnej listwie krosna nalepka zakładu oprawy obrazów w Poznaniu.

90 000 zł

estymacja: 100 000 – 150 000

Obraz należy do cyklu idylli żołnierskich – scenek z codziennego życia kawalerii. Dominującą grupę stanowią kompozycje z wojakami w towarzystwie koni. Polskich żołnierzy Wojciech Kossak malował zarówno w mundurach współczesnych, jak i historycznych. Zawsze towarzyszył im rumak, ulubiony motyw malarski artysty. Kossak swoją twórczością stworzył etos żołnierza polskiego – dzielnego

i nieustraszonego w walce, oraz zawsze ciepło przyjmowanego pod strzechami. W ten sposób artysta, tworzący w czasach zaborów, realizował swoją misję narodową i niepodległościową. Obrazy te miały rozbudzać świadomość narodową i zachęcać do służby na chwałę wolnej Polski.

Znakomite malarstwo Wojciecha Kossaka cieszyło się wielkim powodzeniem. Nic więc dziwnego, że artysta otrzymywał liczne zamówienia na wzbudzające zachwyty kompozycje i niejednokrotnie powiełał je, zmieniając tylko pewne szczegóły.

Nasz *Odpoczynek* jest oprawiony w niezwykle reprezentacyjną ramę. Stanowi gratkę dla kolekcjonerów malarstwa Wojciecha Kossaka.

18 ROMAN KOCHANOWSKI

(Kraków 1857 – Freising k. Monachium 1945)

KOBIETA W PEJZAŻU

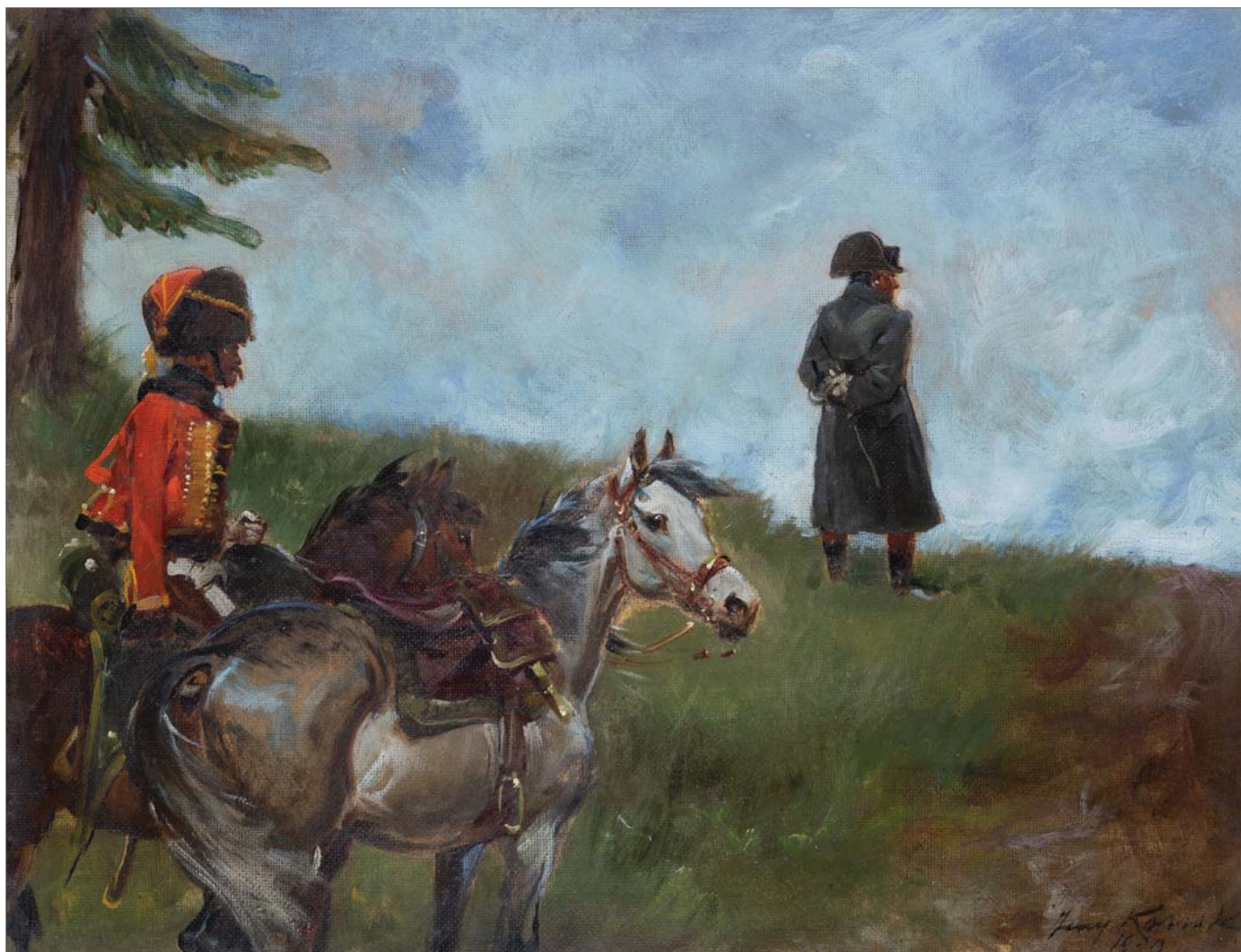
olej, tektura, 9,4 x 16,8 cm

sygn. l.d.: *R. Kochanowski*

Na odwrocie p.g. (tuszem): *M 220,-*

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

19 JERZY KOSSAK

(Kraków 1886 – Kraków 1955)

NAPOLEON NAD NIEMNEM, 1930

olej, tektura, 37,7 x 49,3 cm

sygn. p.d.: *Jerzy Kossak | 1930*

♣ 23 000 zł

estymacja: 25 000 – 30 000

20 STANISŁAW WITKIEWICZ

(Poszawsze na Żmudzi 1851 – Lovano na Istrii, Chorwacja 1915)

POLOWANIE Z CHARTAMI, 1875

olej, płótno, 60,5 x 102 cm

sygn. l.d.: *Stanisław Witkiewicz 1875.*

Na odwrocie po lewej numer (kredka): 374, przy górnej krawędzi nieczytelna pieczęć;

na górnej listwie blejtramu nalepka wystawowa „Dzieje pracowni“ Muzeum Narodowego w Poznaniu.

360 000 zł

estymacja: 400 000 – 600 000

Obraz wystawiany, wzmiankowany i reprodukowany:

- Antoni Piotrowski, *Autobiografia*, 1911 (maszynopis w IS PAN), zeszyt III, s. 4;
- Przewodnik po Wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa, styczeń 1927, s. 17, nr kat. 81;
- Kazimierz Kosiński, *Stanisław Witkiewicz*, Instytut Wydawniczy „Biblioteka Polska“, Warszawa 1928, s. 518;
- Tadeusz Dobrowolski, *Nowoczesne malarstwo polskie*, t. 2, wyd. Ossolineum, Wrocław-Kraków 1960, s. 148;
- Zdzisław Piasecki, *Stanisław Witkiewicz. Młodość i wczesny dorobek artysty*, Wyd. PWN, Warszawa, Wrocław 1983, s. 140;
- *Stanisław Witkiewicz 1851-1915* [kat. wystawy], Muzeum Tatrzańskie, Zakopane 1996, s. 28, 47, poz. kat. 6;
- *Stanisław Witkiewicz – człowiek, artysta, myśliciel. Materiały z sesji zorganizowanej w osiemdziesiątą rocznicę śmierci artysty*, Zakopane, 20 – 22 X 1995, Zakopane 1997, s. 15, 501;
- Marek Bratuń, Stanisław Gajda, Jan Neuberg, *Duktem czasów. Księga pamiątkowa ku czci Profesora Mariana Kaczmarka (1934-1994)*, Uniwersytet Opolski, Opole 1999, s. 241;
- Zdzisław Piasecki, *Stanisław Witkiewicz w kręgu ludzi i spraw sobie bliskich: szkice nie tylko biograficzne*, Uniwersytet Opolski, Opole 1999, s. 49;
- Jerzy Malinowski, *Malarstwo polskie XIX w.*, wyd. DiG, Warszawa 2003, s. 263;
- *Chełmoński Chmielowski Witkiewicz. Pracownia w Hotelu Europejskim w Warszawie 1874-1883*, Muzeum Narodowe w Poznaniu, 21 III – 6 VI 2010, nr kat. 80, il. s. 301 i s. 342 (fragment);
- Natalia Budzyńska, *Witkiewicz. Ojciec Witkacego*, Wyd. Znak, 2022, s. 85.

Po pobycie w Monachium (1872-1873) Witkiewicz powrócił do Warszawy. Tu w 1875 r., wraz z przyjaciółmi z okresu studiów, otworzył wspólną pracownię, mieszczącą się w byłym pokoju dla praczek na poddaszu Hotelu Europejskiego. Trudno dziś określić, kto był głównym najmującym. Od początku jej istnienia stale bywali tu Adam Chmielowski, Józef Chełmoński, Antoni Piotrowski, a także Jan Owidzki, Julian Maszyński, Stanisław Maślowski. Dziś pracownia w Hotelu Europejskim jest uważana za centralny punkt ówczesnego życia artystycznego stolicy. Bywali tu różni twórcy, malarze, pisarze, krytycy i publicyści. Jego stali bywalcy weszli szybko w krąg intelektualnej elity Warszawy.

W tym okresie Witkiewicz, będący absolwentem akademii petersburskiej i monachijskiej, jest już dojrzałym malarzem. Zanim w roku 1884 „narodzi się“ jako krytyk i teoretyk sztuki, zajmując na tym polu naczelną pozycję, przez 16 lat tworzy, wystawia i sprzedaje swoje obrazy. Jak pisze J. Wojciechowski: *Maluje sceny realne, które z dosadną śmiałością rzuca na płótno* („Tygodnik Ilustrowany“ 1875, nr 415, s. 377-378). W latach 70. tematem jego przedstawień są przede wszystkim sceny z życia wsi: orki, targi, karczmy, polowania. Wśród tych ostatnich,

niewątpliwie ulubionym tematem było polowanie z chartami, o którym pisał: *Jest w nim szczególny urok i związek z polskim temperamentem* (cyt. za: Halina Cękalska-Zborowska, *Więś w malarstwie i rysunku naszych artystów*, Warszawa 1974, s. 138). Dla jego malarstwa w tym czasie szczególne znaczenie ma przyjaźń z Józefem Chełmońskim, o czym pisze Zdzisław Piasecki: *W czasach monachijskich Witkiewicz dzielił z Chełmońskim wspólną pracownię. Podobnie miała się rzecz w latach 1874-1875, bezpośrednio po powrocie obu malarzy do kraju. Codzienne kontakty osobiste, stała wymiana myśli, nie-rzadko nawet wzajemna ingerencja w bieżące „roboty“ malarskie nie tylko zbliżyły „palety“ obu przyjaciół, lecz ugruntowały w nich wiarę w odrębność własnych talentów, w sens wytężonej pracy samokształceniowej* (Z. Piasecki, s. 115).

Niewątpliwie znakomitym przykładem tej twórczej relacji może być oferowane na aukcji *Polowanie z chartami*. Obraz jest zapewne tożsamy ze wzmiankowanym w *Autobiografii* Antoniego Piotrowskiego *Gwizdaniem na charty*. Jest to zarazem obraz szczególny, unikat, gdyż dzieła malarskie Stanisława Witkiewicza, których do dziś zachowało się niewiele, stanowią na rynku sztuki ogromną rzadkość.

21 EUGENIUSZ WRZESZCZ

(gubernia kijowska 1851 – Kijów 1917)

PEJZAŻ LETNI Z ŁĄKĄ

olej, płótno, 44 x 66,5 cm

sygn. p.d.: *E. Wrzeszcz*

Na dolnej listwie ramy nr (*ołówek, niebieska kredka*):

6092 | 4269 u

7 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

22 ROMAN KOCHANOWSKI

(Kraków 1857 – Freising k. Monachium 1945)

POCHMURNY DZIEŃ NAD STRUMIENIEM,
30 lipca 1899

olej, karton naklejony na sklejkę, 17 x 25,5 cm
sygn. l.d.: R K; poniżej data (wydrapana w mokrej farbie):
30 / 7 899

18 000 zł

estymacja: 22 000 – 35 000

Pochodzenie:

Kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017)
w Sankt Gallen w Szwajcarii.

Obraz reprodukowany i wystawiany:

- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, katalog wystawy [red.] N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas, Wyd. Fundacja Take Care, Bydgoszcz 2019, s. 30, il.;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Bydgoskie Centrum Sztuki im. Stanisława Horno-Pławskiego / Sopocki Dom Aukcyjny w Bydgoszczy, 24 V – 31 VIII 2019;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum im. Bolesława Biegasa w Warszawie, 9 I – 2 II 2024;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie, 18 V – 11 VIII 2024.

23 WLASTIMIL HOFMAN

(Praga 1881 – Szklarska Poręba 1970)

WIOSNA – SKOWRONEK, 1915

olej, tektura, 58,8 x 70,2 cm

sygn. l.g.: *Wlastimil Hofmann* | 1915

60 000 zł

estymacja: 70 000 – 90 000

Dzieło pochodzi z wczesnego, najbardziej twórczego okresu działalności artysty. Wyraźnie widoczny jest w nim wpływ Jacka Malczewskiego, którego był uczniem. Hofman podążył za mistrzem nurtem malarstwa symbolicznego. Obraz datowany jest na 1915 rok. Europę spowijały wówczas dymy wielkiej wojny a Malczewski nawoływał swych kolegów po fachu, by ci malowali tak, by Polska zmartwychwstała. Ten okres twórczości Hofmana znakomicie scharakteryzował czeski poeta – Jiří Karásek we wrześniowym numerze czasopisma „Maski“ z 1918 roku. (...) można powiedzieć z całą pewnością, że nie ma malarza polskiego więcej „polskiego“ nad V. Hofmana, malarza, który by wybitniej przedstawiał polską psychę i sięgał w polską mistykę, w tę, co płynie z polskiej poezji, a główne swe źródło ma w utworach Słowackiego, tak wielbionego przez Hofmana i tak mu bliskiego duchem. Wszechświatowa wojna zagnała Hofmana na przeciwległy dwu lat do Czech – jego ojczyzny po ojcu. Zamieszkał w Pradze, opuściwszy swą pracownię w Krakowie i tworzył między nami w improwizowanym atelier w pięknej willi, położonej wysoko na Hřebenkach, tonącej w bukietach róż... Ale czeskie otoczenie nie miało już na niego żadnego wpływu. Dzieła jego z tej doby przejściowej są również polskie i również dalekie od tego, co przemawia do widza z obrazów czeskich artystów współczesnych. Hofman i w Pradze pozostał samotnikiem, a wracał do Polski z jasnym poczuciem, że tylko w Polsce jest odpowiednie miejsce dla jego twórczości. Z polską sztuką łączy Hofmana ów mocny prąd mistyczny, który Pawlikowski w swej książce o mistycyzmie Słowackiego charakteryzuje, jako wojnę pierwiastka materii z pierwiastkiem ducha. (J. Karásek, *Vlastimil Hofman*, „Maski“ 1918, nr 27, [w:] W. Juszcak, *Malarstwo polskiego modernizmu*, Gdańsk 2004, s. 513)

Ten piękny obraz, z dziecięciem zapatrzonym w kobietę na tle rozległego krajobrazu, przywodzi refleksje nad przemijaniem i kruchością życia, ale niesie równocześnie nadzieję odrodzenia – niczym ciepła wiosna następująca po surowej zimie. Niewielki ptaszek, delikatnie ujęty w dziecinną dłoń, zgodnie ze słowiańskimi wierzeniami jest symbolem zmarłych dusz. W chrześcijaństwie ozna-

cza nieśmiertelność, pokorę oraz miłosierdzie. Ze względu na to, że jego śpiew słychać co roku w okresie wiosennym uważa się go również za jeden ze zwiastunów wiosny. Podążając drogą wyznaczoną przez Malczewskiego i inspirowany słowami wieszczki Słowackiego, Hofman czyni ze swojego malarstwa oręż w walce o niepodległą Polskę.

*Bóg naszych ojców i dziś jest nad nami!
Więc nie dopuści upaść żadnej kłęsce;
Wszak póki On był z naszymi ojcami,
Byli zwycięzcy!*

*Więc nie wpadniemy w żadną wilczą jamę,
Nie uklękniemy przed mocarzą władzą;
Wiedząc, że nawet grobowce nas same
Bogu oddadzą.*

*Ze skowronkami wstaliśmy do pracy,
I spać pójdziemy o wieczornej zorzy;
Ale w grobowcach my jeszcze żołądacy
I hufiec boży.*

J. Słowacki, *Pieśń Konfederatów Barskich*

W tak zarysowanej scenerii skowronek staje się przynoszącym nadzieję posłańcem wiosny – odrodzenia. Kobieta z rękoma złożonymi na piersi, niczym Madonna – Polonia, przybiera pozycję, w której oddaje całą siebie w ręce pacholęcia, na które czule spogląda. Dziecko jest symbolem pokolenia, które ma przyjąć i ujrzeć oswobodzoną Polskę. Patrzy z ufnością w spokojne oblicze delikatnie uśmiechniętej kobiety. Śpiew tulonego w małej dłoni skowronka zwiastuje nadchodzące szczęście.

Wiosna – skowronek, jest przykładem dzieła, w którym, jak pisał Karásek: *widzi się cały zwycięski artyzm Hofmana: harmonię spokoju, radości, wiary i siły.*

24 WINCENY WODZINOWSKI

(Igołomia 1866 – Kraków 1940)

PROCESJA, z tryptyku PODCZAS SUMY WE WRÓBLOWICACH. SUMA, ok. 1902

olej, płótno dublowane, 81 x 131 cm

sygn. l.d.: *W. Wodzinowski*

Na p. listwie krosna częściowo zdarta nalepka (druk, czarny atrament): *Wincenty | [Wodzino]wski | olejny | [P]odczas sumy | [we] Wróblowica[ch]* | Adres ... | Warszawa 902 | I 903; na g. listwie (ołówek): 166 i 83; na p. i d. listwie napis (niebieska kredka): 828; ponadto na d. listwie fragment papierowej nalepki oraz pieczęć K.K. Zentralkommission für Denkmalphlege w Wiedniu (fioletowy tusz): Von der Zentralstelle für Denkmalschutz zur Ausfuhr freigegeben [pieczęć KK Centralnej Komisji Ochrony Zabytków o treści w tłumaczeniu: Dopuszczone do eksportu przez Centralny Urząd Ochrony Zabytków]; na l. listwie krosna i g. listwie ramy napis (niebieski pastel): 230240-9; na g. listwie ramy (ołówek): 97; w l.d. rogu ramy okrągła papierowa nalepka z numerem (czarny tusz): 6.

500 000 zł

estymacja: 600 000 – 900 000

Pochodzenie:

- W 1903 r. zakupiony przez Charlesa Richarda Crane’a (1858-1939, Stany Zjednoczone).
- Kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017) w Sankt Gallen w Szwajcarii.
- Od 2019 r. w kolekcji prywatnej w Polsce.

Obraz wystawiany, reprodukowany, wzmiankowany:

- „Gazeta Lwowska“, 1902, nr 240, s. 6;
- S. Fuchs, *Z wystawy „Salonu“*, „Głos Narodu“, 1902, nr 284, s. 3;
- *Teczka „Wędrowca“/„Salon“*, „Wędrowiec“, 1902, nr 43, s. 849;
- W., *Pierwszy „Salon“*, „Nowa Reforma“, 1902, nr 250, s. 1;
- W.M., *Ze sztuki*, „Kurjer Poranny“, 1903, nr 20, s. 5;
- *Wystawa okrężna*, „Kurier Warszawski“, 1903, nr 23, s. 1;
- *Sprawozdanie Komitetu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskim za rok 1902*, Warszawa 1903, s. 27;
- E. Swieykowski, *Pamiętnik Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie 1854-1904. Pięćdziesiąt lat działalności dla ojczystej sztuki*, Kraków 1905, s. 177, 561;
- „Tygodnik Ilustrowany“, 1907, nr 3, s. 51 (fragm. z *Sumy*);
- W. Wodzinowski, *Świątnik krakowski*, pocztówka, wyd. Wisła, Kraków, ok. 1908;
- Wł. Prokesch, *Wincenty Wodzinowski*, Kraków 1911, s. 12;
- J. Wiercińska, *Katalog prac wystawianych w TZSP w Warszawie w latach 1860-1914*, Wrocław 1969, s. 409 (niewym. w *Sprawozdaniu*, zakupił Karol Crane z Ameryki);
- B. Pranke, *Nurt chłopomanii w twórczości Stanisława Radziejowskiego, Ludwika Stasiaka, Włodzimierza Tetmajera, Wincentego Wodzinowskiego i Kacpra Żelechowskiego*, Neriton, Warszawa 2003, s. 60;
- N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kietczyńska, M. Kardas (red.), *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego. Katalog wystawy*, Fundacja Take Care, 24 V – 31 VIII 2019, Bydgoszcz 2019, s. 14-15, okładka (fragm.), il.;
- E. Lang, J.T. Nowak, *Wincenty Wodzinowski. Czuły obserwator*, Kraków 2024, s. 85-87, nr kat. 66, il.

Wincenty Wodzinowski
Autoportret z paletą, 1895

W. Wodzinowski, fot. przed 1932

W 1902 r. Wodzinowski wykonał na zamówienie hr. Milewskiego jedno z najbardziej niezwykłych dzieł, w którym w pełni zademonstrował swoje umiejętności wnikliwego obserwatora oraz sprawnego warsztatowo portrecisty. Tryptyk *Podczas sumy w Wróblowicach/Suma* składa się z dwóch znanych dziś z prywatnych kolekcji (...) skrzydeł. (...) Malarz zastosował wąski, bliski kadr, w którym gęsto stłoczył i upozował modlące się postacie w barwnych strojach krakowskich. (...) Swoją uwagę artysta skupił przede wszystkim na rozmodlonych twarzach, które nie są jedynie charakterystycznymi typami ludowymi, lecz indywidualnymi portretami swoszowickiej społeczności. (...) Utrzymane w ciepłej, stonowanej kolorystyce z akcentami bieli, czerwieni, malowane szybkimi swobodnymi pociągnięciami pędzla obrazy należą do najlepszych warsztatowo prac artysty.

Elżbieta Lang, *Czuły obserwator...*, dz. cyt., s. 85.

Procesja to jedna z dwóch znanych dziś kwater tryptyku *Podczas sumy w Wróblowicach* (tytułowe Wróblowice były na pocz. XX w. podkrakowską wsią, obecnie znajdują się w granicach administracyjnych Krakowa). Pendant do *Procesji* stanowi dzieło *Na sumie* – obraz z kolekcji Heleny i Tadeusza Kwiatkowskich we Freehold (New Jersey) w Stanach Zjednoczonych, przedstawiający grupę kobiet. Losy środkowej części tryptyku są dziś nieznane.

Wśród przedstawionych na obrazie postaci można rozpoznać Maksymiliana Wodzinowskiego, ojca artysty. Postać mężczyzny z różańcem i świecą w dłoni, artysta powtórzył na obrazie sprzed 1905 r., zatytułowanym *Z bractwa (Świątnik krakowski)*, znajdującym się w kolekcji prywatnej w Polsce, znanym również z reprodukcji na pocztówce.

Leon Wyczółkowski,
Portret Ignacego Korwin Milewskiego, 1901

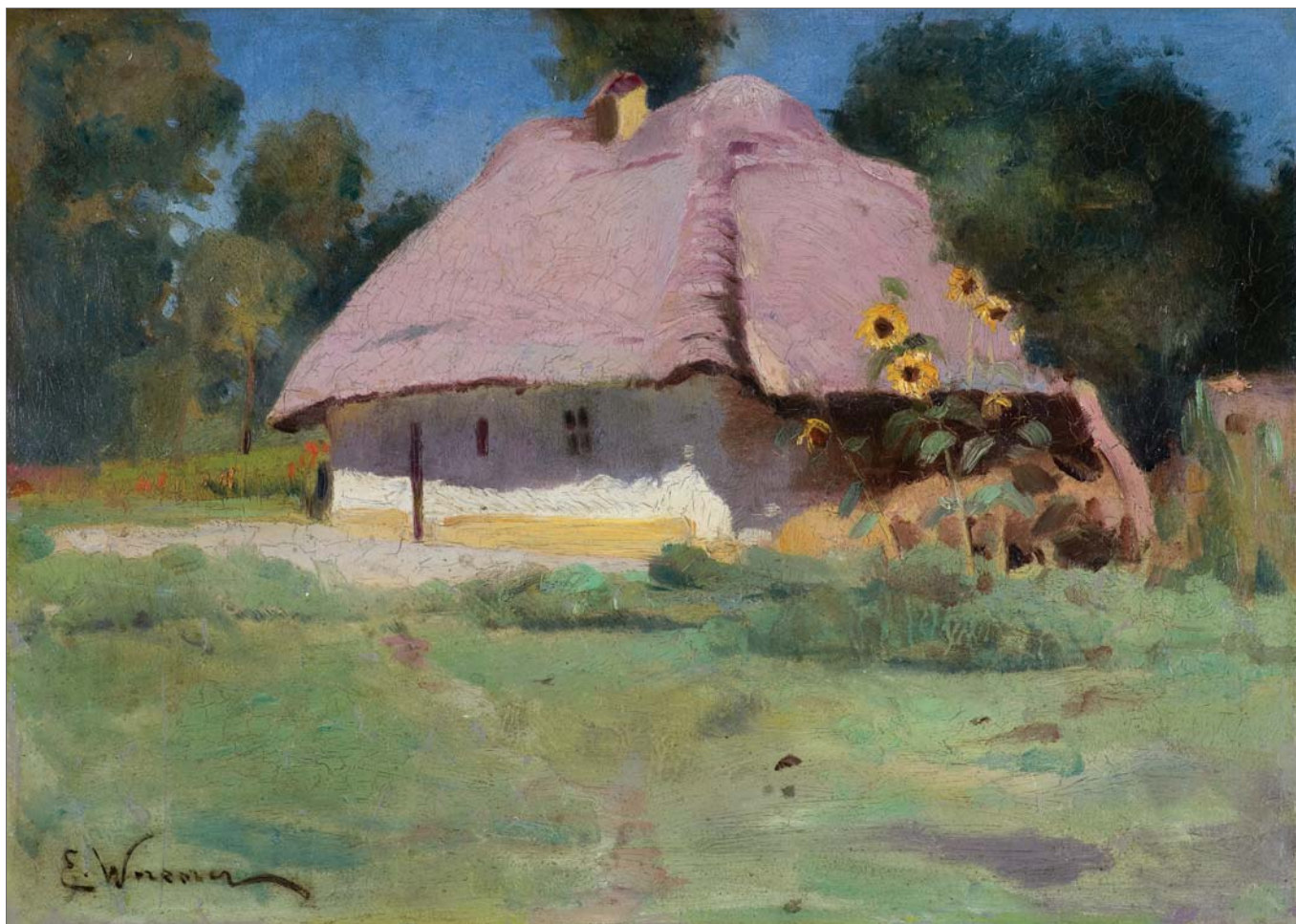
Obraz powstał w najlepszym okresie twórczości artysty. W latach 1899-1908 mecenasem Wodzinowskiego był hr. Ignacy Korwin Milewski (1846-1926). Dzięki wsparciu słynnego kolekcjonera, który zakupił dla artysty dworek wraz z pracownią w podkrakowskich Swoszowicach, artysta, mający komfort stałych i regularnych zamówień, mógł całkowicie poświęcić się sztuce: To czas, – pisze Elżbieta Lang – w którym malarz maluje swoje największe i najbardziej interesujące kompozycje (...). Trudno stwierdzić, na ile tematyka ówczesnych prac była samodzielną, twórczą kreacją artysty, a na ile wiązała się z konkretnymi zamówieniami hrabiego Milewskiego. Kolejne kupowane prace tworzyły tematyczne cykle przedstawiające życie małopolskiej wsi z jej jasnymi i ciemnymi stronami – barwnymi obyczajami i obrzędami, jak i dramatami codziennego dnia. Potężne płótna, o zbliżonych wymiarach, często w układzie tryptyków, zgodnie z zamysłem fundatora miały być prezentowane w jego galerii, w osobnej, specjalnie zaaranżowanej sali krakowskiego folkloru (E. Lang, *Czuły obserwator...*, dz. cyt., s. 69-70).

W r. 1902 tryptyk był wystawiony na Salonie TPSP w Krakowie. Natomiast już w roku 1903 z wystawy w Zachęcie został zakupiony przez Charlesa Crane'a, który w tym czasie odwiedził Polskę. Crane, jak donosiła prasa „przyjaciół i wielbiciel Heleny Modrzejewskiej“, amerykański przemysłowiec i finansista, był głównym doradcą prezydenta Woodrowa Wilsona w sprawach Rosji. Stąd też w jego kolekcji znajdowały się m.in. ikony, obrazy artystów rosyjskich, w tym płótna przedstawiające sceny rodzajowe i religijne z terenów Cesarstwa Rosyjskiego. Tematyka obrazu Wodzinowskiego niewątpliwie dobrze wpisywała się w profil zbiorów słynnego kolekcjonera.

Charles Richard Crane

25 EUGENIUSZ WRZESZCZ

(gubernia kijowska 1851 – Kijów 1917)

SŁONECZNIKI

olej, tektura, 33 x 46,7 cm

sygn. l.d.: E. Wrzeszcz

4 000 zł

estymacja: 6 000 – 8 000

Pochodzenie:

Obraz pochodzi ze zbiorów Władysława Szaniawskiego (1891-1975) – dr. filozofii i nauk przyrodniczych. Szaniawski do końca życia pracował jako profesor nadzwyczajny na Uniwersytecie Warszawskim. Z zamiłowania był taternikiem, fotografikiem i myśliwym.

26 JÓZEF BRANDT

(Szczepieszyn 1841 – Radom 1915)

PEJZAŻ Z CHATAMI, 1882

olej, tektura, 11,5 x 21,5 cm

sygn. p.d.: *JB* [sygnatura widoczna w podczerwieni]

l.d. napis: *Józef Brandt '82*

Do obrazu jest załączona ekspertyza
dr. Mariusza Klareckiego z czerwca 2024 r.

24 000 zł

estymacja: 30 000 – 60 000

Opisywany tutaj malarski szkic posiada wszystkie cechy pejzażowego malarstwa Józefa Brandta z przełomu lat 70. i 80. XIX w. Kompozycja jest namalowana niezwykle swobodnie, wprawną ręką. Niewielki format nasuwa przypuszczenie, że obraz musiał powstać w plenerze. Obraz jest utrzymany w tonacji zieleni i żółceni, kolorystyce towarzyszącej artyście w jego obrazach z tego okresu. Szkic olejny w takim kształcie i kolorystyce nie mógł powstać w latach 60. czy 1. poł. lat 70. Nie mógł powstać także po 1900 r., gdy paleta barwna Brandta, na skutek problemów ze wzrokiem, straciła żywe i nasycone słońcem kolory.

Cechy stylowe, temat obrazu, sposób budowania kompozycji i kładzenia farby, użyta kolorystyka, rodzaj stosowanej przez artystę sygnatury, a także format pracy świadczą o bezspornym autorstwie Józefa Brandta.

wg ekspertyzy dr. Mariusza Klareckiego

27 JULIAN FAŁAT

(Tuligłowy [okręg lwowski] 1853 – Bystra k. Bielska 1929)

WIDOK GÓRSKI, 1910

akwarela, gwasz, tekturze, 49,2 x 117,3 cm

sygn. po prawej u dołu: *Jul Fałat | 1910*

Do obrazu dołączona jest ekspertyza p. Elżbiety Charazińskiej z lutego 2025 r.

110 000 zł

estymacja: 130 000 – 180 000

Pejzaż ukazuje, w bliskim planie, rozległy stok łagodnie schodzący od lewej ku prawej, przesłonięty lekką kurtyną z rzadka rosnących świerków w zróżnicowanej gamie zieleni. Malarz skupia naszą uwagę na rosnącym pośrodku kompozycji drzewie, wydobytym ostrym światłem zachodzącego słońca, którego oranżowe plamy ślizgają się po pniu i gałęziach. Po prawej w obniżeniu, wyłania się zwarty ciemnozielony las, pasma schodzącego ku prawej, przesłonięty niemal abstrakcyjnymi plamami w jasno zielonej tonacji, które to wrażenie sprawia złudna gra słonecznego światła. Rozległy, pusty trawiasty stok jest w głębi, pośrodku, przecięty samotną kępą widocznych czubków ciemnych, niemal czarnych świerków. Za linią lasu, w pewnej odległości po prawej, rysuje się wyniosły, ale łagodny stok zwieńczony stożkiem, potraktowany rozciągniętymi plamami w tonacji zszarzałych błękitów ożywionych w cieniu plamą zrudziałej czerwieni. Kompozycję, na linii podniesionego horyzontu, zamyka monumentalnie wypiętrzony, skalisty masyw górski wyniosłych osobnych, jakby „zębatach” szczytów. Na ich stokach, miejscami w skalistych rynnach zalegają jęzory śniegu. Urozmaicone zarysy szczytów górskich utrzymane są w gamie subtelnie zróżnicowanych szafirów, przebijających granatem i szmaragdem. Rysują się ostrym grzebieniem, odcinając się wyraźnie na tle wąskiego pasma bladego nieba.

Ukształtowany w ostatniej ćwiartce XIX wieku Fałat, rozmiłowany w krajobrazach litewskich puszczy i jezior oraz bagnach Polesia, gdzie zresztą opanował jak nikt inny, urodę i morfologię rozmaitego drzewostanu, odkrywa polskie góry około 1893 r. Początkowo są to okazjonalne wypady do Zakopanego (coraz bardziej wydłużane, jak sam notuje w korespondencji), gdzie z pasją maluje czyste pejzaże, widoki z motywami drewnianej architektury oraz studia typów góralskich. Ta nasilająca się fascynacja zróżnicowanym krajobrazem górskim, to łagodnym narastającym w pofalowanych kadencjach, to groźnym w poszarpanych skalnych majestatycznych formacjach, sprawia, że po zamieszczeniu na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych zakończonym dymisją, decyduje się ostatecznie w 1910 r. na zamieszkanie w Bystrej, wsi w Beskidzie Śląskim (znanym mu zresztą od 1902 r.). Miejscowość i okolice otoczone łagodnie falującymi pasmami rozciągniętych wzgórz i niewysokich gór, pokrytych mozaiką łąk, lasów świerkowych i leśnych polan, staną się treścią jego życia i urozmaiconej twórczości. Tutejszy krajobraz, obserwowany wnikliwie i ze zrozumieniem praw natury we wszystkich porach roku i dnia, podlegający zmienności i kaprysom pogody, narzuci artyście formę jego sztuki. Tej zmienności krajobrazu podporządkowuje kompozycję, coraz bardziej upraszczając formy. Wydobywa je rozlewną plamą akwareli opanowaną do perfekcji. Zabarwia umiejętnie podpatrzonym rozkładem światła, zarówno słonecznego ciepłego, bądź zimnego, jak i rozproszonego, przesączonego przez woal lekkich obłoków lub przebijającego się refleksami spod ciężkich nawisów chmur.

Z ekspertyzy Elżbiety Charazińskiej

28 WACŁAW SZYMANOWSKI

(Warszawa 1859 – Warszawa 1930)

PRZEKUPKA. HANDLARKA WARZYW. HANDLARKA WŁOSZCZYZNY, ok. 1883

olej, płótno naklejone na płytę

107 x 86 cm

sygn. p.d.: WS [monogram wiązany]

500 000 zł

estymacja: 600 000 – 900 000

Pochodzenie:

- ok. 1944 kolekcja prywatna, Stany Zjednoczone;
- kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017) w Sankt Gallen w Szwajcarii;
- od 2019 r. w kolekcji prywatnej w Polsce.

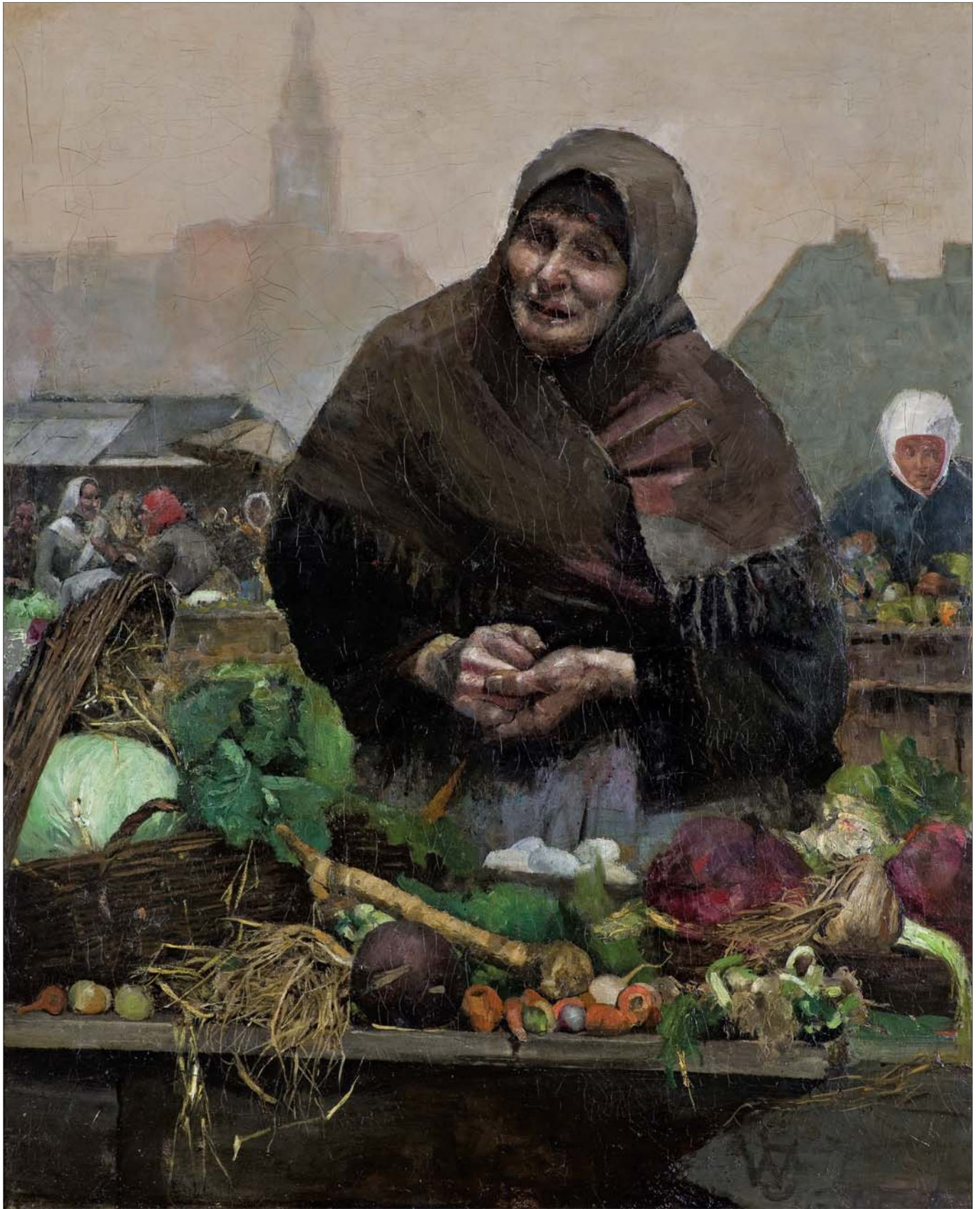
Obraz wystawiany, reprodukowany i wzmiankowany:

- E. Swieykowski, *Pamiętnik Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie 1854-1904. Pięćdziesiąt lat działalności dla ojczystej sztuki*, Kraków 1905, s. 162.
- *Nineteenth Century Polish Paintings. A Loan Exhibition*, kat. wyst., The Metropolitan Museum of Art, Nowy Jork, 16 II – 19 III 1944, s. 39, il. 56 [*Market Woman*];
- *Polish paintings*, "The Metropolitan Museum of Arts Bulletin", 1944, t. II, nr 2, s. 176;
- M. L. Otrange, *Nineteenth Century Polish Paintings at Metropolitan Museum*, "The Polish Review", 1944, t. IV, nr 9, s. 11;
- *Wacław Szymanowski 1859-1930*, kat. wyst., oprac. H. Kotkowska-Bareja, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 1981, s. 48, nr kat. 48;
- N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas (red.), *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego. Katalog wystawy*, Fundacja Take Care, 24 V – 31 VIII 2019, Bydgoszcz 2019, s. 12, il.

Porównaj:

- *Sprawozdanie Dyrekcji Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie z Czynności w Roku 1883: mianowicie za czas od 1 lipca 1882 do 31 grudnia 1883 r.*, Kraków 1884, s. 9, nr kat. 360 [*Przekupka*];
- Wacław Szymanowski, ryt. A. Zajkowski, *Handlarka włoszczyzny*, „Tygodnik Ilustrowany”, 1884, nr 62 (okładka);
- *Ze sztuki*, „Kurjer Warszawski”, 1885, R. 66, nr 70a [*Przekupka*];
- *Przewodnik Nr. 45. po wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, Wystawa malarstwa polskiego drugiej połowy XIX wieku; VII-VIII 1929 roku*, Wydawnictwo Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie [1929], s. 19, nr kat. 1079 [*Przekupka*];
- *Sprawozdanie Komitetu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych za rok 1929*, Warszawa 1930, s. 55 [*Przekupka*];
- Magdalena Plażewska, *Warszawski Salon Aleksandra Krywulta (1880-1906)*, „Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie”, 1966, t. X, s. 409 [*Przekupka*].

Niektóre wizerunki sprawiają wprost wrażenie fotografii – pisał o jego (Szymanowskiego) twórczości Tadeusz Dobrowolski. Niewątpliwie do tych dzieł zalicza się *Przekupka*, jedno z najwybitniejszych dzieł malarskich Wacława Szymanowskiego, a także znakomity przykład malarstwa polskiego realizmu.

Wacław Szymanowski w pracowni podczas pracy nad Pomnikiem Fryderyka Chopina

Opinią dobrego malarza cieszył się podziwiany w swoim czasie przez Witkiewicza Wacław Szymanowski – pisał o autorze Przekupki Tadeusz Dobrowolski, którego książka Nowoczesne malarstwo polskie była przez szereg dekad biblią polskich kolekcjonerów (t. II, wyd. Ossolineum, Warszawa-Kraków 1960, s. 188).

Szymanowski dziś jest najbardziej znany jako autor pomnika Chopina z warszawskich Łazienek. Jednak słynny dziś młodopolski rzeźbiarz swoją edukację artystyczną rozpoczął w Klasie Rysunkowej u Wojciecha Gersona w Warszawie, następnie uczył się w Paryżu, w École des Beaux-Arts oraz

w pracowni rzeźbiarza Cypriana Godebskiego (1875-1879). W latach 1880-1882 studiował malarstwo w akademii monachijskiej. W roku 1895 malarstwo porzucił, by poświęcić się rzeźbie. Zanim to się jednak stało, jako malarz zdobył sobie wysokie uznanie. W 1888 roku za obraz *Kłótnia Hucutów* został nagrodzony złotym medalem w Monachium oraz w 1889 r. na Wystawie Powszechnej w Paryżu; trzeba tu wspomnieć, że w tym samym czasie w Paryżu srebrnym medalem został nagrodzony Józef Pankiewicz za swój słynny *Targ na jarzyny na Placu Żelaznej Bramy*. Oba obrazy prezentują podobny temat, są namalowane w konwencji realistycznej, pod wpływem Aleksandra Gierymskiego. Stworzona ok. 1883 *Przekupka* przywodzi wprost na myśl powstałą 2 lata wcześniej *Pomarańczarkę* Gierymskiego. Wybór modelki, ujęcie tematu, przejmujący realizm w oddaniu rysów zmęczonej życiem kobiety – zbliżają oba płótna.

Józef Pankiewicz, *Targ na jarzyny na Placu Żelaznej Bramy*, 1888 (repr. z książki J. Czapskiego *Józef Pankiewicz. Życie i dzieło...*, 1936)

Aleksander Gierymski, *Pomarańczarka*, 1880-81

Niektóre wizerunki sprawiają wprost wrażenie fotografii – pisał o jego twórczości Tadeusz Dobrowolski (dz. cyt., s. 189). Niewątpliwie do tych dzieł zalicza się *Przekupka*, jedno z najwybitniejszych dzieł malarzkich Wacława Szymanowskiego, a także znakomity przykład malarstwa polskiego realizmu.

Hanna Kotkowska-Bareja, badaczka twórczości artysty, w katalogu monograficznym artysty wzmiankuje dwie wersje tego obrazu (*Wacław Szymanowski...*, dz. cyt., s. 48). W r. 1884 na okładce „Tygodnika Ilustrowanego“ ukazała się reprodukcja obrazu w drzeworycie. Z oczywistych względów grafika jest kompozycją lustrzaną według olejnego oryginału. Przedstawiona scena rozgrywa się na Viktualienmarkt w Monachium. W tle jest widoczny pejzaż miasta – po prawej widnieje wieża ratuszowa i prezbiterium kościoła św. Piotra. Budynki widoczne w zarysie po lewej stronie – to stary szpital św. Ducha i kościół pod tym samym wezwaniem (jest to widok sprzed roku 1885, gdyż w latach 1885-88 szpital wyburzono, zaś kościół przebudowano). Natomiast oferowana na aukcji *Przekupka*, reprodukowana w katalogu wystawy w Metropolitan Museum of Art jest drugim znanym obrazem, różniącym się bardziej szkicowym potraktowaniem pejzażu oraz detalami od dzieła, które było reprodukowane na łamach wspomnianego czasopisma.

Wacław Szymanowski, *Handlarka włoszczyzny*
repr. w „Tygodniku Ilustrowanym“, 1884

29 JÓZEF RAPACKI

(Warszawa 1871 – Olszanka k. Skierniewic 1929)

ROLA O ZACHODZIE SŁOŃCA. SKIBA POD ZACHÓD SŁOŃCA, 1913

olej, płótno, 86 x 110 cm

sygn. p.d.: JÓZEF RAPACKI 1913

Na górnej listwie ramy nalepka (pieczęć, maszynopis): [Muzeum im. J. Malczewskiego | Rynek 11 | 26-600 RADOM | tel. \(0-48\) 36-243-29](#) | Tytuł wystawy: „To ci śliczności“ | wg „Chłopów“ Wł. Reymonta | Termin: wrzesień 2000 – luty 2001 | Autor: Józef Rapacki | Tytuł: Rola o zachodzie słońca | Własność prywatna; ponadto na lewej listwie pieczęć, a na dolnej nalepka firmy poligraficznej Doroty i Jacka Daniela.

45 000 zł

estymacja: 50 000 – 65 000

Obraz wystawiany:

– *To ci śliczności. Impresje z „Chłopów“ Władysława Reymonta*, Muzeum im. Jacka Malczewskiego, Radom, 2001.

Porównaj:

– *Skiba pod zachód słońca (Zaorane pole o zachodzie słońca)*, pastel, papier, Muzeum Narodowe w Warszawie, nr inw. 183665 MNW.

Rola o zachodzie słońca to olejna wersja kompozycji, którą artysta stworzył po raz pierwszy w pastelach w 1891 (obecnie w zbiorach MNW): *W tej wczesnej pracy – pisze Piotr Czyż – widać zainteresowanie artysty impresjonizmem, w interpretacji znanej mu z obrazów Józefa Pankiewicza i Władysława Podkowińskiego (...) Rapacki często powracał w swojej twórczości do motywu zaoranych pól czy rozjeżdżonych kołami wozów podmokłych dróg, które zbiegają się w dali, niknąc na horyzoncie. Zdaniem Iwony Szustakiewicz, autorki katalogu prac artysty, Rapacki „pejzaże tworzył według reguł witkiewiczowskich. Bezpośrednio obcuje z naturą, malował ją tak, jak ją widział, ale też i jak ją odczuwał, dając wyraz swojemu umiłowaniu rodzinnej ziemi“.* (*Mistrzowie pastelu. Od Marteau do Witkacego. Kolekcja Muzeum Narodowego w Warszawie*, kat. wyst., red. nauk. Anna Grochala, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 2015, s. 372)

30 WŁASTIMIL HOFMAN

(Praga 1881 – Szklarska Poręba 1970)

ŻNIWIARKI, 1923

olej, tektura naklejona na tekturę, 65 x 90,7 cm
sygn. p.d.: *Włastimil 1923 | Hofman*

50 000 zł

estymacja: 60 000 – 70 000

31 JACEK MALCZEWSKI

(Radom 1854 – Kraków 1929)

PORTRET KAZIMIERZA POCHWALSKIEGO, 1914-1915

olej, płótno, 91,8 x 116,7 cm

sygn. p.d.: *J. Malczewski | 1914-1915.*

Na odwrocie:

- na górnej listwie krosna, nalepka wystawowa Muzeum Okręgowego w Sandomierzu: Wystawa Jacek & Rafał Malczewscy | Muzeum Okręgowe w Sandomierzu | 17 marca – 31 lipca 2012;
- obok nalepka z numerem (długopisem): *1136/2008*;
- obok nalepka wystawowa: Jacek Malczewski (1854-1929) | Portret Kazimierza Pochwalskiego, | 1914-1915 | MUZEUM IM. JACKA MALCZEWSKIEGO | W RADOMIU | Wystawa: Jacek i Rafał Malczewscy | 25.03.2011 – 4.09.2011;
- obok nalepka z wpisanym flamastrem n-rem depozytowym Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem, gdzie obraz był przechowywany w latach 1997-2000: *Dep S/1112/MT.*

Ponadto:

- na poprzeczce krosna numer (czarną farbą): *.1.*;
- poniżej słabo czytelna pieczęć składu przyborów malarskich Alois Ebeseeder w Wiedniu: *A[...]der | Wien | I. Opernring 9.*;
- na dolnej listwie krosna numer depozytowy Muzeum Śląskiego w Katowicach (białą farbą): *MŚK/dep. 1304/SzM.*

2 800 000 zł

estymacja: 3 000 000 – 4 000 000

Obraz wystawiany, reprodukowany i opisany m.in. w:

- *Katalog Wystawy Dzieł Sztuki „Legiony Polskie“*. Wystawa „Legiony Polskie“ urządzona staraniem Naczelnego Komitetu Narodowego pod przewodnictwem prof. Jerzego Mycielskiego w marcu i kwietniu 1916, Kraków 1916, s. 22, nr kat. 222 (*Portret prof. Kazimierza Pochwalskiego*; Wiedeń 1915);
- J. Remer, *Legiony w sztuce. Wystawa w Pałacu Sztuk Pięknych w Krakowie 1916*, Kraków 1916, s. 22, 24-25;
- W. Wyganowska, *Krytycy wobec tematyki legionowej Jacka Malczewskiego*, „Biuletyn Historii Sztuki“, 1994, R. LVI, nr 1-2, s. 43-55, (o portrecie K. Pochwalskiego na s. 51), il. 4 na s. 46;
- W. Wyganowska, *Sztuka Legionów Polskich 1914-1918*, Wyd. Neriton, Warszawa 1994, s. 75, 122, il. 67;
- D. Kudelska, *Dukt pisma i pędzla. Biografia intelektualna Jacka Malczewskiego*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, s. 543 (wzmiankowany);
- *Jacek i Rafał Malczewscy*, Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu od 25 III do 4 IX 2011 r.;
- *Jacek i Rafał Malczewscy*, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Oddział Zielona Brama od 15 X 2011 do 26 II 2012;
- *Jacek i Rafał Malczewscy*, Muzeum Okręgowe w Sandomierzu od 17 III do 31 VII 2012;
- *Jacek i Rafał Malczewscy*, redakcja naukowa Zofia Katarzyna Posiadała, Radom 2014, s. 212-213, il.;
- *Jacek Malczewski. Konteksty*, Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu 20 IX 2024 – 5 I 2025;
- P. Szymalak-Bugajska, *Jacek Malczewski. Konteksty*, Radom 2024, s. 271, il. 195.

Kazimierz Pochwalski, *Portret własny z paletą*, 1895

Portret Kazimierza Pochwalskiego (1855-1940) – malarza, swego rówieśnika i przyjaciela od czasów studiów w Krakowie i w Monachium, namalował Malczewski w Wiedniu, gdzie w latach 1914-1915 korzystał z jego życzliwie użyczonych pracowni w Akademii Sztuk Pięknych przy Schiller Platz. W młodości obaj artyści portretowali się wzajemnie (1879; Lwowska Galeria Obrazów), po latach Malczewski malował Pochwalskiego ponownie, już jako dojrzałego człowieka, twórcę, skupionego nad przeniesieniem na płótno swej wizji malarskiej. Obraz jest wyrazem uczuć i niepokojów towarzyszących obu artystom w pierwszych latach światowej wojny. W roku 1916 portret Pochwalskiego pokazany był na krakowskiej wystawie „Legiony Polskie“ i został wówczas obszernie opisany przez Jerzego Remera. Tekst ten, choć dziś wydać się może pełnym nadmiernego patosu, jest jednak świadectwem zrozumienia idei i natężenia emocji towarzyszących recepcji dzieła, powstałego i oglądanego w szczególnym momencie historii.

Recenzent pisze o falach wojsk, które *rozlewają się po szerokiej równinie. Na przedzie mur żelazny żołnierza polskiego – Legiony. Dobosze biją w bębny, (...) ziemia wydaje się drżeć pod stopami tysięcy wojowników, prących naprzód do boju w jakiejś potężnej rytmice marszu. (...) Po prawej i lewej stronie rozwinięte sztandary, wśród których barwią się żółto-czarno-czerwone wojska sprzymierzonych. A wojskom żywych przychodzi w sukurs wojsko niezemskich mścicieli. Z oparów dyszącej ziemi podnoszą się sine boginie zemsty, Walkirie i duchy poległych bohaterów, a tuż za Legionami boginie zwycięstwa, czerwoną chorągwią z białym orłem nakazują rycerskim hufcom walkę na śmierć i życie. Na pierwszym planie popiersie malarza prof. Kazimierza Pochwalskiego, w narodowym czarnym stroju. Przepysznie rzeźbioną głowę o srebrnych włosach pochylił malarz wprzód, a w oczach jego powstaje obraz (...): Legiony idące do boju. Jedną ręką ujął paletę, drugą wyciska z tuby farbę – karmin. Ziści się bowiem czyn i wypełni krwawy dramat bitwy a krew zrosi obficie pole chwały i sławy. Z dala nadciągają już nieodstępne towarzysze wojny, stada wron i kruków. Nie zasępia to jednak czoła malarza (...), przeciwnie, dumą jaśniej jego męskie, hartowne oblicze, że synaczkowie idą szlakiem ojców. Żyłasta spracowana ręka ima się swego dzieła malarskiego z godnością jakąś kapłańską (...). Oto przedziwne królestwo sztuki Malczewskiego (...), tajemnica wewnętrznej go życia narodu wypowiada się w tych obrazach-poematach.*

W latach późniejszych obraz przypomiano kilkakrotnie w kontekście sztuki legionów polskich (patrz opracowania W. Wyganowskiej). W Zbiorach Ikonograficznych i Fotograficznych Muzeów Narodowych w Warszawie i Krakowie znajdują się dawne fotografie *Portretu Kazimierza Pochwalskiego* wykonane w krakowskich zakładach fotograficznych – Antoniego Pawlikowskiego (MNV) i Amalii Krieger (MNK – patrz obok).

J. Malczewski
1914-1915.

32 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

PORTRET MARSZAŁKA FOCHA, wrzesień 1923

olej, płótno, 64,5 x 45 cm

sygn. z prawej: *Wojciech Kossak | Tronfeunteuniou | 28/8 1923*

Na odwrocie, na górnej listwie krosna numer (długopisem): 354/1/86.

50 000 zł

estymacja: 55 000 – 75 000

Obraz wzmiankowany w:

– W. Kossak, *Listy do żony i przyjaciół (1883-1942)*, t. II: lata 1908-1942, oprac. K. Olszański, Kraków 1985, s. 314.

Ferdynand Foch (1851-1929) był marszałkiem Francji, Wielkiej Brytanii i Polski. We wrześniu 1914 roku dowodził 9 armią i walnie przyczynił się do zwycięstwa brytyjsko-francuskiego w pierwszej bitwie nad Marną. W latach 1915-1916 dowodził grupą armii „Północ“. W maju 1917 roku został mianowany szefem francuskiego sztabu generalnego, a rok później wodzem sił sprzymierzonych. Ferdynand Foch uznawany jest za głównego twórcę zwycięstwa Wielkiej Brytanii i Francji w I wojnie światowej. W dowód uznania w sierpniu 1918 roku został mianowany marszałkiem Francji, Wielkiej Brytanii a także Polski. To dzięki jego groźbie wznowienia działań zbrojnych nie doszło do stłumienia powstania wielkopolskiego, które miało kluczowe znaczenie dla kształtu niepodległej RP.

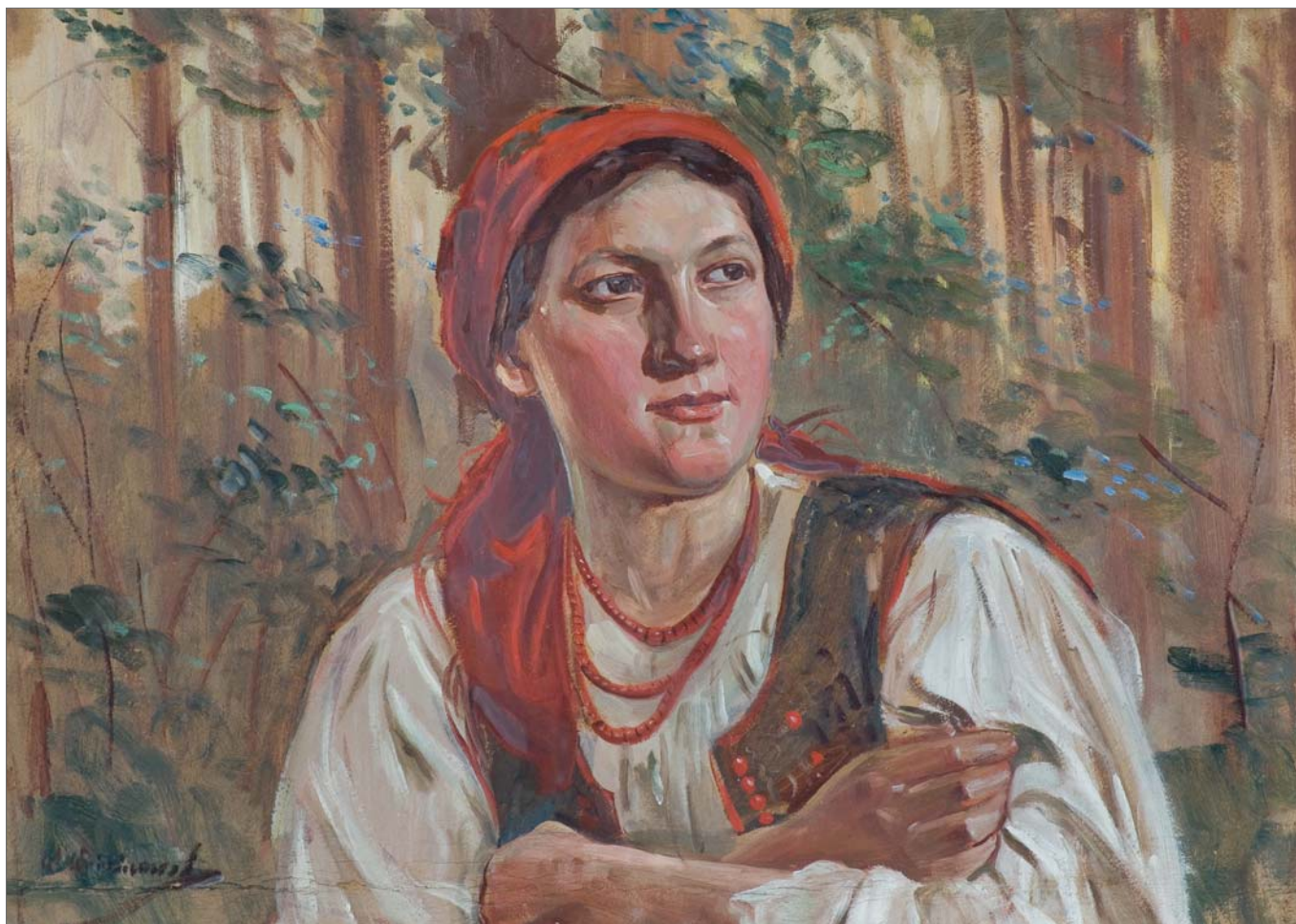
W 1923 roku rada miejska Warszawy zleciła Wojciechowi Kossakowi namalowanie portretu marszałka Ferdynanda Focha, który następnie został mu wręczony w darze przez polską delegację 22 stycznia 1924 roku. W tym celu artysta udał się na początku sierpnia 1923 do Francji, a historię związaną z powstaniem portretu opisał we *Wspomnieniach*, listach do żony i polskiej prasie.

Z listów Kossaka do żony wiemy, że dzień 28 sierpnia artysta spędził z Ferdynadem Fochem i jego rodziną w bretońskim pałacyku Troisfontaines koło Morlaix. Marszałek cierpliwie pozował artyście do dwóch płócien – portretu rzeczywistej wielkości oraz do pełnopostaciowej figury w pozycji odpowiadającej końcowej kompozycji. Kossak pisał w liście: *Szczęśliwym trafem miałem spokojny szary dzień bez refleksów, a marszałek, najmiłszy model, pozował bardzo grzecznie. Ponieważ mi to nic nie przeszkadza, więc miałem wnet za sobą jako spektatorów i panią domu, i jej obie zamężne córki, i jednego z zięciów, naturalnie majora armii (commandant). [...] Już parę godzin minęło, studium głowy prawie gotowe, całe kryterium zadowolnione, żona i córki, wnuczki i ogrodnik, szofer i kamerdyner, sukces jednomyślny, „on dirait qu’il va parler“ [wydaje się że przemówi]. Marszałek na dowód zadowolenia podpisuje się na płótnie obok mojego nazwiska, dając mojej pracy wartość wyjątkową.* (W. Kossak, *Listy do żony i przyjaciół (1883-1942)*, t. II: lata 1908-1942, oprac. K. Olszański, Kraków 1985, s. 310, 311)

Choć nasz portret nosi datę dzienną 28 sierpnia 1923 roku, to powstał on już w Paryżu na początku września. W liście do żony datowanym na dzień 10 września artysta pisał: *Jak Ci pisałem, kochany ten wielki człowiek podpisał się na obydwóch, tak że trudno nawet powiedzieć, co to warte. Toteż zaraz sobie zrobiłem kopie dla mojego użytku, a te dwa z podpisem marszałka dałem za szkło i widzę w nich wielką fortunę* (Ibidem, s. 314).

Вojинъ Косакъ
Трудовикъ
28/1 1925

33 WINCENTY WODZINOWSKI

(Igołomia 1866 – Kraków 1940)

KRAKOWIANKA

olej, tektura, 48 x 68 cm

sygn. l.d.: *W. Wodzinowski*

7 000 zł

estymacja: 8 000 – 12 000

34 FRITZ VAN DER VENNE

(Monachium 1873 – Monachium 1936)

SCENA PRZY STUDNI

olej, płótno, 42,5 x 72,5 cm

sygn. l.d.: *Fritz van der Venne München*

13 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

35 ZOFIA STANKIEWICZ

(Rizni 1862 – Warszawa 1955)

ŁĄKA

olej, płótno, 95,2 x 144 cm
sygn. p.d.: Z. Stankiewicz

♣ 20 000 zł

estymacja: 23 000 – 27 000

36 TEODOR AXENTOWICZ

(Braszków w Siedmiogrodzie 1859 – Kraków 1938)

STAROŚĆ I MŁODOŚĆ

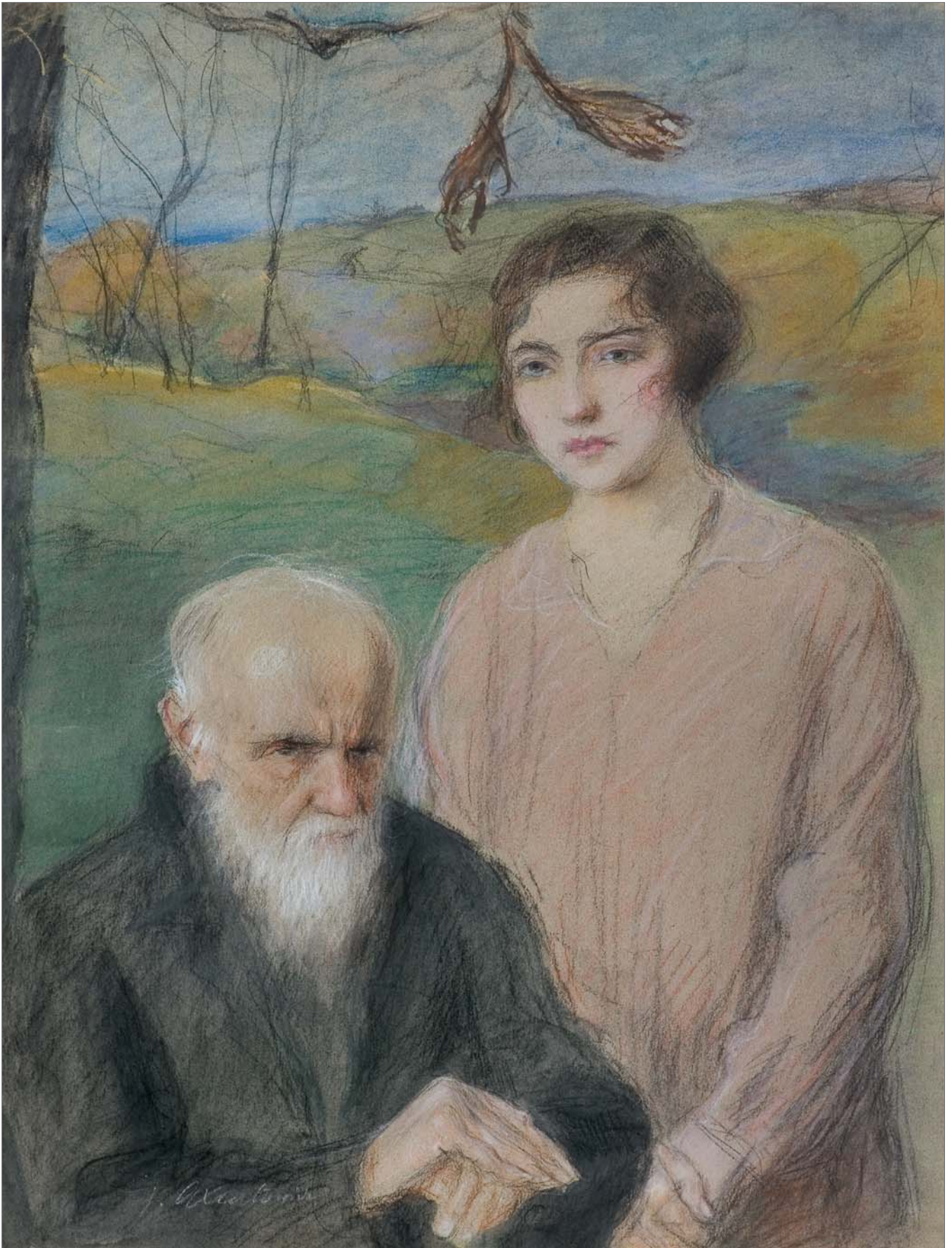
pastel, akwarela, tektura, 62 x 48,2 cm
sygn. l.d.: T. Axentowicz

Na odwr. w p.g. narożniku fragment pieczęci składu przyborów malarskich Róży Aleksandrowicz w Krakowie.

25 000 zł

estymacja: 28 000 – 36 000

Ten nastrojowy obraz powtarza – powracający w twórczości Axentowicza – motyw siwowłosego starca i zamyślanej młodziutkiej dziewczyny, określane jako *Starość i młodość* i należy do większego zespołu podobnych rodzajowo-symbolicznych kompozycji o treściach związanych z upływem czasu, przemijaniem i starością. Czasem, w wizerunku starca, możemy odnaleźć autoportret artysty.

37 ROMAN KOCHANOWSKI

(Kraków 1857 – Freising k. Monachium 1945)

PEJZAŻ Z CHATAMI

olej, papier naklejony na tekturę, naklejoną na deskę mahoniową, 13,2 x 18 cm

sygn. l.d.: *R. Kochanowski*

Na odwrocie nalepka z wystawy (druk): Roman Kazimierz Kochanowski (1857-1945) | Pejzaż z domem o czerwonym dachu | olej na desce.

15 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

Pochodzenie:

Kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017)
w Sankt Gallen w Szwajcarii.

Obraz reprodukowany i wystawiany:

- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, katalog wystawy [red.] N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas, Wyd. Fundacja Take Care, Bydgoszcz 2019, s. 27, il.;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Bydgoskie Centrum Sztuki im. Stanisława Horno-Popławskiego / Sopocki Dom Aukcyjny w Bydgoszczy, 24 V – 31 VIII 2019;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum im. Bolesława Biegasa w Warszawie, 9 I – 2 II 2024;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie, 18 V – 11 VIII 2024.

38 WLASTIMIL HOFMAN

(Praga 1881 – Szklarska Poręba 1970)

CHŁOPIEC Z KAWKĄ, ok. 1920

olej, tektura, 34,2 x 49,8 cm

sygn. l.d.: *Wlastimil Hofman*

Na odwrocie ślad zatartego napisu (czerwoną kredką): *W[...]*;

obok (ołówkiem): „*Chłopiec [...] kawka*“;

ponadto l.d. nalepka aukcyjna Agra-Art z 2001 r.

40 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000

39 JACEK MALCZEWSKI

(Radom 1854 – Kraków 1929)

APOTEOZA IGNACEGO MACIEJOWSKIEGO.
PROWADZONY PRZEZ ANIOŁA, 1902

olej, tektura, 34,8 x 25 cm

sygn. p.g.: *J Malczew | 1902*

Na odwrocie (ołówki): *S. Mikulski | ...*

Na dolnej listwie ramy nalepka domu aukcyjnego.

80 000 zł

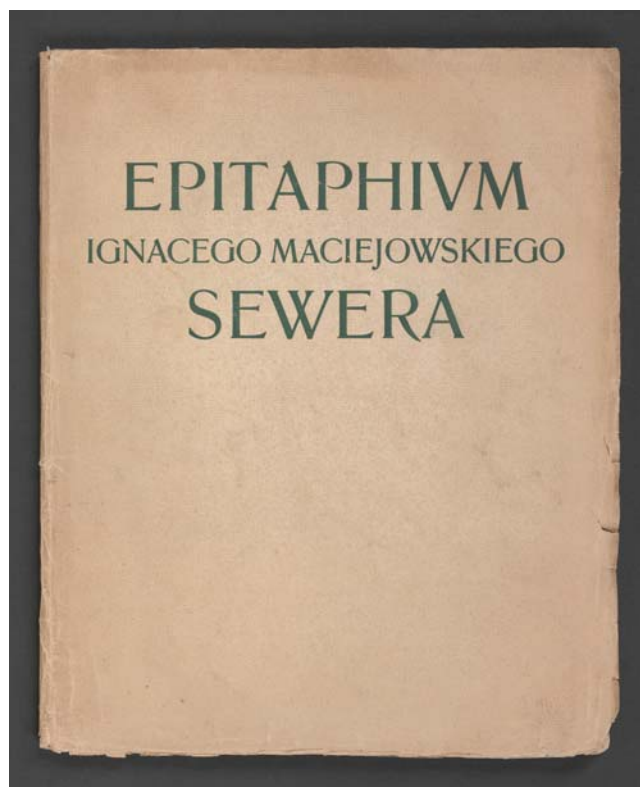
estymacja: 100 000 – 150 000

Pochodzenie:

- kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017)
w Sankt Gallen w Szwajcarii;
- od 2019 r. w kolekcji prywatnej w Polsce.

Obraz reprodukowany, wystawiany i wzmiankowany:

- *Epitaphium Ignacego Maciejowskiego Sewera*,
Kraków 1902, il., s. nlb.;
- T. Boy-Żeleński, *Znasz-li ten kraj*, wyd. Biblioteka Boya,
Warszawa 1932, s. 115, il.;
- J. Kulczycka-Saloni, H. Markiewicz, Z. Żabicki, *Litera-
tura polska w okresie realizmu i naturalizmu*, t. II,
wyd. PWN, Warszawa 1965, s. 541;
- T.Z. Bednarski, *Krakowskim szlakiem Juliana Fałata*,
wyd. Secesja, Kraków 2005, s. 72;

- St. Frybes, *Ignacy Piotr Marian Maciejowski*, w: *Polski Słownik Biograficzny*, t. XLV, wyd. PAN, Warszawa-Kraków 2007-2008, s. 58;
- D. Kudelska, *Dukt pisma i pędzla. Biografia intelektualna Jacka Malczewskiego*, Wyd. KUL, Lublin 2008, s. 218;
- A. Ziętek-Salwik, *Ignacy Sewer Maciejowski w środowisku artystycznym Krakowa*, „Rocznik Kolbuszowski”, R. 2011, t. XI, s. 60;
- N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas (red.), *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego. Katalog wystawy*, Fundacja Take Care, 24 V – 31 VIII 2019, Bydgoszcz 2019, s. 111, il.

Ignacy Maciejowski, ps. „Sewer“, „Gryf“ (Kobierniki 1835 – Kraków 1901) był pisarzem i krytykiem literackim. W 1893 r. zamieszkał w Krakowie, gdzie od razu stał się jedną z najważniejszych postaci krakowskiej cyganerii: *Wprawdzie Sewer nie stworzył arcydzieł, o których się wciąż pamięta*, – pisze Alina Ziętek-Salwik – *ale u współczesnych cieszył się dużym uznaniem i poczytnością, a krytyka stawiała go wśród największych. Podejmował wiele różnorodnych tematów, miał nieprzeciętną łatwość i lekkość pisania, a poza tym pod koniec życia stał się najbardziej popularną postacią krakowskiego świata artystycznego* (dz. cyt., s. 17). Po jego śmierci, w roku 1902, ukazała się książka w szacie edytorskiej S. Wyspiańskiego *Epitaphium Ignacego Maciejowskiego Sewera*, w której swoje teksty zamieścili składający hołd zmarłemu autorzy, m.in. W. Reymont, T. Miciński, W. Tetmajer, K. Tetmajer, K.M. Górski, L. Rydel, S. Żeromski, S. Wyspiański. Oferowany portret był zaś zreprodukowany w niej w technice litografii.

40 CZESŁAW WASILEWSKI

(ok. 1875 – Warszawa/Łódź 1946/47)

KULIG, 1931

olej, płótno, 68 x 114,5 cm

sygn. p.d.: Cz. Wasilewski | 1931. | Warszawa

Na odwrocie nalepka aukcyjna Agra-Art z 2023 r.

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

41 JULIAN FAŁAT

(Tuligłowy [okręg lwowski] 1853 – Bystra k. Bielska 1929)

WYJAZD NA POLOWANIE W BYSTREJ

akwarela, gwasz, 45 x 72,7 cm

sygn. *JFałat | Bystra* [inicjały wiązane]

Na odwr. numery (niebieską kredką; przekreślony): 7326; obok: 7333.

38 000 zł

estymacja: 40 000 – 60 000

42 STANISŁAW GAŁEK

(Mokrzyska 1876 – Zakopane 1961)

STRUMIEŃ W ZIMOWYM PEJZAŻU

olej, papier naklejony na tekturę, 35 x 50 cm

sygn. p.d.: ST. GAŁEK

Na odwrocie, na tzw. „zaplecku“, notatka ramiarska wzdłuż górnej krawędzi (oł.):

List. Nr 352/1 Rw. 1108 na 9-go I; poniżej (brązową kredką): St Gałek | 1300 zł

♣ 5 000 zł

estymacja: 7 000 – 10 000

43 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

W ŚNIEŻNEJ ZADYMCE, 1930

olej, płótno, 50,3 x 70,2 cm

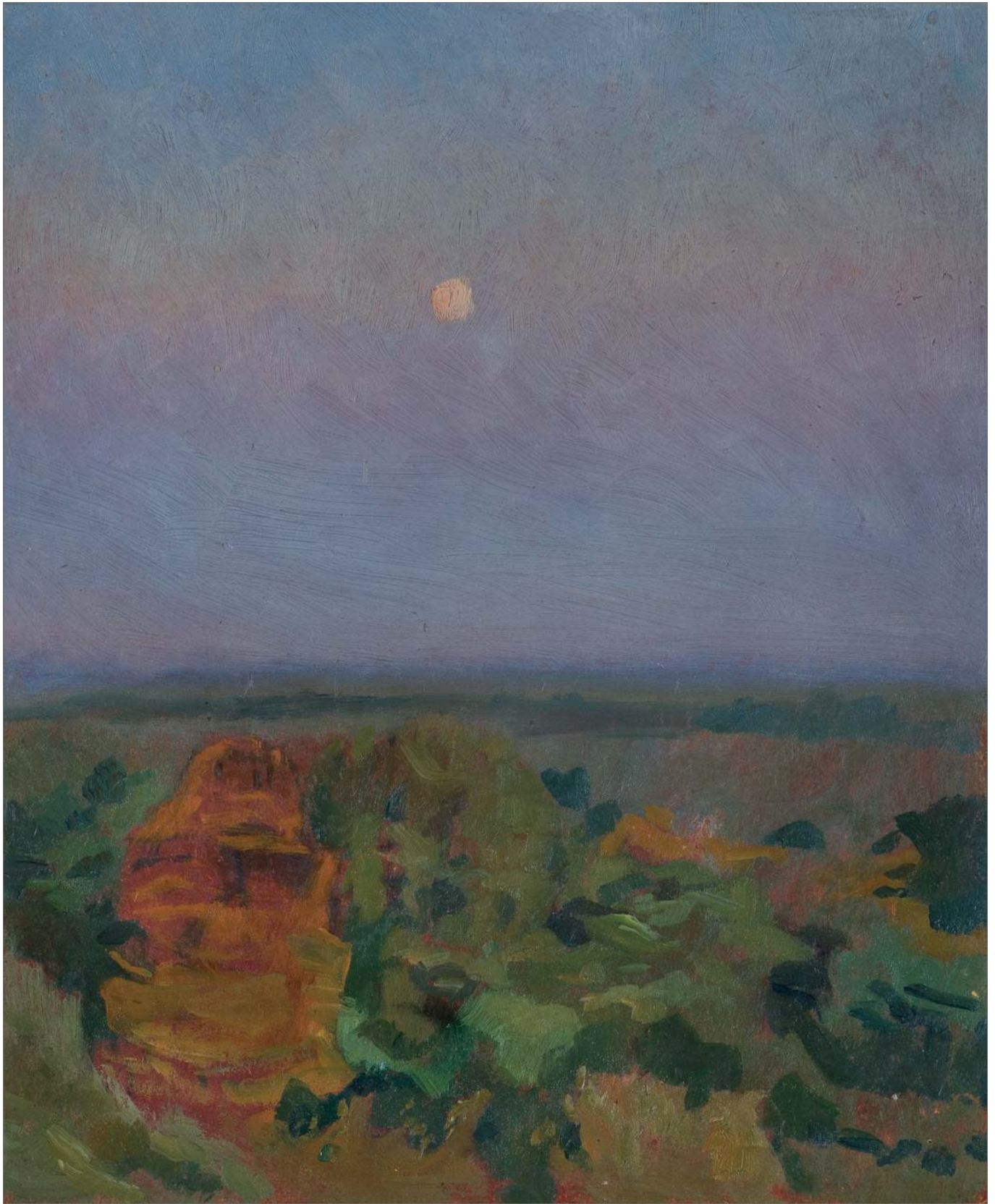
sygn. l.d.: *Wojciech Kossak | 1930*

Na odwrocie (czarną farbą): *podpis | Wojciech Kossak | jest mój*

38 000 zł

estymacja: 40 000 – 50 000

Znana jest nieco inna wersja tej kompozycji zatytułowana *Ułan z koniem* (*Portret Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej*) z 1930 roku, do której Wojciech Kossak dołączył fotografię z informacją, że do postaci ułana pozowała mu córka – Maria Pawlikowska-Jasnorzewska.

44 STANISŁAW CZAJKOWSKI

(Warszawa 1878 – Sandomierz 1954)

SIKORZ – WIECZÓR KSIĘŻYCOWY, ok. 1930

olej, tektura, 26,7 x 21,5 cm

Na odwrocie p.g. i p.d. (czarny tusz): *St. Cz. | inv. 48*,
poniżej (długopis): „*Sikorz – wieczór księżycowy*“ |
1930?, p.g. (ołówek): 40 [w kółku], *jw. W 217* [w kółku].

4 000 zł

estymacja: 6 000 – 10 000

Obraz wystawiany:

– *Stanisław Czajkowski (1878-1954)*, kat. wyst., MKiS,
CBWA, „Zachęta“, Warszawa 1980, s. 52, nr kat. 345.

45 CZESŁAW WASILEWSKI

(l. Zygmuntowicz; ok. 1875 – Warszawa/Łódź 1946/47)

ŁOŚ NA MOKRADŁACH, 1927

olej, płótno

67,5 x 115,1 cm

sygn. p.d.: *l. Zygmuntowicz | 1927*

Na odwrocie nalepka aukcyjna Agra-Art z 2023 r.

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

46 WIKTOR KORECKI

(Kamieniec Podolski 1890 – Komorów k. Warszawy 1980)

KACZEŃCE WIOSNĄ

olej, płótno, 70 x 100 cm

Na odwrocie, na górnej listwie krosien malarskich,
nalepka Agra-Art z 2010 r.

♣ 11 000 zł

estymacja: 13 000 – 17 000

47 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

TRĘBACZ POJĄCY KONIA, 1923

olej, tektura, 29,9 x 24,5 cm

sygn. p.d.: *Wojciech Kossak* | 1923

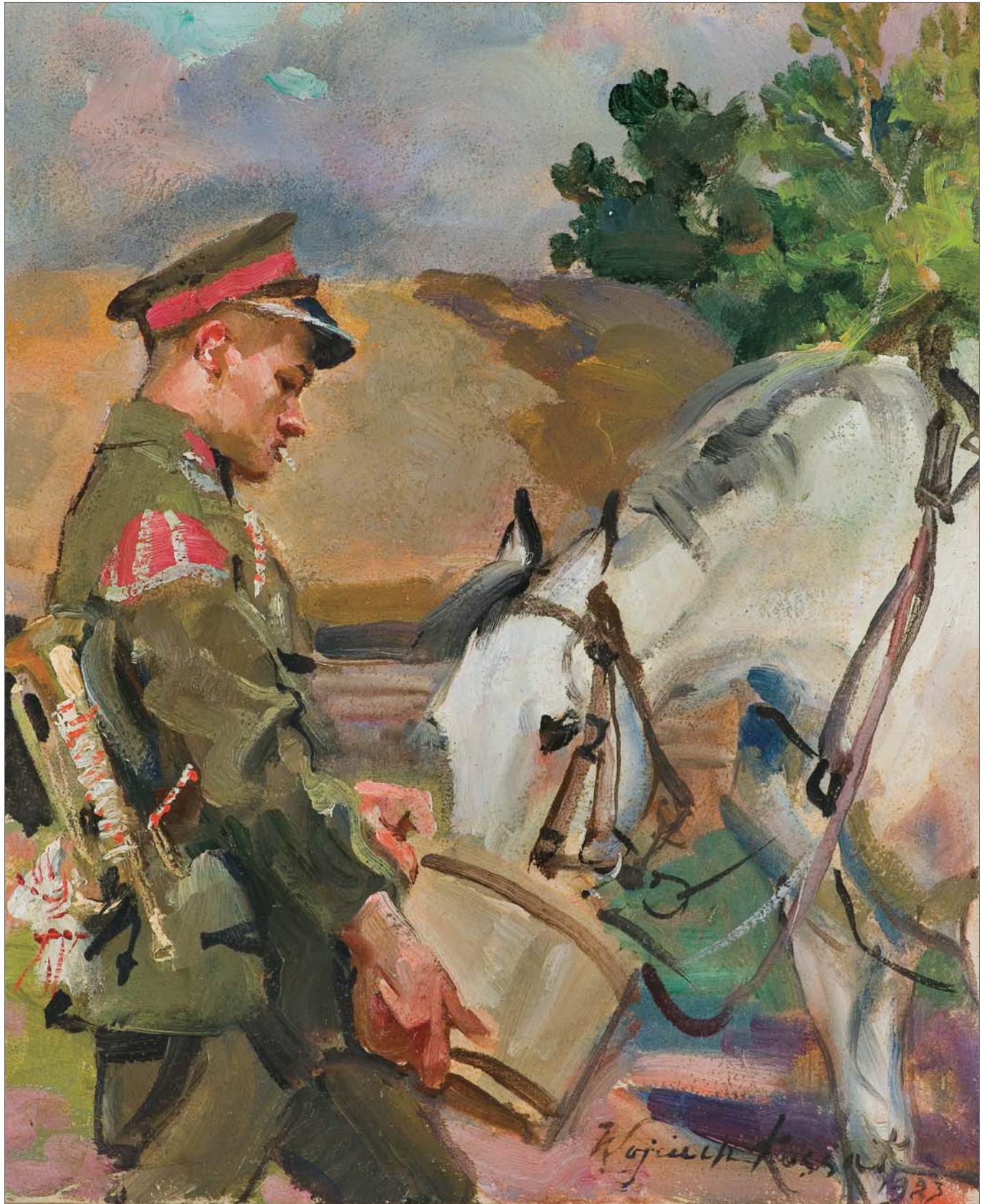
Na odwrocie w lewym górnym rogu podpis (ołówkiem):

R. Talkowski, poniżej pieczęć: R. TALKOWSKI o.w. tel.

33-140. Pod pieczęcią wymiary (ołówkiem): 30 x 24 1/2,
analogicznie bliżej prawej krawędzi: 24 1/2 / 30.

23 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

48 STANISŁAW GÓRSKI

(Kościan 1887 – Kraków 1955)

DZIEWCZYNA W CHUŚCIE

pastel, tektura, 66,7 x 47 cm

sygn. z lewej: *St Górski*.

Na odwrocie l.g. przekreślony numer, przeciwnie do kompozycji (czarną kredką): 5393; centralnie pieczęć Salonu Dzieł Sztuki Kazimierza Wojciechowskiego w Krakowie; l.d. numer (niebieską kredką): 8965.

5 000 zł

estymacja: 6 000 – 8 000

49 STEFAN FILIPKIEWICZ

(Tarnów 1879

– obóz koncentracyjny w Mauthausen-Gusen 1944)

PEJZAŻ ZIMOWY

olej, sklejka, 34,7 x 50 cm

sygn. p.d.: *Stefan Filipkiewicz*

7 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

50 STANISŁAW GAŁEK

(Mokrzyska 1876 – Zakopane 1961)

PANORAMA TATR

olej, tektura, 34,8 x 49,6 cm

sygn. l.d.: *ST. GAŁEK*

Na odwrocie dane adresowe właściciela.

♣ 6 000 zł

estymacja: 7 000 – 12 000

51 ALFRED TERLECKI

(Warszawa 1883 – Kraków 1973)

MORSKIE OKO, 1918

olej, płótno dublowane, 92,5 x 122,5 cm

sygn. l.d.: ALFRED TERLECKI. 1918.

Na odwr. na p. listwie krosna nalepka Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie (*tusz, druk*):
Terlecki Alfred | [...]ski Oko 1 Rodzaj dzieła *ol.* | [...]ść Data nadesłania *3 XI 1919*;
na dolnej listwie krosna nalepka Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, prawdopodobnie
z 1925 (*druk, tusz, pieczęć*): *43065* Autor *Terlecki Alfred* | Tytuł *Rybi potok* [*przekreślone*]
Morskie Oko [oł.] Rodzaj dzieła *ol* | *20000* Własność [...] Data nadesłania *18/6*.

♣ 17 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

Obraz wystawiany i wymieniany w:

– [kat.] *Salon Doroczny*, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie,
Warszawa 1919, s. nlb., kat. 245.

52 STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ

(Warszawa 1885 – Jeziory na Wołyniu 1939)

PORTRET RÓŻY DUCHOWEJ, VIII 1933

pastel, beżowy (pierwotnie szary) papier naklejony na tekturę, 64,5 x 48,3 cm
sygn. p. d.: *Witkacy | 1933; obok: VIII NP | NTI | (T.B + E)*

Do obrazu dołączona jest ekspertyza dr Anny Żakiewicz z lutego 2025 r.

130 000 zł

estymacja: 150 000 – 180 000

Portret Róży Duchowej, z domu Müller, *primo voto* Dubielskiej, nosi sygnaturę *Witkacy*, co oznacza, że portret wykonany został dla osoby artyście bliskiej. Oficjalne dzieła Firmy Portretowej sygnowane były *Ignacy Witkiewicz*.

Róża Müllerówna (1891-1952) była uczennicą szkoły klasztornej w Staniątkach koło Niepołomic. W 1907 poznała późniejszego swojego drugiego męża Kazimierza Ducha (1890-1954), brata szkolnej koleżanki, za którego miała wyjść za mąż po osiągnięciu przez oboje pełnoletności. Jednak w 1910 rodzina skłoniła ją do poślubienia starszego od niej o 24 lata Stanisława Dubielskiego, nauczyciela gimnazjalnego, z którym rozwiodła się w 1918 r. Po zmianie wyznania na kalwinizm mogła w 1921 roku wziąć ślub ze swoim pierwszym narzeczonym. Pod koniec życia Róży oboje powrócili do katolicyzmu.

Kazimierz Duch był majorem Wojska Polskiego, studiował prawo i filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Był jednym z założycieli Drużyn Strzeleckich. W czasie I wojny światowej służył w 20. Galicyjskim Pułku Piechoty na froncie rosyjskim, gdzie dostał się do niewoli. W czasie wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku dowodził II Batalionem 1. Pułku Strzelców Podhalańskich. Był starostą Nowego Sącza (1926-27), następnie wicewojewodą krakowskim (do 1929), wiceprezydentem Krakowa (1931-33) oraz dyrektorem Departamentu Samorządowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. 1 marca 1933 roku został wiceministrem Pracy i Opieki Społecznej. Był posłem na Sejm RP III i IV kadencji oraz senatorem V kadencji. Podczas niemieckiej okupacji brał udział w tajnym nauczaniu. Dzięki jego pomocy Witkacy mógł wydać swoje główne dzieło filozoficzne *Pojęcia i twierdzenia implikowane przez pojęcie Istnienia* (1935). [zob. S.I. Witkiewicz, *Listy do żony (1932-1935)*, oprac. J. Degler, Warszawa 2010, s. 482-485] Nic więc dziwnego, że artysta wielokrotnie portretował oboje małżonków oraz ich syna Romana (Kazimierz – 5 portretów, Róża – 4, Roman – 2), a w grudniu 1934 roku wykonał też niezmiernie efektowny portret wspólny na tle pejzażu.

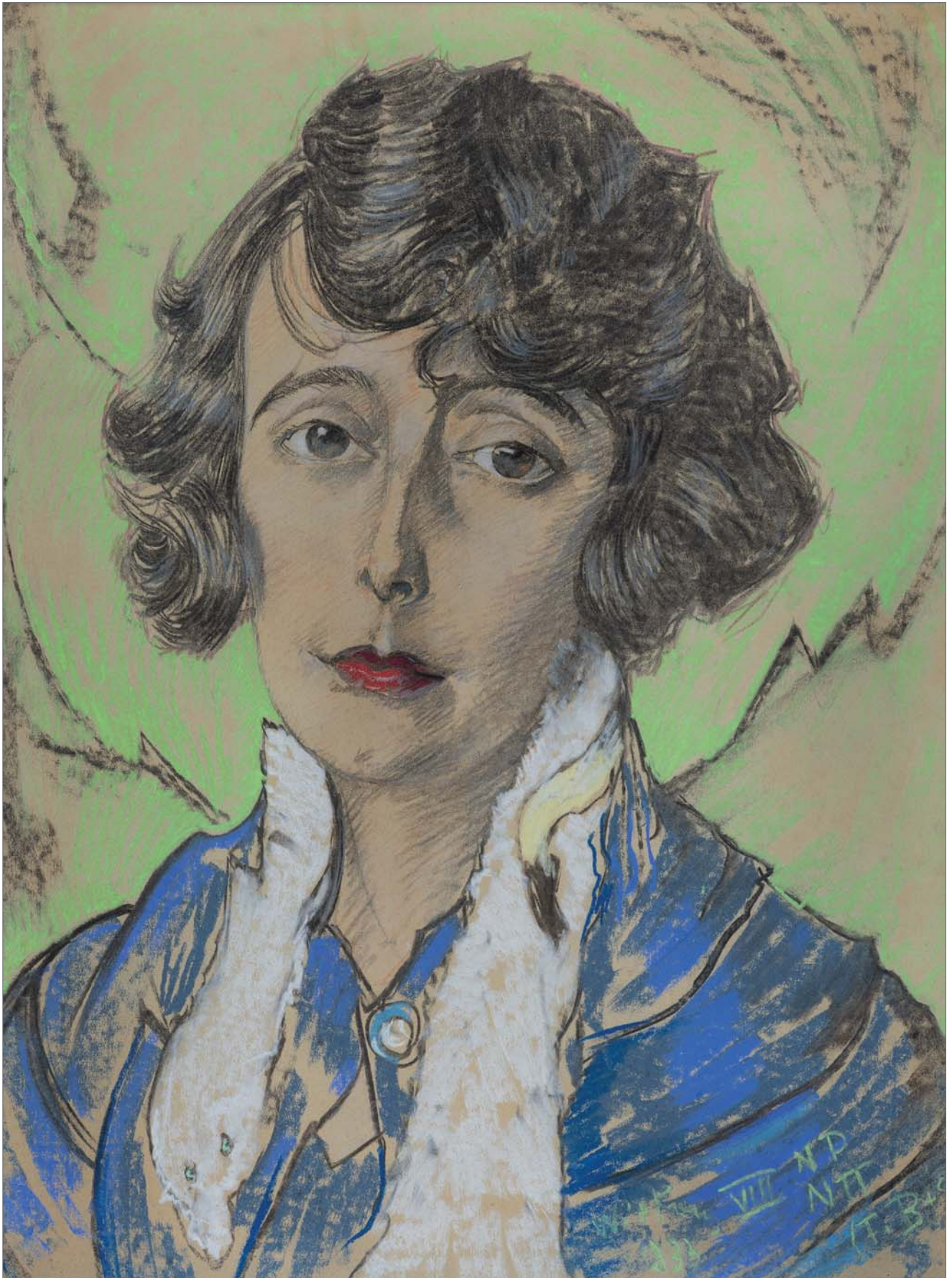
Róża Duchowa była piękną kobietą o pociągłej twarzy, długim wąskim nosie, ciemnych oczach, wyraźnie zaznaczonych cienkich brwiach, starannie uszmkowanych na czerwono ustach i włosach o długości poniżej uszu uczesanych według ówczesnej mody w puszyste fale, z przedziałkiem i opadającą na czoło bujną grzywką. Jej portret wykonany w sierpniu 1933 roku uwzględnia i eksponuje wszystkie te elementy, zgodnie zresztą z założeniami typu B, który według Regulaminu Firmy Portretowej był „rodzajem charakterystycznym, jednak bez cienia karykatury [...] z pewnym podcięciem cech charakterystycznych, co nie wyklucza ‘ładności’ w portretach kobiecych. Stosunek do modelu obiektywny“. Wizerunek pani Róży jest jednak mieszanką typów. Artysta dodał oznaczenie „E“, które zakładało „dowolną interpretację psychologiczną, według intuicji Firmy“, a więc pewne rozluźnienie formy połączone z podkreśleniem urody modelki.

Ciekawa jest kolorystyka portretu. Intensywnie niebieska barwa płaszcza (lub żakietu) ma swoje echa w delikatnych refleksach w ciemnych włosach kobiety oraz jej oczach, choć pani Duchowa była ciemnooka. Witkacy często stosował taki chwyt dla zrównoważenia całości kompozycji. Z kolei delikatne jasnozielone tło wokół głowy modelki dobrze podkreśla jej wyrazistą urodę.

Inne oznaczenia obok sygnatury artysty (*NP* oraz *NTI*) informują, że Witkacy podczas seansu portretowego nie palił papierosów i nie pił alkoholu, zresztą przy wiceministrowej i zarazem żonie protektora nie bardzo wypadało. Za to portret zawiera charakterystyczny dla artysty element humorystyczny. Pani Duchowa ma na szyi etolę z białego lisa, którego mordka zwisa z jej prawego ramienia. Witkacy znacznie uprościł główkę zwierzaka, a jego malutkie niebieskie oczka sprawiają wrażenie wytrzeszczonych.

Portret Róży Duchowej jest o tyle istotny, że stanowi nie tylko ważny fragment zarówno biografii artysty, jak i jego otoczenia, ale też prezentuje osobę należącą do establishmentu II RP, którego członków Witkacy chętnie portretował, bo byli dlań nie tylko znamienitymi postaciami, ale też aktorami specyficznego *theatrum mundi* będącego głównym tworzywem jego Firmy Portretowej.

Z ekspertyzy dr Anny Żakiewicz

53 WAWRZYNIEC CHOREMBALSKI

(Zawichost 1888 – Warszawa 1965)

JABŁONIE, 1946

olej, karton, 34,8 x 49,9 cm

sygn. p.d.: W. CHOREMBALSKI | 1946, l.d. (ołówkiem): 28-III-46

Na odwrocie (ołówkiem): [nazwisko nabywcy] | zadatkowano 300 zł;

ponadto na taśmie zabezpieczającej (ołówkiem, czarna farba):

Chorembalski WARSZAWA ul DOBRA 22 m 2.

♣ 2 500 zł

estymacja: 3 000 – 5 000

54 WLASTIMIL HOFMAN

(Praga 1881 – Szklarska Poręba 1970)

MĘŻCZYŻNA NA TLE PEJZAŻU, 1929

olej, tektura, 16 x 21,5 cm

sygn. l.g.: 1929 | *Wlastimil Hofmann*

Na odwrocie centralnie pieczęć producenta materiałów malarskich: Dr. Fr. Schoenfeld & Co.

10 000 zł

estymacja: 12 000 – 20 000

55 WŁASTIMIL HOFMAN

(Praga 1881 – Szklarska Poręba 1970)

STAROŚĆ I MŁODOŚĆ, 1924

olej, tektura, 17,3 x 37,5 cm

sygn. l.d.: *Władysław Ślesicki* | 1924

Na odwr. nalepka zakładu ramiarskiego Stefana Dytra.

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

56 LEONARD STROYNOWSKI

(Butyń na Wołyniu 1858 – Kraków 1935)

WIEŻA SANDOMIERSKA ZAMKU KRÓLEWSKIEGO NA WAWELU, ok. 1921

olej, tektura; 65,5 x 47,3 cm

sygn. p.d.: *L. Stroynowski*

Na odwrocie przy dolnej krawędzi nalepka (pieczęć, atrament): ZWIĄZEK POWSZ. ARTYSTÓW POLSKICH | W KRAKOWIE. | Data Przyjęcia 26/VIII [1921] | Autor *Stroynowski Leo [nard]* | Tytuł *Wieża Sando[mierska]*

4 500 zł

estymacja: 6 000 – 10 000

57 STANISŁAW TONDOS

(Kraków 1854 – Kraków 1917)

SUKIENNICE W KRAKOWIE

akwarela, ołówki, gwasz, papier naklejony na tekturę,
36,3 x 26,3 cm (w świetle passe-partout)
sygn. l.d.: *Tondos*.

Na odwrocie ołówkiem: *1117*.

3 000 zł

estymacja: 5 000 – 8 000

58 CZESŁAW WASILEWSKI

(l. Zygmuntowicz; ok. 1875 – Warszawa/Łódź 1946/47)

RÓŻE

olej, płótno, 79 x 120 cm
sygn. p.d.: *l. Zygmuntowicz*

8 000 zł

estymacja: 10 000 – 16 000

59 BRONISŁAWA RYCHTER-JANOWSKA

(Kraków 1868 – Kraków 1953)

WENECJA. PALAZZO VENIER DEI LEONI, 1924

olej, tektura, 23,2 x 33,8 cm

sygn. l.d.: B. RYCHTER-JANOWSKA. | VENEZIA. 1924.

17 000 zł

estymacja: 19 000 – 23 000

Obraz przedstawia widok z weneckiego Canale Grande na pałac Venier dei Leoni. Budowę pałacu rozpoczęła w 1794 r. rodzina Venier, jednak zarówno wydarzenia historyczne, jak i kłopoty finansowe rodziny nie pozwoliły na jego ukończenie. Wzniesiono jedynie pierwszą z pięciu planowanych kondygnacji. Na terenie znajduje się jeden z nielicznych ogrodów w Wenecji.

Pałac na przełomie XIX i XX oraz w pierwszej połowie XX wieku wielokrotnie zmieniał właścicieli. W lipcu 1949 zakupiła go Peggy Guggenheim, która uczyniła z niego dom dla siebie i swojej, światowej sławy, kolekcji dzieł sztuki współczesnej.

60 WOJCIECH WEISS

(Leorda na Bukowinie w Rumunii 1875 – Kraków 1950)

MARTWA NATURA Z ASTRAMI, ok. 1930

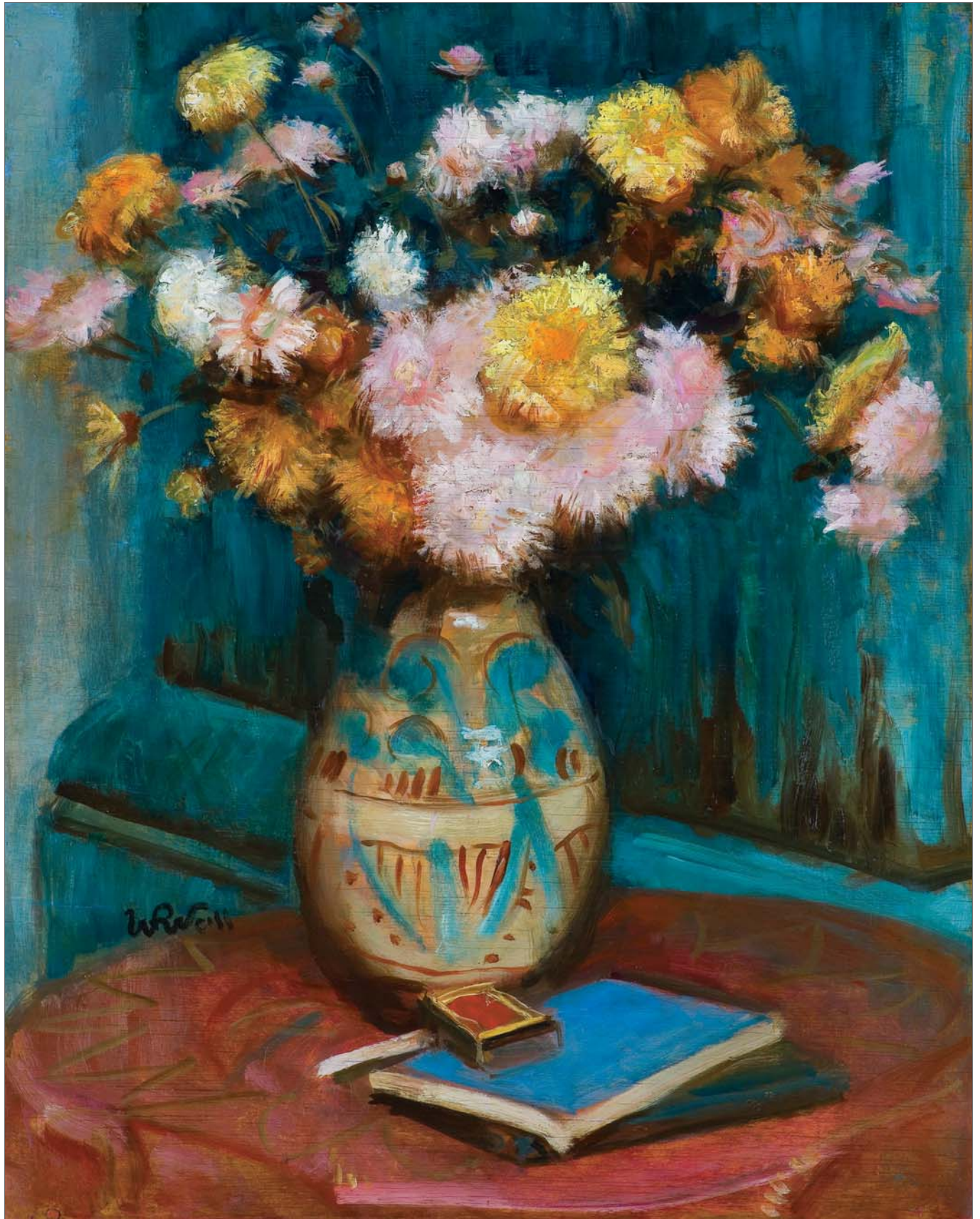
olej, sklejka, 62,8 x 50 cm

sygn. z lewej: WWeiss [monogram wiązany]

Na odwr. p.g., przeciwnie do kompozycji, nr (oł.): 18.

40 000 zł

estymacja: 45 000 – 65 000

61 XAWERY DUNIKOWSKI

(Kraków 1875 – Warszawa 1964)

MADONNA

brąz odlewany, patynowany, 70 x 78 x 52 cm

sygn.: KSAWERY DUNIKOWSKI | MADONNA 1910-1911

♣ 100 000 zł

estymacja: 110 000 – 150 000

W roku 1911 Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie rozpisało konkurs na posąg Madonny. Wedle regulaminu rzeźba miała przedstawiać całopostaciowy wizerunek Immaculaty naturalnej wielkości, zaś figura miała służyć celom religijnym. Dunikowski, który przesłał na konkurs swój projekt, zajął drugie miejsce, zaś jury w uzasadnieniu swojej oceny wypowiedziało się na jego temat w sposób następujący: *robi zarazem wrażenie wielkiej Pani, świadomej swego dostojęstwa, bez żadnych cech charakteryzujących wybitnie wskazany konkursem temat* („Krakowski Miesięcznik Artystyczny“, 1911, nr 10, s. 113).

Madonna, dziś uważana za jedną z najpiękniejszych rzeźb Dunikowskiego, odznacza się wyjątkową ekspresją, natomiast figura całkowicie jest pozbawiona atrybutów świętości, co nie do końca trafiło w oczekiwania jury. Autor słynnej grupy *Kobiety brzemiennie* (1906), przedstawił odzianą w długą szatę Marię, która pochylając głowę, dotyka lewą ręką serca. Jej postać emanuje spokojem i skupieniem.

Konkursowa rzeźba była później prezentowana na *Pierwszej wystawie współczesnej polskiej sztuki kościelnej im. Piotra Skargi w Krakowie*, która odbyła się na przełomie roku 1911 i 1912 w krakowskim TPSP. Niestety dzieło do naszych czasów nie zachowało się. Natomiast artysta stworzył jeszcze gips, prezentujący popiersie Madonny (obecnie znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie), z którego później odlewano brązy.

62 JAN STYKA

(Lwów 1858 – Rzym 1925)

MADONNA, 1906

olej, tektury naklejone na tekturę, 73 x 60,2 cm
sygn. p.d.: *Jan Styka | 1906*

Kompozycja powiększona przez autora poprzez doklejenie z obu boków dodatkowych pasów tektury.
Na odwr. napis farbą: *Tę Madonnę uważam za jedną z najlepszych prac moich | Malowałem ją w r. 1906 w Paryżu. Place Pigalle. | Na wystawie George Petita w r. 1906 | Na Salonie AF w r. 1920.*

Napisy: – pośrodku kredką niebieską: 6; – l.d. kredką czerwoną: 3.

Nalepki: – drukowana z zatartym okrągłym znakiem; – nalepka wystawowa (druk, atrament): Miejska Galeria Sztuki w Łodzi | Autor *Jan Styka*. | Rodzaj pracy *Olejny*. | Nazwa „*Madonna*“. | No katalogu 2407. | Data przyjęcia 12. III 26.

Na górnej listwie ramy nalepka aukcyjna Agra-Art z 2011 r.

70 000 zł

estymacja: 85 000 – 150 000

Obraz wystawiany m.in. w:

- *Expositions Jan Styka et Tade Styka*, Galerie Georges Petit, Paryż 16 – 25 V 1906;
- [kat.] *Wystawa zbiorowa ś.p. Jana Styki oraz synów Adama i Tadeusza i R. Radwańskiego*, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi od 14 III do 14 IV 1926, s. 5, nr kat. 13;

- [kat.] *Wystawa prac Jana, Tadeusza i Adama Styków*, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych Warszawa 1926, s. nlb., nr kat. 14.

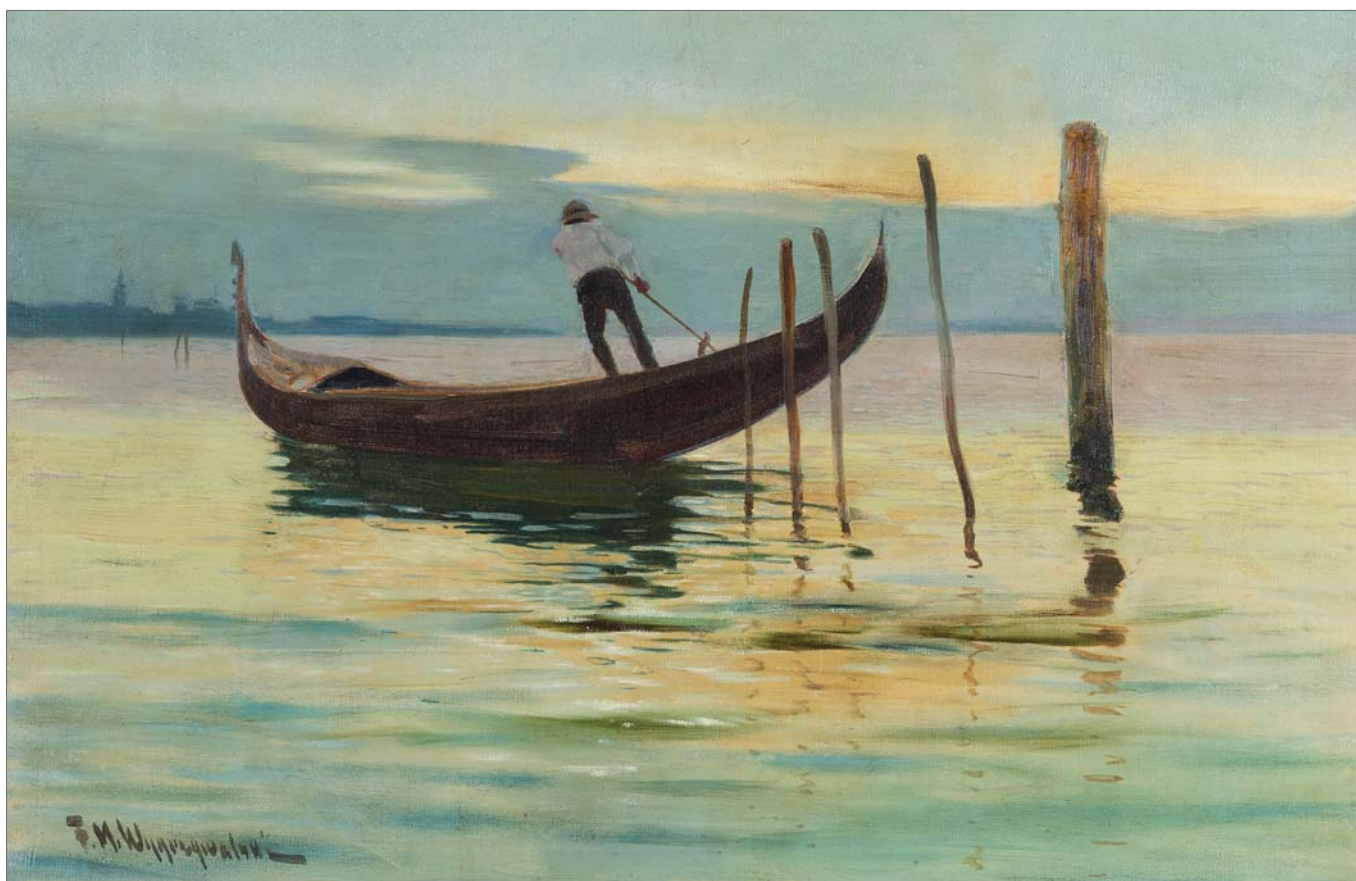
Tę Madonnę uważam za jedną z najlepszych prac moich (Jan Styka).

Po głośnej panoramie *Bitwa pod Racławicami* Styka skupił się na tematyce religijnej. Zrealizował młode marzenie i w 1895 roku udał się w podróż do Palestyny. Trwający zaledwie dwa miesiące wyjazd umocnił artystę w wierze i dostarczył licznych szkiców i studiów do przyszłych dzieł. Malarstwo religijne zajęło szczególne miejsce w jego twórczości, czego owocem były kolejne monumentalne panoramy – *Golgota*, a następnie *Męczeństwo chrześcijan w Cyrku Nerona*. Zaprezentowane w paryskim Palais de Glace przy Champs-Élysées w 1900 roku *Męczeństwo chrześcijan* wywołało sensację i zapewniło Styce rozgłos i sławę we Francji. Artysta, wraz z rodziną osiadł na stałe we francuskiej stolicy, a jego atelier mieściło się przy placu Pigalle. Według notatki zamieszczonej przez Stykę na odwrocie obrazu, dzieło to powstało właśnie w tej pracowni. W 1906 roku w dniach 16 – 25 maja miała miejsce wystawa Jana i Tadeusza Styków w paryskiej Galerii Georgeseta Petita przy Rue de Seze 8 (co również odnotował sam artysta na odwrocie). W tygodniku „*La vie moderne*” z dn. 27 maja 1906 roku znalazła się recenzja tej wystawy. Pisano wówczas: *W Galerii Georgeseta Petita jego [Jana Styki] talent ukazuje się w nowym świetle: ujawnia się po raz kolejny, pisze M. Jacques Copeau, jako kochający wykonywane płynnie kobiece podobizny. Co może być lepszego pod względem rysunku i kolorystyki niż Psyche i Eunice?* Choć uwagę krytyków przyciągnęły wówczas inne portrety to sam artysta tę Madonnę uważał za jedno z najlepszych swoich dzieł.

Sukces wystawy w galerii Georgeseta Petita pozwolił Styce na zakup gruntu w Garches i budowę willi z pracownią. Była to okazała miejska willa zaprojektowana specjalnie dla malarza przez Juliana Zachariewicza. Najważniejszym wnętrzem była tam przestronna i dobrze doświetlona pracownia.

Ostatnia adnotacja artysty na odwrocie brzmi: *Na Salonie AF w r. 1920*. Prawdopodobnie chodziło o Salon Société de Artistes Français, jednakże w ilustrowanym katalogu Salonu z 1920 roku, dzieło to nie figuruje.

63 FELIKS MICHAŁ WYGRZYWAŁSKI

(Przemyśl 1875 – okolice Rzeszowa 1944)

GONDOLIER

olej, płótno, 44,2 x 66 cm

sygn. l.d.: *F. M. Wygrzywalski*

Na odwrocie, na listwach krosna pieczęci odnoszące się do wielkości podobrazia (odpowiednio): 44 i 66; ponadto na dłuższych listwach pieczęci składu przyborów malarskich Iskra & Karmański w Krakowie.

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 30 000

64 TADEUSZ STYKA

(Kielce 1889 – Nowy Jork 1954)

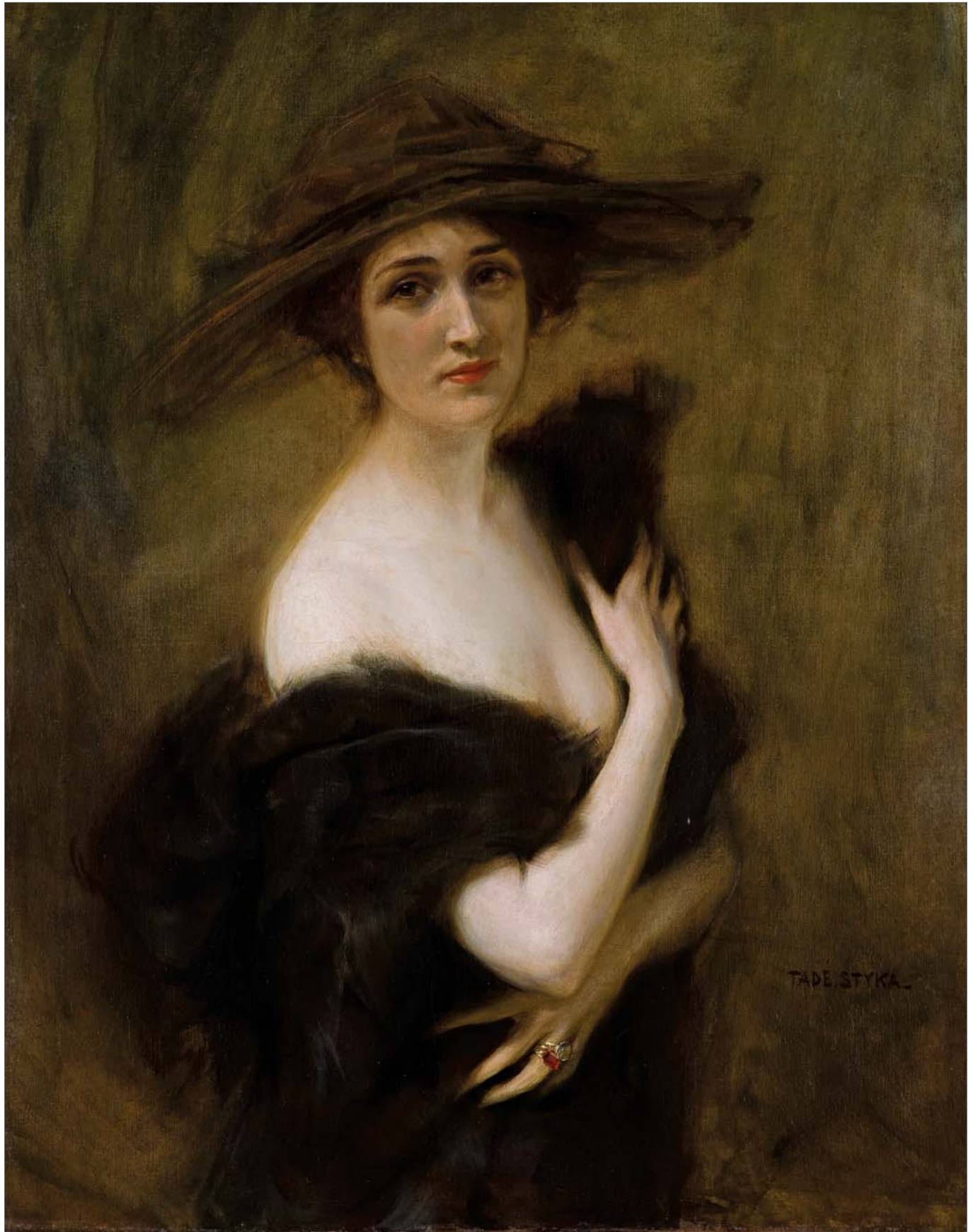
DAMA W KAPELUSZU

olej, płótno, 92,3 x 73,2 cm

sygn. z prawej: *TADÉ. STYKA_*

60 000 zł

estymacja: 65 000 – 75 000

65 KAZIMIERZ STABROWSKI

(Kruplany k. Nowogródka 1869 – Garwolin 1929)

SCENA WSCHODNIA

pastel, papier naklejony na sklejkę, 50 x 68 cm
sygn. p.d.: K. Stabrowski

14 000 zł

estymacja: 18 000 – 30 000

A obrazy, wychodzące spod jego pędzla nad podziw miękkiego, ukazują wszystko nie takie, jakieby się nam w życia prozie przedstawiło, tylko jakieś inne, cudniejsze, niby w mitycznej studni bajek Wschodu skąpane – pisał o twórczości artysty Kazimierz Kalinowski (K. Stabrowski: sylwetka malarza-poety, Poznań 1927, s. 10). Po raz pierwszy Stabrowski odwiedził Bliski Wschód w 1892. Wyjechał wtedy do Jerozolimy, by namalować swój konkursowy obraz, który miał przedstawić w Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu, by stać się jej absolwentem. Orient zafascynował artystę tak dalece, że stał się celem wielu jego podróży. Artysta zwiedził Tunezję, Jerozolimę, był również w Bucharze, Taszkencie, Samarkandzie. Podczas jednej z tych wypraw powstał oferowany pastel.

66 ADAM STYKA

(Kielce 1890 – Nowy Jork 1959)

ULICZKA W BISKIRZE

olej, tektura naklejona na sklejkę, 55 x 46 cm
sygn. p.d.: ADAM | STYKA [w ramce]

♣ 30 000 zł

estymacja: 35 000 – 45 000

67 JÓZEF KRACZKOWSKI

(Warszawa 1854 – Cadenabbia, Włochy 1914)

PORTRET PANNY PATZAK, 1882

olej, płótno naklejone na tekturę, 28,8 x 19,8 cm

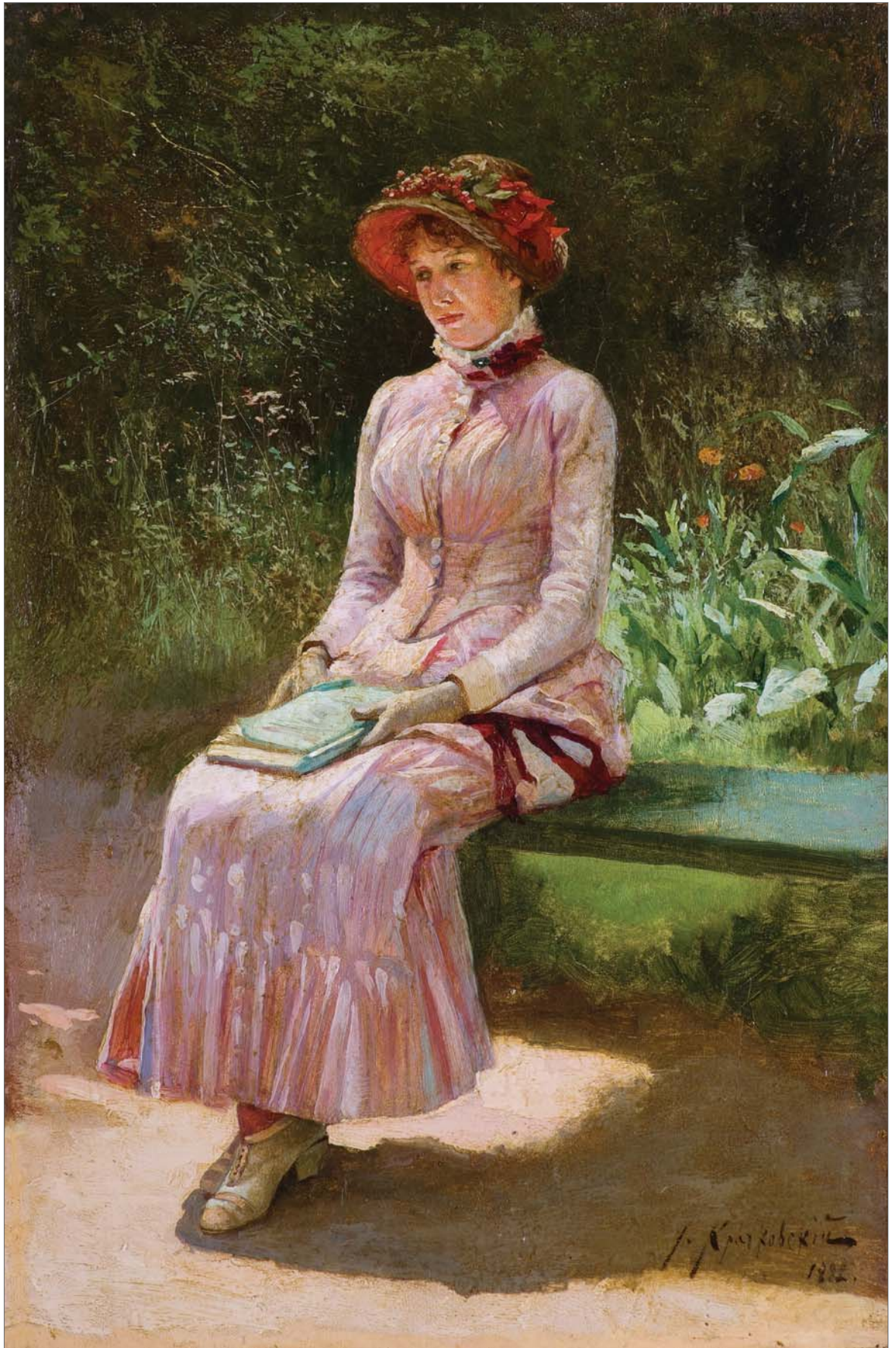
sygn. p.d.: *И. Крачковский | 1882.*

Na odwrocie p.d. nalepka (atrament): *Крачковского | М^{лв}е Патцакъ | [...].*

90 000 zł

estymacja: 100 000 – 130 000

Sportretowana Maria Iwanowna Patzak (Petersburg 1865 – Pargołowo k. Petersburga 1915) była córką Austriaka Johanna-Friedricha Patzaka, właściciela salonu mód w Petersburgu. Wiadomo, że Maria Iwanowna była z wykształcenia artystką, więc prawdopodobnie studiowała we Francji, na co mógłby wskazywać również prezentowany portret. Datowane na 1882 r. płótno, Kraczkowski namalował w okresie pobytu na stypendium w petersburskiej Akademii (1880-1884). Po odwiedzeniu Berlina, Düsseldorfu, Monachium, Mediolanu i Madrytu – artysta zamieszkał w Paryżu. Portret był niezwykle rzadkim w jego twórczości gatunkiem, ponieważ artysta był przede wszystkim pejzażystą. Niestety nie wiemy w jakich okolicznościach Maria i Józef się poznali, ani jak doszło do namalowania portretu. Maria Iwanowna wróciła do Rosji ok. 1885 r., a w 1887 r. wyszła za mąż za skrzypka Michaiła Wasiliewicza Matiuszyna (1861-1934), nieślubnego potomka słynnej dynastii aktorskiej Saburowów, z którym miała czworo dzieci – Mikołaja, Annę, Lidię i Marię. W latach 1882-1913 Matiuszyn był pierwszym skrzypkiem orkiestry dworskiej. Wiadomo, że to właśnie Maria namówiła męża do zajęcia się malarstwem. Zaczął uczyć się na zajęcia w Towarzystwie Zachęty Sztuk, a następnie w pracowni Jana Ciąglińskiego w Petersburgu, gdzie spotkał Jelenę Henrykowną Guro (Eleonorę Gouraud), w której się zakochał i rozwiódł z Marią (w 1904 lub 1906). Później Matiuszyn został słynnym malarzem-futurystą i teoretykiem awangardy oraz autorem futurystycznej opery *Zwycięstwo nad słońcem* (1913). Zachował się akwarelowy portret Marii, pędzla jej męża w zbiorach Państwowego Muzeum Historii Sankt-Petersburga, datowany na pocz. XX w.

68 WŁADYSŁAW CZACHÓRSKI

(Lublin 1850 – Monachium 1911)

PORTRET MŁODEJ DAMY

ołówek, kredki, pastel, papier

36,5 x 29,7 cm (w świetle owalnego passe-partout)

sygn. u dołu: *Czachórski*

Na odwrocie, centralnie, nieczytelna pieczęć lakowa;

z lewej pieczęć: PRACOWNIA K[ONSERW]ACJI PAPIERU |

Muzeum Narodowego | we Wrocławiu; z prawej fragment

nalepki warszawskiego domu aukcyjnego.

37 000 zł

estymacja: 40 000 – 50 000

Wobec skończenie pięknego dzieła sztuki odczuwa się wrażenie zachwytu, płynące z nagromadzonych w niem pierwiastków estetycznych. Dzieło przemawia całokształtem włożonych wń usiłowań, na które się składają i talent, i praca, i wiedza nabyta, i owo harmonijne zrównoważenie użytych środków w dążności do zamierzonego celu. Wtedy zachwycamy się danym utworem jako artystyczną i estetyczną całością, jako czemś tak doskonałym, że ustępuje na plan dalszy konieczność podkreślania talentu jego twórcy – czujemy bowiem, że twórczość ta jest mistrzowska. Talent Czachórskiego, jeśli nie manifestował się wyrazem silnej indywidualności, to miał natomiast rzadko napotykaną cechę możliwości tworzenia znakomitych dzieł sztuki – sztuki, której podłożem jest piękno, szlachetność, wdzięk, doskonałość formy.

H. Piątkowski, *Władysław Czachórski, Monografie Artystyczne*, Gebethner i Wolff, Warszawa 1927, s. 5-6

69 CHARLES EUPHRASIE KUWASSEG

(Draveil, Essonne 1833 – Paryż 1904)

W PORCIE, 1871

olej, płótno, 56,7 x 100,4 cm

sygn. l.d.: *C. Kuwasseg. fils. 1871* [kotwica]

Na odwrocie po prawej: *C. Kuwasseg. fils. | 1871* [kotwica],
poniżej pieczęć: 4. QUA DES ORFEVRES 4. | A PARIS |
DONNET | FABT | DE TOILES POUR TABLEAUX.

Na prawej listwie krosien malarskich nalepka z nr. 35.

40 000 zł

estymacja: 45 000 – 60 000

70 EMANUEL BACHRACH-BAREE

(Bogumin 1863 – Monachium 1943)

Para obrazów:

KIELISZEK WINA

olej, deska, 16 x 12 cm
sygn. l.d.: E. Bachrach-Barée

6 000 zł

Z FAJKĄ PRZY WINIE

olej, deska, 16 x 11,8 cm
sygn. p.d.: E. Bachrach-Barée

estymacja: 8 000 – 10 000

71 GEORG KARL KOCH

(Berlin 1857 – Berlin 1927)

PRZED POLOWANIEM

olej, płótno, 72 x 100 cm

sygn. p.d.: *G. Koch*

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

72 MAX HAENGER SENIOR

(Monachium 1874 – Fürstfeldbruck 1941)

PAWIE I KACZKI

olej, deska, 17,6 x 24 cm

sygn. l.d.: *M. Haenger sen München*

Na odwrocie nalepka aukcyjna Agra-Art z 2007 r.

4 000 zł

estymacja: 5 000 – 7 000

73 MAX HAENGER SENIOR

(Monachium 1874 – Fürstenfeldbruck 1941)

NA PODWÓRKU

olej, sklejką, 18,3 x 22,5 cm

sygn. p.d.: *M Haenger sen | München*

Na odwrocie l.g. (otówkiem): *oR | Rt-*;

obok nalepka aukcyjna Agra-Art z 2009 r.

4 000 zł

estymacja: 5 000 – 7 000

74 GIULIO BEDA

(Triest 1879 – Dachau 1945)

PRZED ANTYKWARIATEM WE WŁOSZECH

olej, deska, 25,2 x 34 cm

sygn. p.d.: *Giulio Beda*

Na odwrocie (czerwona kredka): 20/34.

5 000 zł

estymacja: 6 000 – 8 000

75 LEOPOLD SCHMUTZLER

(Mies (Stříbo) w Czechach 1864 – Monachium 1941)

UŚMIECH

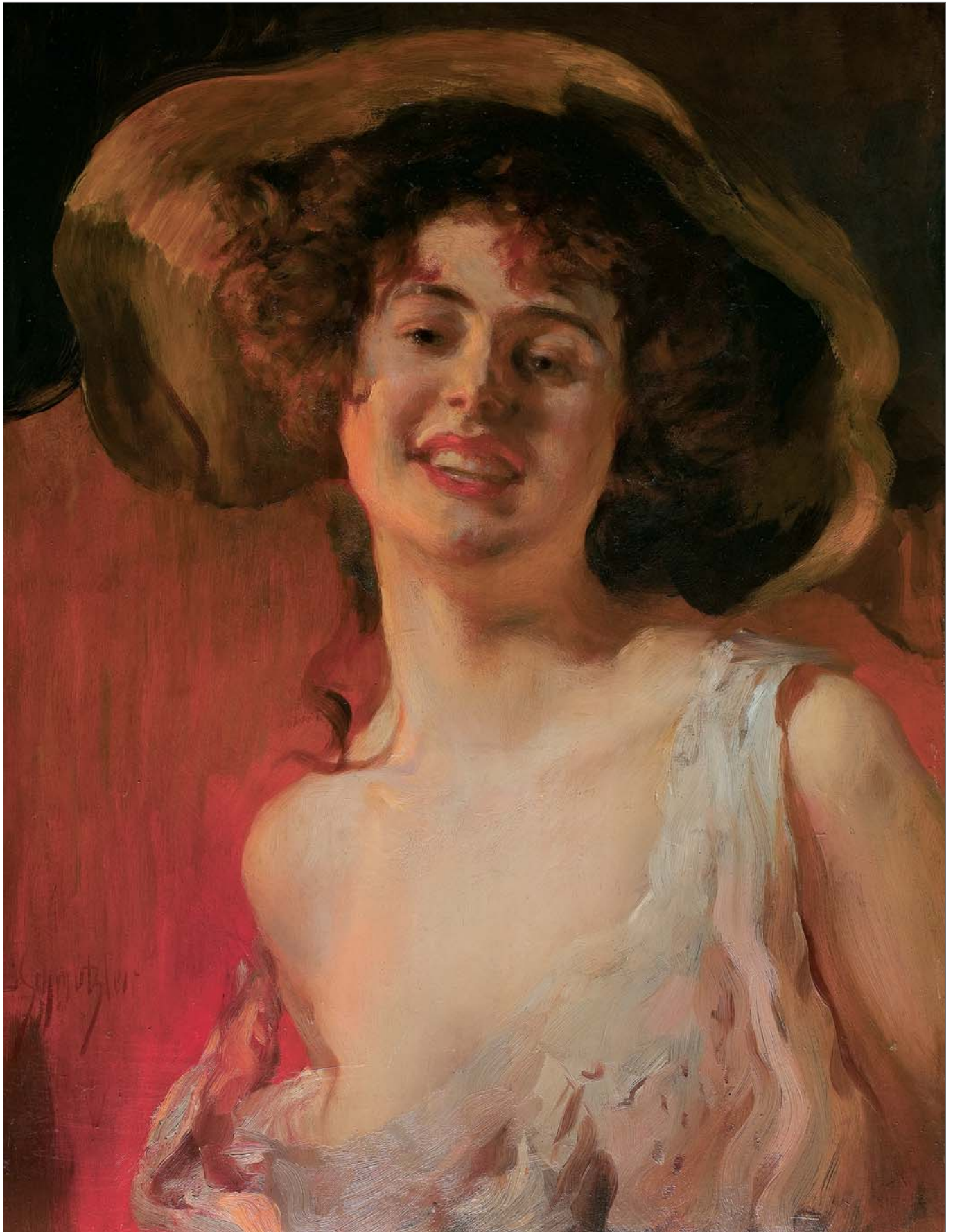
olej, tektura, 59,5 x 45,2 cm

sygn. l.d.: *L Schmutzler*

Na odwrocie ołówkowy szkic portretu kobiety.

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 30 000

76 AUGUST ZAMOYSKI

(Jabłoń 1893 – Saint-Clar-de-Riviere 1970)

AKT, 1924

24,9 x 20,6 cm (w świetle passe-partout)

sygn. p.d.: *Zamoyski* | 24

Na odwrociu przy dolnej krawędzi (ołówek): *własn. Z. Kossakowskiej*, w górnej części numer: 4.

Na tzw. zaplecku nalepka: AUGUST ZAMOYSKI | Akt, 1924 | ołówek | wł. Zofia Kossakowska-Szanajca, Warszawa.

♣ 9 000 zł

estymacja: 10 000 – 16 000

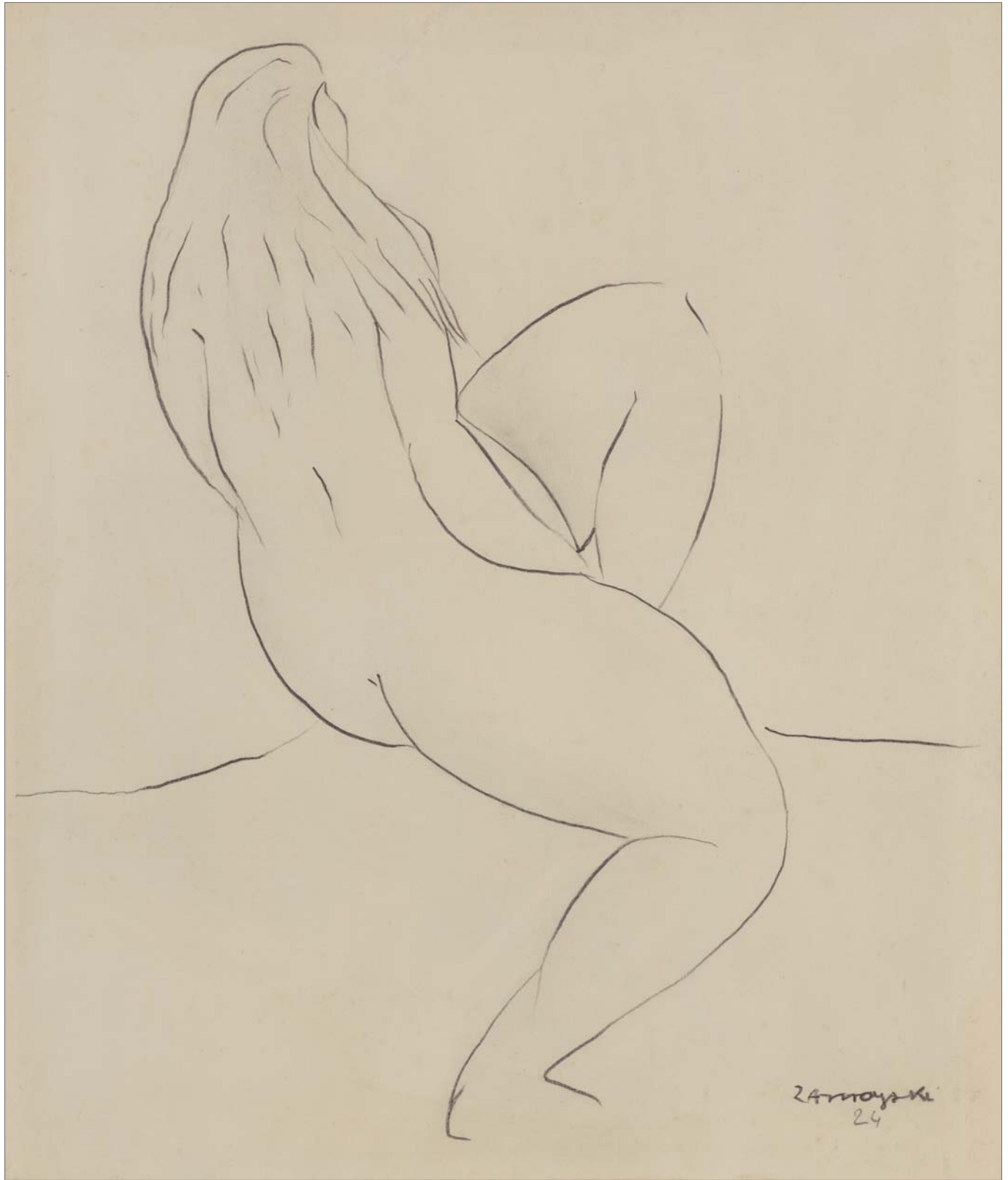
Pochodzenie:

Zofia Kossakowska-Szanajca (1927-2010), z której kolekcji pochodzi oferowany rysunek, była historyczką sztuki, autorką albumu *August Zamoyski* (1974) oraz katalogu wystawy zorganizowanej z okazji setnej rocznicy urodzin A. Zamoyskiego (MNW, 1993).

Obraz wystawiany i reprodukowany:

- *August Zamoyski 1893-1970. Wystawa monograficzna w stulecie urodzin artysty*, kat. oprac. Z. Kossakowska-Szanajca, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 1993, nr kat. 111, s. 65, il.;
- I. Jakimowicz, B. Brus-Malinowska, *Formiści*, kat. wyst., Muzeum Narodowe w Warszawie, wyd. Arkady, Warszawa 1985, nr kat. 1245, s. 80.

Datowany na rok 1924 rysunek powstał w momencie przełomowym dla artysty. W latach 1918-1923, zafascynowany futuryzmem i kubizmem Zamoyski współtworzył wraz z Leonem Chwistkiem, Tytusem Czyżewskim i Stanisławem Ignacym Witkiewiczem grupę formistów (początkowo pod nazwą Ekspresjoniści Polscy). W roku 1923 w spektakularny sposób zerwał z awangardą. W roku 1924 wyjechał do Paryża, gdzie pod wpływem nowych prądów, został klasycystą. Zaczął tworzyć formy bardziej realistyczne, syntetyczne, o monumentalnej hieratyczności. Głównymi tematami jego dzieł stały się wówczas akt i portret kobiety.

24noyaki
24

77 PAUL LUDWIG KOWALCZEWSKI

(Mielżyn 1865 – Berlin 1910)

NIOSĄCA WODĘ. WASSERTRÄGERIN

brąz odlewany, patynowany, marmur, wys. 40,5 cm
sygn. na podstawie: *P. Kowalczewski*

5 000 zł

estymacja: 6 000 – 8 000

78 EUGENIUSZ ZAK

(Mogilno/Mohylno w dawnej guberni mińskiej 1884
– Paryż 1926)

PEJZAŻ, ok. 1920

ołówki, kredka, papier, 31,5 x 49,2 cm
sygn. p.d.: *Eug. Zak*

8 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

Motyw pejzażowy wykorzystany w olejnym obrazie
Idylla – Romans pasterski z 1921 roku (obok; zbiory
MNW; <https://cyfrowe.mnw.art.pl/pl/zbiory/452095>).

Porównaj z:

- B. Brus-Malinowska, *Eugeniusz Zak 1884-1926*,
Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 2004,
s. 139, nr kat. 161, il.).

79 FRYDERYK PAUTSCH

(Delatyn 1877 – Kraków 1950)

WNĘTRZE LASU

olej, płótno naklejone na tekturę, 30 x 30,5 cm
sygn. p.d.: *F. Pautsch*

20 000 zł

estymacja: 23 000 – 30 000

Pochodzenie:

- Kolekcja Zbigniewa Mikulskiego (1925-2017)
w Sankt Gallen w Szwajcarii;

Obraz reprodukowany i wystawiany:

- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, katalog wystawy [red.] N. Pichłacz, M. Skowrońska, A. Kiełczyńska, M. Kardas, Wyd. Fundacja Take Care, Bydgoszcz 2019, s. 76, il.;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Bydgoskie Centrum Sztuki im. Stanisława Horno-Popławskiego / Sopocki Dom Aukcyjny w Bydgoszczy, 24 V – 31 VIII 2019;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum im. Bolesława Biegasa w Warszawie, 9 I – 2 II 2024;
- *Powroty. Szwajcarska kolekcja Zbigniewa Mikulskiego*, Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie, 18 V – 11 VIII 2024.

Podczas pobytu w Paryżu w latach 1901-1907 Pautsch zetknął się z nowoczesnymi prądami w sztuce, m.in. z malarstwem symbolicznym, postimpresjonizmem i ekspresjonizmem. Zaczął eksperymentować z kolorem i formą. Jego malarstwo cechują dynamiczne pociągnięcia pędzla i silny, kontrastowy światłocień. Barwy są żywe, nasycone; wszystko to nadaje jego dziełom wyjątkową ekspresję i emocjonalność.

80 EUGENIUSZ EIBISCH

(Lublin 1896 – Warszawa 1987)

PEJZAŻ PROWANSALSKI, 1930-1932

olej, płótno, 50 x 61 cm

sygn. l.d.: *Ebiche*

Na odwrocie na dolnej listwie ramy nalepka paryskiego zakładu ramiarskiego Delf Cadres d'Art;
ponadto nalepka aukcyjna Agra-Art z 2020 r.

♣ 40 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000

Obraz został namalowany podczas pobytu Eugeniusza Eibischa we Francji, dokąd artysta wyjechał w 1922 roku. Jako jeden z najzdolniejszych wychowanków Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, wytypowany przez macierzystą uczelnię otrzymał wówczas stypendium rządu francuskiego. We Francji przebywał do późnej wiosny 1939. Kubizowane kompozycje, charakterystyczne dla jego wczesnych, krakowskich prac zarzucił ok. 1925, a obrazy zaczął budować delikatnymi dotknięciami pędzla z dużą wrażliwością na kolor i światło. Fascynował go przede wszystkim południowy krajobraz francuski, który stał się wiodącym tematem jego malarstwa. Częste pobyty artysty w Prowansji i w okolicach Nicei zaowocowały wieloma pełnymi uroku pejzażami. Większość dorobku artystycznego Eibischa z tego czasu została rozproszona po różnych prywatnych kolekcjach i zbiorach, toteż prezentowany obraz stanowi w jego spuściźnie niewątpliwą rzadkość. Jedynie trzy prace z tych lat wykazujące analogiczne cechy warsztatowe i tematyczne do oferowanego pejzażu, datowane na lata 1930-1932, znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.

81 WŁODZIMIERZ TERLIKOWSKI

(Poraj koło Łodzi 1873 – Paryż 1951)

PARYŻ, WIDOK NA KATEDRĘ NOTRE-DAME, 1928

olej, płótno, 81,5 x 100,3 cm

sygn. p.d.: 1928 | W. d. Terlikowski

Na odwrocie na listwie ramy nalepka paryskiego zakładu ramiarskiego Delf Cadres d'Art.

22 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

82 RAJMUND KANELBA

(Warszawa 1897 – Londyn 1960)

PARYŻ. POLA ELIZEJSKIE, 1932

olej, płótno naklejone na tekturę, 38,8 x 29,7 cm

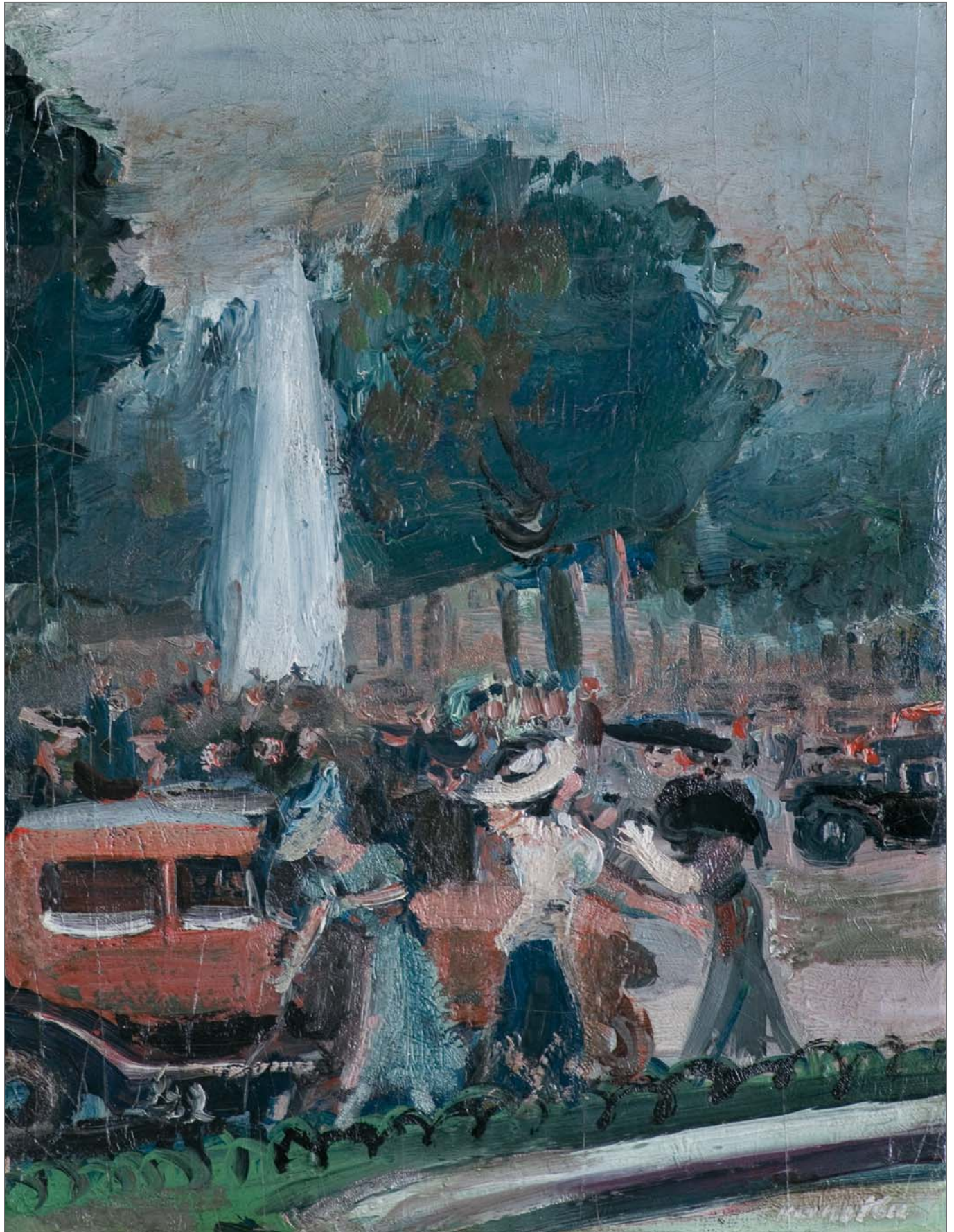
sygn. p.d.: Kanelba

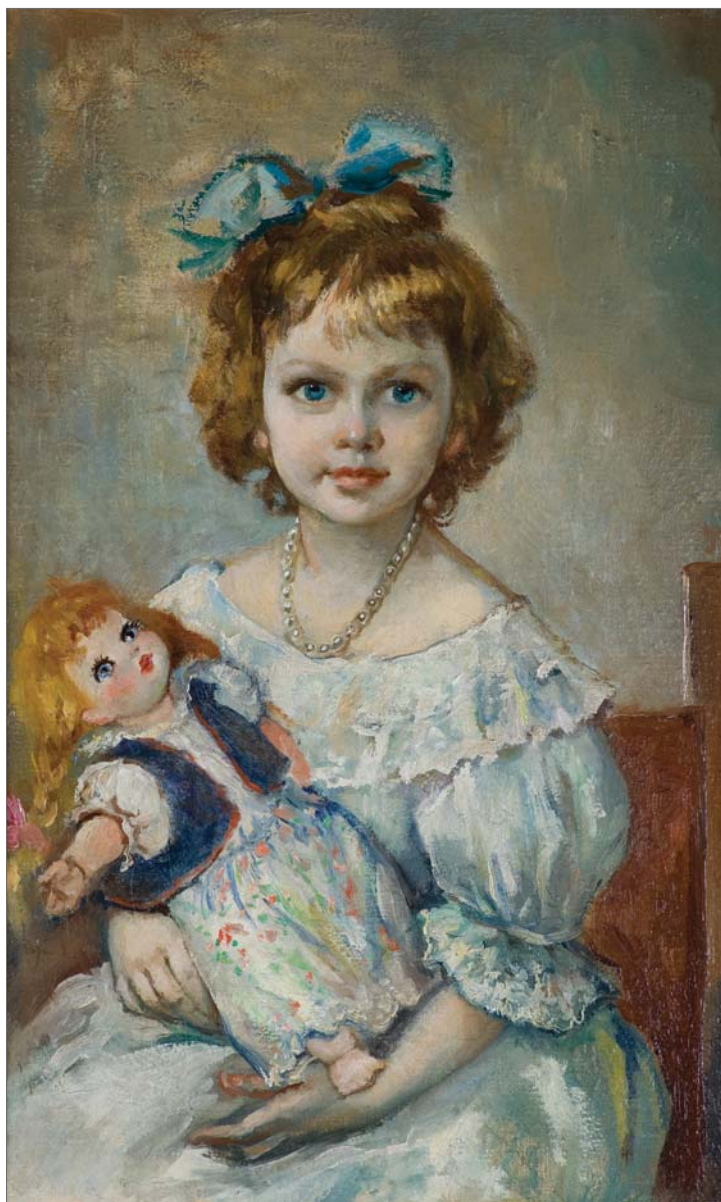
Na odwr. nalepka (tuszą): *Champs Élysées – oil | by | KANELBA | 106 Chatsworth [Court] | Pembroke Rd. | Lon[don W]8 | price 30 Gns. [cena skreślona];* niżej (tuszem): *Rond Point de [sic!] Champs Elysé[es] | by | Kanelba | painted in Paris in 1932;* niżej częściowo zdarta nalepka z nr.: 6[0] [w kółku] | SIXTY; obok: 60 [w kółku]; przy d. krawędzi, przeciwnie do kompozycji, nalepka londyńskiej pracowni ramiarskiej James Bourlet & Sons Ltd.

♣ 25 000 zł

estymacja: 30 000 – 35 000

Pochodzenie: Obraz z kolekcji Georga Kanelby.

83 ELIASZ KANAREK

(Skowierzyna lub Warszawa 1901 – Scottsville, USA 1969)

DZIEWCZYŃKA Z LALKĄ

olej, płótno, 61,3 x 38,2 cm

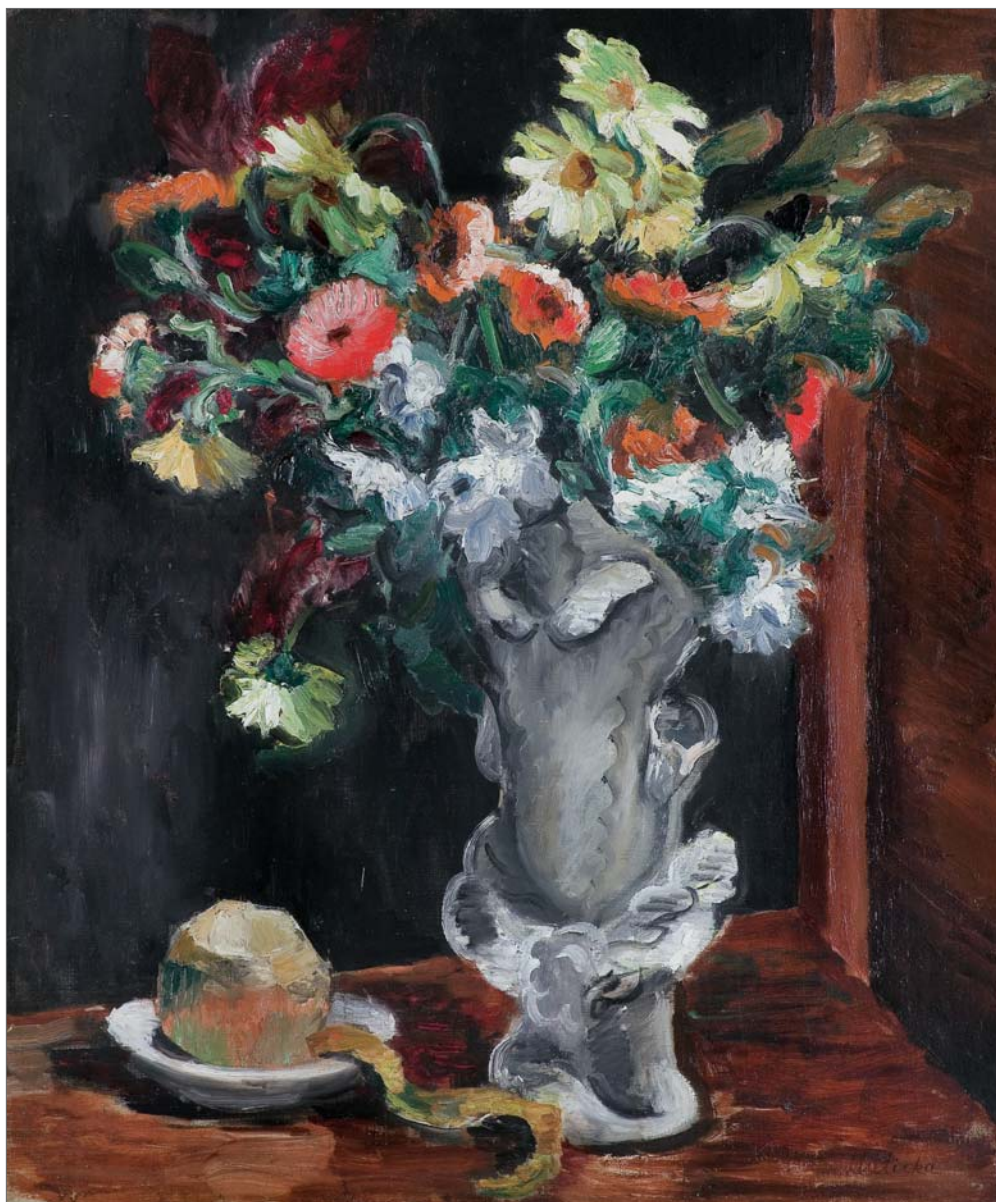
♣ 16 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

Pochodzenie: od Rodziny artysty.

Obraz wystawiany:

– 20 X 2023 – 22 II 2024 Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym.

84 ALICJA HALICKA

(Kraków 1889 – Paryż 1974)

MARTWA NATURA Z OBRANYM JABŁKIEM, 1930

olej, płótno, 55,5 x 46,5 cm; sygn. p.d.: *Halicka*
Na odwrocie papierowa nalepka (druk): *HAL 02*;
obok zapiski kolekcjonera.

♣ 22 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

Proweniencja:

W roku 1992 obraz został zakupiony od Marka Mielniczuka do kolekcji Toma Podla (Podlasińskiego, 1938-2011) – amerykańskiego inżyniera i przedsiębiorcy o polskich korzeniach. Kolekcja Toma Podla była jednym z największych

na świecie prywatnych zbiorów sztuki polskiej. Na kolekcję składały się dzieła polskich malarzy końca XIX i pocz. XX w., m.in. Chełmońskiego, Ślewińskiego, Boznańskiej, Pankiewicza, Kislinga, Zaka, Makowskiego, Muter, Stanisławskiego, Malczewskiego, Mehoffera. W r. 2002 była ona prezentowana w Muzeach Narodowych w Krakowie i Wrocławiu oraz w Zachęcie.

Obraz wystawiany i reprodukowany:

- A. Król, A. Tanikowski, *Kolory tożsamości. Sztuka polska z amerykańskiej kolekcji Toma Podla*, Muzeum Narodowe w Krakowie, Kraków 2001, s. 219, nr kat. 114;
- K. Zagrodzki, A. Winiarski, *Alicja Halicka – Mistrzowie École de Paris*, Wydawnictwo Muza SA, Warszawa 2011, s. 66-67, il. s. 67.

85 HENRYK HAYDEN

(Warszawa 1883 – Paryż 1970)

KWIATY W KOSZYKU, 1930

olej, płótno, 81,2 x 65 cm

sygn. l.d.: *Hayden.* | 30

Na odwrocie na dolnej listwie krosna pieczęć z numerem odnoszącym się do wielkości podobrazia: 5F;
na prawej listwie krosna pieczęć z numerem: BB413; powyżej fragmenty dwóch nalepek;
na górnej listwie krosna numer (długopisem): 5/6.

♣ 35 000 zł

estymacja: 40 000 – 50 000

Na początku swojej twórczej przygody we Francji, Hayden wielokrotnie wyjeżdżał do Bretanii, gdzie nawiązał kontakt z Władysławem Ślewińskim i szkołą Pont-Aven. Następnie, około 1915 roku poznał w Paryżu przedstawicieli kubizmu: Juana Grisa, Pabla Picassa, Jeana Jacquesa Lipchitza i Jeana Metzingera. Nurt ten zdominował malarstwo Haydena na kilka lat, jednak nie odzwierciedlał on jego malarzkiej duszy. W r. 1922 porzucił kubistyczne formy i powrócił do klasycznej sztuki przedstawieniowej.

Prezentowane *Kwiaty w koszyku*, datowane na 1930 rok, wyraźnie wskazują na powrót artysty do założeń syntetyzmu charakterystycznego dla szkoły Pont-Aven. Kompozycje kwiatowe, obok pejzaży, stały się głównym motywem jego malarstwa. Przedstawiał je ze szczególną wrażliwością i wirtuozerią. Bukiety umieszczał w zwykłych szklanych lub glinianych wazonikach, rzadziej w ozdobnych porcelanach czy koszach. Hayden, idąc za przykładem Ślewińskiego, ustawiał kwiaty na stołach lub krzesłach. Nigdy nie traktował ich jako elementu dekoracji wnętrza, lecz podchodził do nich jak do portretowanego. Każdy gatunek przedstawiony przez artystę na jego płótnach można z łatwością poddać botanicznej identyfikacji, mimo, że są one traktowane syntetycznie. Hayden nie odtwarza z fotograficzną precyzją każdego listka, czy płatka. Wręcz przeciwnie, tworzy impresjonistyczne „portrety” bukietów. Kompozycje kwiatowe napotykamy na przestrzeni całego, długiego życia twórczego Haydena.

Nasze kwiaty charakteryzuje miękki dukt pędzla subtelnie modelujący poszczególne kształty. Stonowana gama kolorystyczna, opierająca się głównie na zieleniach i żółciach, z delikatnymi akcentami fioleto, różu i błękitu podkreśla harmonijność całej kompozycji. Natomiast wąskie kadrowanie i ciemne tło, z którego wyłania się bukiet różnorodnych kwiatów, przywodzą na myśl XVII-wieczne flamandzkie martwe natury.

Hayden 20

86 RAFAŁ MALCZEWSKI

(Kraków 1892 – Montreal 1965)

ROCK ISLAND. ROCKIES

akwarela, papier naklejony na płytę pilśniową, 35,6 x 50 cm
syg. l.d.: *Rafał Malczewski*.

Na odwrocie, przeciwnie do kompozycji (czarnym flamastrem):
43219 – R – 5 | 20 [w kółku]; ponadto p.g.: G998 | 15 x 22.

Na górnej i dolnej listwie ramy pieczęć Galerie Dominion / Dominion Gallery w Montrealu;
na papierze zabezpieczającym (czarnym flamastrem): *ROCK ISLAND. ROCKIES*;
p.g.: G998; poniżej nalepka z numerami inwentaryzacyjnymi i powtórzonym numerem: G998 | 15" x 22"

* 13 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

87 RAFAŁ MALCZEWSKI

(Kraków 1892 – Montreal 1965)

THE RED HOUSE

akwarela, gwasz, tektura

57,2 x 73,6 cm

sygn. z lewej: *Rafał Malczewski*

Na odwrocie szkic pejzażu; ponadto p.g. numery inwentaryzacyjne (długopisem): *E 1302*; poniżej dwie nalepki zapisane wieloma numerami w kółkach; poniżej numer (ołówkiem): *87* [w kółku].

* 70 000 zł

estymacja: 80 000 – 120 000

88 MILOSLAVA VRBOVA-ŠTEFKOVÁ

(Zinkau/Žinkovy w Czechach 1909 – Freudenstadt 1991)

PRÓBA

olej, płyta pilśniowa, 50 x 70 cm

sygn. p.d.: *M. Vrbova*

♣ 4 000 zł

estymacja: 5 000 – 7 000

89 WŁODZIMIERZ ZAKRZEWSKI

(Petersburg 1916 – Warszawa 1992)

BAYONNE – RUE DES GOUVERNEURS, 1970

olej, płótno, 60,5 x 81 cm

sygn. p.d.: *W. Zakrzewski 1970*

Na odwrocie po prawej czarnym olejem: *W. ZAKRZEWSKI 1970 | 98 |
BAYONNE | RUE DES | GOUVERNEURS | 60 x 81.*

♣ 7 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

90 WŁODZIMIERZ ZAKRZEWSKI

(Petersburg 1916 – Warszawa 1992)

PLACE DU LOUVRE, 1966

olej, płótno, 65,4 x 50,2 cm

sygn. śr.d.: *W. Zakrzewski 1966*

Na odwrocie na płótnie:

- czarną farbą: *W. ZAKRZEWSKI | 1966 | 20 | PLACE DU LOUVRE | PARIS;*
- poniżej czerwonym flamastrem: *80 46 x 65;*
- u dołu 2 pieczętki zezwalające na wywóz za granicę.

♣ 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

91 NIKIFOR

(właściwie Epifaniusz Drowniak, od 1962 Nikifor Krynicki; Krynica ok. 1895 – Krynica 1968)

KOŚCIÓŁ W MUSZYNIE

akwarela, gwasz, papier fotograficzny, 17,8 x 23,8 cm

przy dolnej krawędzi napis autorski:

MUSZYNAWSIMIASTOROSYTASEŁO

Na odwrocie dwie okrągłe pieczętki z popiersiem artysty i napisem w otoku: *PAMIĄTKA Z KRYNICY*, poniżej prostokątna: *NIKIFOR ARTYSTA | KRYNICA WIEŚ*; pod nią czarną farbą: *500 ZŁ.*

Na tzw. zaplecku przy dolnej krawędzi trzy nalepki – dwie warszawskich domów aukcyjnych oraz firmy ramiarskiej.

♣ 10 000 zł

estymacja: 12 000 – 16 000

DOM AUKCYJNY **AGRA-ART** SPÓŁKA AKCYJNA

00-679 Warszawa, ul. Wilcza 55/63

tel. 22 625-08-08, 22 745-10-20, e-mail: agra@agraart.pl

ZARZĄD

Zofia Krajewska-Szukalska
prezes zarządu

Rafał Krajewski
wiceprezes

Konrad Szukalski
prokurent

Anna Józwiak
dyrektor Domu Aukcyjnego

Piotr Borkowski
dyrektor zarządzający

Jolanta Krasuska
kierownik działu
(sztuka współczesna)

Joanna Dziewulska
historyk sztuki
(sztuka tradycyjna)

Ewelina Cwetkow
historyk sztuki
(sztuka współczesna)

Marcin Zieliński
projekty
graficzne

Katarzyna Wilk
promocja wydarzeń
aukcyjnych

Monika Bryl
historyk sztuki
(sztuka tradycyjna)

KOMISJA EKSPERTÓW

Anna Tyczyńska
historyk sztuki
malarstwo

Ewelina Cwetkow
historyk sztuki
malarstwo

Jolanta Krasuska
historyk sztuki
malarstwo

Maryla Sitkowska
historyk sztuki
grafika, rysunek

Joanna Dziewulska
historyk sztuki
malarstwo

Anna Józwiak
historyk sztuki
malarstwo

Renata Lisowska
konsultacje
konserwatorskie

Monika Bryl
historyk sztuki
malarstwo, rzemiosło

Roczna prenumerata katalogów (Sztuka Współczesna i Tradycyjna)
wysyłanych przed każdą aukcją w pierwszej kolejności oraz wszelkie inne okazjonalne katalogi Agra-Art – 120 zł
numer konta: PeKaO SA 69 1240 6218 1111 0010 7726 1501

Zdjęcia do katalogów
Marcin Zieliński, Łukasz Macheta

WYDAWCA: **Agra-Art SA**
Wszelkie prawa zastrzeżone.

PRZYJMUJEMY

dzieła Sztuki Dawnej oraz
Sztuki Współczesnej
na zbliżające się aukcje

ZGŁOŚ
OBIEKT NA
AUKCJĘ

agraart.pl

Informacje dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych przez Agra-Art S.A.

Używany poniżej skrót „RODO“ oznacza Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

1. Administrator danych osobowych:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Agra-Art S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Wilczej 55/63, 00-679 Warszawa. KRS: 0000101181, REGON: 012478229, NIP: 5261879258.

Z Administratorem można się skontaktować telefonicznie pod numerem tel: (22) 625-08-08 oraz za pośrednictwem adresu mailowego: agra@agraart.pl

2. Podstawy prawne i cele przetwarzania danych osobowych:

Pani/Pana dane osobowe są przetwarzane w celu:

- przesłania zamówionej informacji handlowej (art. 6 ust. 1 lit. a RODO);
- wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą (art. 6 ust. 1. lit. b i c RODO);
- ewentualnego dochodzenia lub obroną przed roszczeniami (art 6 ust. 1 lit. f RODO).

3. Odbiorcy danych osobowych:

Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być podmioty:

- upoważnione do ich otrzymywania z mocy obowiązujących przepisów prawa (np. sądy i organy państwowe);
- z zakresu doręczania korespondencji i przesyłek;
- biuro rachunkowe obsługujące Agra-Art S.A.;
- doradcze, audytorskie i kontrolne;
- prawne i windykacyjne.

4. Okres przetwarzania danych osobowych:

Dane będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizowania umowy oraz do upływu czasu niezbędnego do ochrony roszczeń, o którym mowa w art. 118 ustawy Kodeks Cywilny.

Jeśli podstawą przetwarzania jest zgoda, dane będą przetwarzane do momentu złożenia sprzeciwu.

5. Przysługujące prawa:

- Ma Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych osobowych, ich sprostowania, ograniczenia ich przetwarzania, usunięcia, przenoszenia i ograniczenia przetwarzania.
- Ma Pani/Pan prawo do wniesienia w dowolnym momencie sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych w celach informacyjnych i marketingowych bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem.
- Ma Pani/Pan prawo do złożenia skargi do Urzędu Ochrony Danych Osobowych, jeśli stwierdzą Państwo, że Państwa dane są przetwarzane niezgodnie z prawem.
- W celu skorzystania z powyższych praw, należy skontaktować się z Agra-Art S.A. sposobem wskazanym powyżej.

6. Obowiązek podania danych:

Podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale konieczne do umożliwienia skorzystania z usług Administratora.

7. Automatyczne podejmowanie decyzji:

Decyzje dotyczące Pani/Pana danych nie są oparte na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4 RODO.

FORMULARZ REJESTRACJI / ZLECENIA NA AUKCJĘ w Domu Aukcyjnym Agra-Art s.a. w dniu 23 marca 2025

KUPUJĘ JAKO OSOBA FIZYCZNA KUPUJĘ JAKO OSOBA FIZYCZNA PROWADZĄCA DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZĄ

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

ADRES: _____

PESEL: _____ OBYWATELSTWO, KRAJ URODZENIA: _____

RODZAJ, NR I DATA WAŻNOŚCI DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI: _____

TELEFON: _____ EMAIL: _____

FIRMA: _____ NIP: _____

ADRES: _____

GŁÓWNY PRZEDMIOT PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI: _____

BĘDĘ UCZESTNICZYĆ OSOBIŚCIE W AUKCJI (ilość miejsc): _____

CHCĘ LICYTOWAĆ PRZEZ TELEFON
pozycje według nr. katalogowych: _____

nr telefonu dostępny w czasie aukcji: _____

CHCĘ ZŁOŻYĆ ZLECENIE
nr kat., opis obiektu, maksymalna cena (bez premium): _____

ZAPOZNAŁAM/EM SIĘ I AKCEPTUJĘ REGULAMIN AUKCJI STACJONARNYCH DOMU AUKCYJNEGO AGRA-ART
UMIESZCZONY W KATALOGU AUKCYJNYM ORAZ NA WWW.AGRAART.PL

Stosownie do wymogów ustawy z dn. 29. 08. 1997 r. o ochronie danych osobowych wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych przez Agra-Art SA dla celów marketingowych. Dane podaję dobrowolnie i mam prawo wglądu do nich oraz do ich poprawiania.

Pod rygorem odpowiedzialności karnej za podanie nieprawdziwych informacji oświadczam, że **JESTEM / NIE JESTEM** (niewłaściwie skreślić) osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne w rozumieniu ustawy z dn. 1. 03. 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2021 r. poz. 1132 z późniejszymi zmianami).

DATA

PODPIS

AGRA-ART SA

Wilcza 55/63
00-679 Warszawa

+48 22 625 08 08 (sztuka dawna)
+48 22 745 10 25 (sztuka współczesna)

www.agraart.pl
agra@agraart.pl

Nr KRS: 0000101181
NIP: 526-18-79-258

AGRAART
dom aukcyjny

SZTUKA WSPÓŁCZESNA

23 marca 2025